

פרטיכל מס' משיבת מועצה מן המניין מס' 40
אשר התקיימה ביום ראשון, 8.5.22 ז' באייר תשפ"ב

משתתפים:

מאבי גרובר	-	ראש העיר ויושב ראש
מר יעקב קורצקי	-	חבר מועצה, סגן ראש העיר
מר ערן שורץ	-	מנכ"ל העירייה
מר דני לביא	-	חבר מועצה, סגן ראש העיר
עו"ד עידן למדן	-	חבר מועצה
מר רוני בלקין	-	חבר מועצה
ד"ר צחי שריב	-	חבר מועצה הגיע 20:00
גבי בת שבע אלקובי	-	חברת מועצה הגיעה 19:50
גבי ענבל דדון	-	חברת מועצה
מר ירון גדות	-	חבר מועצה
פרופ' נטע זיו	-	חברת מועצה
מר רמי בר לב	-	חבר מועצה
מר עופר קליך	-	חבר מועצה הגיע 20:30
מר גיא קלנר	-	חבר מועצה
גבי דוברת וייזר	-	חברת מועצה

צוות מקצועי

אדר' עירית טלמור	-	מהנדסת העירייה
עו"ד מיכה בלום	-	יועץ משפטי
מר ניסים בן יקר	-	מבקר העירייה
רו"ח גידי טביב	-	גזבר העירייה
מר קובי אלפסי	-	מנהל אגף הביטחון
מר אבי חיון	-	סגן מנהל אגף ביטחון
מר מיכאל אוריון	-	מנהל אגף תרבות
מר רן אהרון	-	מנהל אגף תקשורת ודוברות

מוזמנים

עו"ד אייל מאמו	-	משרד עורכי דין אגמון ושות'.
----------------	---	-----------------------------

נעדרו

מר שמואל גריידי	-	חבר מועצה
מר רביד פלד	-	חבר מועצה
מר מיכאל דורון	-	חבר מועצה

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין מס' 38 מתאריך 3.6.22 – תיקון.
2. אישור פרוטוקול ישיבה לא מן המניין 27 מתאריך 2.3.22 – תיקון.
3. שאילתה ירון גדות 26.4.22 – המוזיאון ובית הקפה בנווה גן.
4. שאילתה רוני בלקין 28.4.22 – מנחת מסוקים.
5. שאילתה גיא קלנר 28.4.22 – מנחת מסוקים.
6. שאילתה ירון גדות 1.5.22 - סטטוס קבורה אזרחית ברמת השרון.
7. שאילתה מיכאל דורון 1.5.22 – פארקלטים.
8. שאילתה מיכאל דורון 1.5.22 – כיכר העירייה.
9. שאילתה דברת וייזר – 1.5.22 רחוב החרש.
10. שאילתה דברת וייזר – 1.5.22 הגלריה העירונית.
11. הצעה לסדר ירון גדות 4.5.22 – עידוד שימוש ברכבים חשמליים.
12. הצעה לסדר ירון גדות 4.5.22 – הפארקלטים בסוקולוב ואוסישקין.
13. אישור החזר הוצאות משפטיות גילאי גורדון – יחולק בישיבה.
14. עדכון סעיפי תקציב רגיל (ניוד תקציב בין פרקי תקציב שונים).
15. עדכון תוכנית חומש של הרשות מול מפעל הפיס 2019-2023.
16. אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 – הסדרי פשרה בארנונה – החומר יוצג בישיבה .
17. אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 – פטור מארנונה למוסד מתנדב לטובת הציבור.
18. אישור היתר המועצה לשעות הפעילות בהתאם לסעיף 5א (לחוק עזר לרמת השרון פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח – 1967.
19. הצעה להקמת מנהלת שטחים פתוחים – ועדת ההיגוי לשטחים פתוחים בראשות פרופ' נטע זיו.

פרטי כל

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין מס' 38 מתאריך 3.6.22 – תיקון

2. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין מס' 27 מתאריך 2.3.22 - תיקון

מר אבי גרובר: ערב טוב, ישיבה מן המניין מס' 40. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 38 מיום 6.3.22. רוני העברת הערות נכון? רוני וירון העבירו הערות. נמצא בחומר. מי בעד לאשר את הפרוטוקול? פה אחד. אישור פרוטוקול ישיבה לא מן המניין מס' 27 מתאריך 20.3 מי העיר הערות? גם רוני וירון. או קי. מי בעד לאשר את הפרוטוקול?
פרופ' נטע זיו: אני לא יכולה להשתתף כי לא הייתי.

החלטה:

אישור פרוטוקולים:

ישיבה מן המניין מס' 38 מתאריך 3.6.22

ישיבה שלא מן המניין מס' 27 מתאריך 2.3.22

בעד – 9: אבי גרובר, יעקב קורצקי, רוני בלקין, דני לביא, ירון גדות, רמי בר לב,

נטע זיו, גיא קלנר, ענבל דדון.

לא משתתף – 2: עידן למדן, דברת וייזר.

מר אבי גרובר: מאושר. סעיף 3, שאילתה ירון גדות. בבקשה ירון. איפה ירון? הלאה רוני.

מר רוני בלקין: ב-24.4 התפרסם פסק הדין של השופט המחוזי קובי ורדי בעניין עתירת רמת השרון ואחרים כנגד הקמת מנחת מסוקים בסמוך לבית העלמין בצומת מורשה. אני חייב להגיד שקראתי את פסק הדין שבתור איזה ווטסאפ שמתתי אותו בצד חזרתי אליו אחרי כמה שעות. כי מה שלא הייתי בטוח שאני קורא נכון. השופט קובי ורדי בהתנסחות משפטית מכובסת ומנומסת בלשון שאינה מתלהמת החד משמעית קובע כי ראש העירייה מר אבי גרובר ומהנדסת העיר שיקרו לבית המשפט ומצג הנתונים שהוצג כמסד לעתירה אינו מדויק, זאת בלשון המעטה. השופט אף מתייחס למעורבות יועץ העיר למתקנים ביטחוניים בתהליך מר מני בן חיים ולזגזוג התמוה של עיריית רמת השרון, בין עמדותיה בתהליך לבין העתירה. אני רוצה רגע להחזיר אותנו שנתיים אחורה, יומיים לפני יום הזיכרון, 2020, אני מזהה נחיתות במנחת שהוקם בשדות המערביים של רמת השרון. פניתי בצורה דחופה למנכ"לית העירייה דאז ולמהנדסת העיר ולאחר שהתעוררה התנגדות של התושבים המתגוררים בסמוך, מדברים על טווח של 400 מטר. לאחר שחלק מחברי וחברות מליאת מועצת העיר התגייסו לעניין הזה, והתושבים כמובן שעשו לא מעט רעש. פעלה העירייה להוצאת צו מניעה להפעלת המנחת. ב-30.4.2020 הגשתי הצעה לסדר בנושא מנחת מסוקים במערב רמת השרון. אני מצטט קטע קצר מתוך ההצעה המלאה לסדר. סעיף 3, ראש העיר יעדכן את מליאת מועצת העיר האם הכיר את היוזמה להקמת מנחת המסוקים המדובר במיקומו והאם יועץ ראש העיר מר מני בן חיים פעל באישורו במהלך תהליך אישור המנחת. סעיף 4, באם התחבר שיועץ ראש העיר מר מני בן חיים פעל שלא בסמכות ו/או ברשלנות או מתדל וגרם בכך לאישור הקמת המנחת ללא ידיעה ותיאום עם עיריית רמת השרון. יפוטר מר מני

בן חיים לאלתר. כלומר כבר ב-30.4.2020 דרשתי מראש העיר כי יקיים בירור וינקוט בפעולה מעשית לאחר הבירור אל מול יועץ ראש העיר מר מני בן חיים. פעולה כזאת אם הייתה מתבצעת אז, הייתה מייתרת את מתן ההסברים של ראש העיר לפיהם מר מני בן חיים חרג מסמכותו. באותו יום פרסמתי גם הודעה גלויה בנושא הזה שכותרתה הייתה עושים עלינו סיבוב. קטע קצר מתוך סיום ההודעה. מר מני בן חיים יכול לבחור בין שתי חלופות. האחת, שהוא נרדם בשמירה והצליחו להעביר בוולמ"ב, הוועדה למתקנים ביטחוניים החלטה שמנוגדת לאינטרסים של העירייה שמשלמת לו שכר. השנייה שהוא מעל בתפקידו. אם הדבר נכון, כל אחד מהאפשרויות צריכה להביא לפיטוריו המיידים. בין אם היא עומדת לבד או שתיהן משולבות יחדיו. אם מר מני בן חיים, פעל באישורו וידיעתו של ראש העיר, יתכבד ראש העיר ויאמר זאת לציבור. אז יוכלו גם הציבור וגם ראש העיר להסיק את המסקנות המתבקשות. כלומר כבר לפני יותר משנתיים, עוד טרם שהתקיימו המגעים בעניין חלופות למנחת מסוקים במרחב רמת השרון וחלופת צומת מורשה לא עמדה כלל על הפרק, אם כבר אז היה נוקט ראש העיר בפעולה בנושא הסדרת פעולותיו של מר מני בן חיים ושליטה בהם, לא היה היום לראש העיר הצורך להסתתר אחרי אמירה לפיה מר מני בן חיים פעל באופן שחרג מסמכותו. אלא שמתברר שמאז כפי שנחשף בפסק הדין של בית המשפט המחוזי. מתקיים תהליך של העירייה מול משרד הביטחון לשם בחירת חלופות מבלי שמועצת העיר והציבור יודעים על כך. עוד עולה מפסק הדין שלמרות ההכחשות הוגשו לראש העיר ולמהנדסת העירייה הודעות משרד הביטחון בדבר התכנון להקים מנחת בצומת מורשה. במקביל העירייה שוכרת שירותי משרד עורכי דין, ומגישה עתירה כנגד הקמת מנחת בצומת מורשה, רק כאשר מתבררת העתירה בבית המשפט, מסתבר שהעירייה ביד אחת עותרת לבית המשפט, רק כדי לרצות את הציבור וביד האחרת בתהליך חשאי מסכמת עם משרד הביטחון את חלופת צומת מורשה. ואני אומר זאת רק על סמך פסיק הדין הברור. כאשר הגשתי את השאילה. העברתי לכל חברי המליאה צרופה של

הקובץ עם פסק הדין המלא, ובו הדגשות של הקטעים המעלים תהיות לגבי התנהלות ראש העיר ועיריית רמת השרון. לגוף השאלתה. אתמקד בארבעה פסקאות מרכזיות מתוך פרק הדיון והכרעה של פסק הדין, עליהם אבקש מראש העיר להציג למליאה הסברים מניחים את הדעת, לקביעות השופט. בפסקה 27 של פסק הדין קובע ציטוט: קשה לקבל ולהבין את התנהלות עיריית רמת השרון במקרה זה. ציטוט שני באותה פסקה, חלופת מורשה הוצעה על ידי מר מני בן חיים על דעת מהנדסת העיר ועל דעת ראש העיר. בפסקה 29 של פסק הדין קובע השופט ציטוט: העירייה, מהנדסת העיר וראש העיר הציעו בעצמם את חלופת מורשה. ציטוט שני: קשה להבין את מה נשתנה בהגדת העירייה. פסקה 30, הלך הרוח של העירייה הנלמד בין היתר מפעולות ראש העיר מלמד על כך שהעירייה ראתה בחלופת מורשה חלופה הולמת. פסקה 32 של פסק הדין, כאשר הבקשה נמסרה אישית על ידי אלוני למהנדסת העיר וראש העיר. מתוך כך עולות השאלות הבאות. אחת. בניגוד מוחלט לטענה שהוצגה בפני מליאת מועצת העיר ובפני הציבור כולו. לפיה הנציגים ממערכת הביטחון ניסו לעשות מחטף על ידי הצמדת ההודעות בנוגע להקמת המנחתים בלוח המודעות בכניסה לעירייה. קובע השופט קובי ורדי כי הבקשה נמסרה אישית למהנדסת העיר וראש העיר. האם השופט טועה? או שהעירייה שיקרה לבית המשפט ולמליאת מועצת העיר. שתיים, אם אכן מר מני בן חיים חרג מסמכותו, פעל ללא סמכות, שיקר והציג מצג שווא. מדוע לא ננקטו צעדים כנגדו כבר אז, או לפחות מרגע פרסום פסק הדין. שלוש, פסק הדין מציג תמונה עובדתית וחד משמעית לפיה היה מצג חיובי של חלופה מוצעת, מקובלת ומוסכמת על ידי משרד הביטחון והעירייה. מהיכן נובע הפער בין קביעת השופט לעמדת העירייה? שאלה אחרונה. אם אכן הייתה הסכמה בין משרד הביטחון לבין העירייה, מדוע הוצג לציבור ולמליאה, מצג שווא של אי הסכמה לכאורה ומאבק משפטי לכאורה של העירייה, בעוד שבדיעבד מתברר כי לאור התנהלות העירייה מאחורי הקלעים והרחק מעיני הציבור, עתירת העירייה הייתה בזבז כספי הציבור על עתירה מופרכת

וחסרת סיכוי. בנוסף על זה אני חייב להדגיש כי אופן התנהלות העירייה גם פגע אנושות בעתירה הנפרדת והצודקת שהוגשה על ידי התושבים. על פניו התמונה המצטיירת הינה שראש העיר לקח את המליאה ואת תושבי העיר לסיבוב. סיבוב בו לא נאמרה האמת ולבטח לא כל האמת. הוכשלה יוזמה משפטית עצמאית של התושבים. ובנוסף נכפתה על הקופה הציבורית הוצאה כספית של הגשת עתירת סרק שכל עניינה מצג שווא יחסי ציבור. כל אלה מחייבים מתן הסבר מלא ודין וחשבון למליאת העיר. בוא נשמע את התשובות.

מר גיא קלנר:

אני אציג. אני כן חושב שכדאי שבישיבה הזו במנותק מענייני סדר יום. דוברת ואני ועידן דיברנו על זה בכניסה, יש חובה להתייחס לסיפור האבטחה בבתי הספר. לא יכול להיות שכל העיר רוגשת ורועשת על זה. וחייבים לתת לזה מקום בישיבה ברמת דיווח, מה קרה, מה לא קרה. כולנו מוצפים בזה בשאלות. לי לפחות אין מספיק תשובות לתת על הדבר הזה. נראה לי בעת הזו של מה שקורה כרגע במדינה, הנושא מתחדד עוד יותר וחייבים להבין מה קורה עם הסוגייה הזאת, הוקם צוות, לפני כמה חודשים, דובר על אפשרות למיקור חוץ, דובר על להעלות את השכר. דובר על זרועות אחרות. אני חושב שאנחנו חייבים דיווח לציבור. מה קורה בסוגייה הזאת אנשים עומדים ואין להם תשובות. אני חושב שאולי זה הנושא הכי חשוב.

גב' דברת וייזר: אולי כדאי באמת שתתייחס לזה. קובי.

מר קובי אלפסי: אני אגיד בכמה מילים. כל נושא האבטחה במדינה מהגלים של הקורונה, הפך להיות מאוד בעייתי. תיכף אני אגע ספציפית ברמת השרון. אתם יודעים כל מי שמגיע לבתי ספר, מי עומד בשערים בשגרה. זה בדרך כלל היה הגיל השני וחצי ומעלה. היה לנו הסתיים מכרז. זכה קבלן מדבר על לפני שנתיים. הייתה איתנו בעיה בהעמדת האירועים ההמוניים. ההסכם שלו הסתיים טרם עת. יצאנו למכרז הקבלן שזכה. כל מה שאנחנו מדברים זה מכרזים דרך משכ"ל. העירייה לא יכולה לצאת למכרז לבד. זה מכרז קצת בעייתי וסבוך. יצאנו זכתה חברה מסוימת שבועיים לפני תחילת הלימודים הסירו את ידם מהמכרז.

מר גיא קלנר: ספטמבר האחרון?

מר קובי אלפסי: כן. בדחיפות רבה הגענו למספר חמש לדעתי, חמש או שש במכרז שאותה חברה הסירה את ידיה. נתנו גרייס לחברה הנוכחית כדי להתארגן על מאבטחים ברמת השרון, יש בין שבעה לשמונה מאבטחים קבועים. שזזים מחברה לחברה מתוך שבע עשרה עמדות.

גב' דברת וייזר: מה זה מחברה לחברה? מבית ספר לבית ספר.

מר קובי אלפסי: לא. המאבטחים הפול מאבטחים שעובדים ברמת השרון, אם היה לנו שבע עשרה מאבטחים, יש להם את הזכות להגיד לחברה שיוצאת מהמכרז תודה רבה להתראות ולעבור לחברה שזכתה ככה יש לנו פה שבעה חבר'ה שזזים מחברה לחברה ממכרז למכרז. היום אנחנו נמצאים במצב שהחברה הנוכחית לא מסוגלת להעמיד את כל העמדות במאבטחים. המשטרה הבינה את המצוקה במדינה. וירדה ללב של בודק ביטחוני. זאת אומרת שאנחנו רשאים עד סוף השנה היום יצאה הארכה, להוראת שעה, שרשות לא מצליחה להעמיד מאבטחים חמושים כמתחייב מאבטח מוס"ח יכולה אותו קבלן יכול להעמיד בודק בטחוני, יש לנו פה כמה כאלה שהם בודקים ביטחוניים, וזה לצורך העניין המשבר הקיים. היום חסרים לפי דיווחים בתקשורת כעשרת אלפים מאבטחים בשוק. פנינו למעלה מעשרים וחמש חברות. כדי לקבל תגבור מהם. כל חברה שיש לה מאבטח מוסמך אנחנו מוכנים לעבוד עם אותה חברה. שתבוא, תציב פה מאבטחים. נשמח לקבל אותם.

מר גיא קלנר: שינינו את התנאים?

מר קובי אלפסי: את עניין המכרז, המכרז של אותה חברה שזכתה בספטמבר. אתה לא יכול לשנות את התנאים. יצאנו למכרז חדש במקביל שתוצאותיו צריכים לקבל אותם עכשיו.

גב' דברת וייזר: מה זאת אומרת. לא פתחנו מכרז כזה.

מר קובי אלפסי: לא. זה לא דרככם זה דרך משכ"ל. משכ"ל יצא לעוד מכרז כדי להסיר את הקבלן הזה לצורך העניין בראשון לתשיעי. המכרז הזה הוא מכרז מדורג שאם עכשיו עתה זה שזכית. יש לך.. בוא נכניס אותו לעמדה שפנויה אצלי, וכיף לקבל אותו יש לך מאבטח חמוש בוא תחליף בודק ביטחוני.

זה התנאים שעשינו. העלנו את השכר בעשרים אחוז מהמכרז הזה למאבטח. לא לתקורת הקבלן.

גב' דברת וייזר: לא. אבל כשעושים דרך המשכ"ל הם גורפים איזה תשעה או

מר קובי אלפסי: לא. שתיים וחצי.

גב' דברת וייזר: תשעה לא?

מר קובי אלפסי: לא. במכרז הזה שתיים וחצי. ואת מקבלת על זה בקרות, את מקבלת על

זה דגימות שכר, מקבלת בשתיים וחצי הגנה על העובד. יש וטיפלו בעובדים והכל בסדר. זה הליך הפורמלי לקבל מאבטחים בצורה מסודרת. בנוסף לזה, במהלך הגל האחרון של הקורונה אנחנו זיהינו שאין טיולים. הצלחנו להביא את חברת דובדבן שתתגבר את העמדות שחסרות על ידי מאבטחים. לשמחתנו, לצערנו תלוי מאיזה כיוון אתה מסתכל. הטיולים חזרו. והחברה לא יכולה לתת להמשיך לתת לנו תגבור. היום אתה מקבל תגבור מהחברה שעובדת היום, מביאה תגבורים לדוגמא בבית ספר אמירים היום עמדה בחורה שגרה בנצרת עילית. היא מאבטחת שם של החברה את ביטוח לאומי. נסעה מנצרת עילית לפה.

גב' דברת וייזר: למה אנחנו לא עושים מיקור חוץ לחלק מהעובדים, לגייס אותם כעובדי עירייה ואז.

מר קובי אלפסי: הבעיה כדי לגייס כאלה כעובדי עירייה היא רגולציה שמחייבת חדר נשק, הסמכות, ריענונים, נשק, טיפול בכל נושא של הנשקים ואנחנו מוגבלים לכמות מסוימת. יש בתחום הזה רגולציה מפה עד.

גב' דברת וייזר: אין לנו שום עובד. יש לנו.

מר קובי אלפסי: יחי ההבדל. יש לנו תשע עשרה אקדחים. יש לנו תשע עשרה אקדחים בשימוש. אחד מהם זה מאבטח שהצלחנו להפוך אותו לעובד עירייה כי שם היה חובה שהצלחנו להתמודד ולהשיג אישור חריג. למאבטח רווחה. שהם נכנסו לחוק הגנה. כל עובדי הרווחה. להעסיק פה עוד עשרים חבר'ה כי זה.

גב' דברת וייזר: לא עשרים אבל לפחות שניים, שלוש, לא לכולם אז מה שאני אומרת משהו ביניים כדי שיש חוסר אז בוא נביא שניים, שלושה, על התשע

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

עשרה האלה. נעשה את אותם מאמצים כמו שעשינו עם השאר. וננחיל את אותם כללים על אחסנת נשק כמו שאנחנו עושים עם התשעה עשר. ואז השניים האלה יהיו לך בשלוף כשחסר מישהו, אז אתה יכול להציב אותם.

מר קובי אלפסי: וביום, יום מה הוא עושה?

גב' דברת וייזר: לא יודעת. אז יעלה לנו כסף. מה לעשות? אתה יודע בביטחון אנחנו לא חוסכים.

מר קובי אלפסי: אז אני אומר.

מר רוני בלקין: המצילים בתל אביב בחורף.

גב' דברת וייזר: גם המצילים בדיוק. מה לעשות. אז אם אתה אומר שזה כן עניין כספי אז זה כן עניין כספי?

מר קובי אלפסי: לא. זה לא עניין כספי.

מר ערן שורץ: גם זה קורה. במסגרת החינוך פנינו לייצג אנשים שנמצאים איתנו בתקנים בתור נאמני ביטחון כדי שיהיו לנו אנשים כאלה שאפשר יהיה לשים אותם בית ספר

מר אבי גרובר: יש פה עבדים. שיום אחד הם שומרים על בית ספר, ויום אחד הם מנקים זבל. לך תנקה זבל וכל הדברים וזה הגישה.

גב' דברת וייזר: לא. נשים שני שומרים בשער. נמצא להם עבודה.

מר אבי גרובר: באמת. איזה יחס לאנשים. מי שהיה שככה אתה מתייחס אליו? שהמצילים לוקחים אותם ובחורף הם מנקים זבל. אז יאללה.

עו"ד עידן למדן: לתת להם עבודה. ויכולת לעבוד.

מר רוני בלקין: היציאה הזאת רק היא לא מעוגנת במציאות. מצילי עיריית תל אביב הוותיקים, היו מרוויחים הרבה מעל המשכורת הממוצעת במשק, הרבה זה בקנה מידה של פי כמה וכמה, אבל בחורף היות ותחנות ההצלה ברוב תל אביב סגורות. היו עובדים במחלקת

מר אבי גרובר: היה פה עובד עם איזה שהיא לקות דיבור מסוימת שזה יכול לקרות לבן אדם, שיש לו לקות דיבור מסוימת. אתה יודע איך התייחסו אליו?

מר רוני בלקין: מה הקשר?

מר אבי גרובר: שיש לך עובד ובא עובד ונמצא עובד והורים מתייחסים אליו כמו אל זבל. אל זבל. ככה מתייחסים לאנשים פה אז הגיע הזמן שגם אנחנו נסתכל קצת במראה. וקצת נדע להתייחס לאנשים שעובדים אצלנו. קצת בצורה יפה.

מר רוני בלקין: אבל מה הקשר?

מר אבי גרובר: כי האנשים האלה הולכים מפה. אנשים האלה לא מוכנים להישאר פה. בא בן אדם.

גב' דברת וייזר: לא קשור למה שהוא אמר.

מר אבי גרובר: כי בא בן אדם שעובד, ויכול לעבוד והבריחו אותו מפה.

עו"ד עידן למדן: השיח כרגע. הוא איך מגייסים מאבטחים לבתי ספר.

מר אבי גרובר: איך מגייסים אבל כשבא וכשבן אדם בא. גורמים לו ללכת.

עו"ד עידן למדן: אם רוצים לתת להם לעבוד.

גב' דברת וייזר: לא הבנתי. אז עכשיו אנחנו רגע. לא. בוא שנייה.

מר אבי גרובר: האנשים בורחים. באים והם בורחים. אנשים באים והם בורחים.

גב' דברת וייזר: להתנהג אליהם כמו זבל אז הם בורחים.

מר רוני בלקין: היה לו לקות דיבור, ההורים גרמו לו ללכת. עכשיו אני מעניש אותם. לא יהיה.

מר אבי גרובר: אתה מתנהג כמו ילד קטן. אנחנו פה קורעים את התחת בשביל להביא אנשים אבל כשמגיעים אנשים, והם יכולים לעבוד, והם אנשים טובים. אז זורקים אותם. אז גורמים להם לברוח מפה.

עו"ד עידן למדן: מה שעולה עכשיו זה לא השאלה כזה מקרה או אחר. כרגע השאלה היא מגייסים עובדים שיגבירו את תחושת הביטחון ויתנו עוד מקום לבלום מפגע חלילה וחס.

גב' דברת וייזר: למצוא פתרונות. לא המקום שלנו. לקחת אחריות. אנחנו חברי המועצה יכולים להציף דברים, אנחנו לא אמורים לתת פתרונות. אנחנו יכולים לנסות אבל אם שותקים, משתיקים אותנו ומתבכיינים ואומרים לנו שאנחנו גורמים וההורים המגעילים גורמים לאנשים ללכת הביתה. אז זה התבכיינות תכלס. מי לוקח אחריות על זה שאין מאבטחים? אני רוצה לדעת מי. אתה? ראש עיר? מנכ"ל? מי לוקח אחריות על זה?

מר קובי אלפסי: התחום הזה הוא לא פשוט כמו שזה נראה, יאללה בוא ניקח מישהו נעשה אותו מאבטח. כיף היי. בסדר. אחד, זה בן אדם שחייב להיות מוסמך. קורס של שישה ימים כולל אקדח. יש עם זה לא מעט רגולציה שנלוות לזה. הסיפור של האחריות, האחריות היא מאוד פשוטה משטרת ישראל קיבלה את האחריות לאבטח מוסדות חינוך. משרד החינוך הוא זה שמייצר את הרגולציה ואת הכללים מה מותר לנו ומה אסור לנו. ואנחנו המוציאים לפועל. של שני הגופים האלה. ורק כדי שנבין, ותסלחו לי על ההקצנה. אני חייב להציב כמנהל אגף ביטחון, כעירייה, בן אדם עם תעודות. עם תעודות מוכרות שעבר או קורס בודק בגלל ההחרגה או קורס מאבטח מוס"ח. מנהלת יכולה ההקצנה יכולה לקחת לקרוא לסגל בית ספר ולהעמיד אותו בשער כי זה הרגולציה זה מה שקובע חוזר מנכ"ל. זאת אומרת ביום שאין מאבטח מנהלת בית ספר יכולה לקחת מישהו להגיד לו שלום חמוד. אתה עכשיו פה בכניסה של התלמידים נכנסו.

גב' דברת וייזר: חוזר מנכ"ל נכתב בתקופה אחרת. לא בחירום שמחבלים מסתובבים פה. לא נראה לי שלמישהו היה טוב. אנחנו הולכים לחוזר מנכ"ל. אנחנו רוצים לדעת מה עושים מעבר לזה.

מר קובי אלפסי: אני מתאר לכם כרגע את הקשת בין הקצה הימני של מאבטח מוסמך, לקצה השמאלי שאין מאבטח וחוזר מנכ"ל בא ואומר שלום מנהלת, שימי פה בבקשה סגל. בין לבין את כל התחום הזה אנחנו במרכז חדש. יצאנו לגיוס עוזרים קראנו לזה אנשי סגל חיצוניים שיהיו מתוך סגל בית ספר שחס וחלילה גם אם מצב שאין מאבטח. יש מישהו מסומן שהוא עבר את תדריך והוא יודע להיות בשער ולא שלום אדוני המורה. בוא תהיה בשער.

מר גיא קלנר: איפה עומד הדבר הזה?

מר קובי אלפסי: תנחש כמה הגיעו. שניים.

גב' דברת וייזר: כמה הצענו להם לשעה?

מר גיא קלנר: אה. זה כבר בסוף תהליך.

מר קובי אלפסי: בסדר הגיעו שניים. תהליך הזה הוא עדיין קורה. אם יש מישהו כזה שמוכן לעבוד עכשיו הבאנו את השני. בסדר. עכשיו הבאנו את השני, זה קח אותו לצד הזה של הקשת. כי אנחנו מעדיפים מאבטח רמה א'. עם נשק, וגם לצאת מהחרגה שאנחנו בודקים, רק אין. ארקס, בן ביטחון, שלג לבן, זה אלה שאנחנו עובדים איתם. מודיעין אזרחי, אתם הפניתם אותו אלי. היינו בשיחת ועידה אני וזכי, אין להם אנשים. תביא לי מאבטח, כמה אתה רוצה שאני אשלם לך? תביא לי מאבטח. שיודע לעבוד שיודע לעמוד עם תעודה. בוא שים אותו פה. דיברנו עם אריק, אין חברה באזור, טיפה יותר רחוק.

מר אבי גרנבר: המצב יהיה הרבה יותר קשה לפני שהוא יהיה יותר טוב.

מר קובי אלפסי: דובדבן אני אפילו לא שאלתי כמה הם רוצים לקחת.

גב' דברת וייזר: אתה מוכן לשלם יותר משלושים ושתיים שקל? כי זה מה שאנחנו

מר קובי אלפסי: אנחנו משלמים יותר.

גב' דברת וייזר: זה מה שפרסמתם בפרסום האחרון.

מר קובי אלפסי: תביאי לי.

גב' דברת וייזר: חברת אבטחה שלג הזאת פרסמה אצלנו בפייסבוק. רמת שרוני.

מר קובי אלפסי: וגם בשלושים וארבע. וגם בשלושים ושש.

גב' דברת וייזר: עיריית רמת השרון מחפשת בשלושים ושתיים שקל.

מר קובי אלפסי: הגברת שהגיעה היום מקבלת ארבעים לשעה. בסדר. שדה התעופה. רצה לפתוח קורס בחמישים וחמישה שקלים למאבטח לא לחברה. למאבטח הוא עובד רשות שדות התעופה לא הצליחו לפתוח קורס. הנקודה פה היא לא התשלום, הנקודה פה היא לא בסוף התשלום לאותו מאבטח.

גב' דברת וייזר: אתה מוכן לשלם יותר?

מר קובי אלפסי: עשרים אחוז העלנו מעל שכר המינימום ודרך אגב בראשון לתשיעי שכר המינימום של המאבטחים עולה. גם השכר שאנחנו עושים עשרים אחוז, הוא מעל זה. אנחנו הופכים כל אבן אפשרית לבוא, למצוא מאבטח. חברת אם יש למישהו פה שהוא יודע שיש לו חברת אבטחה עם אנשים תעודה, מחר הם נכנסים לעבוד. גם ההסכם שעשינו הוא הסכם מדורג.

אם החברה החדשה שנראה מי תיכנס אצלם במשכל זה יותר פשוט, יש לך מאבטח זה תכניס אותו נשלם לו הכל בסדר.

גב' דברת וייזר: עכשיו יש לי שאלה. כל תשע עשרה אלה שהם כן עובדי עירייה שהם מחזיקי נשק, איך שאתה קורא להם.

מר קובי אלפסי: ככה יש נשקים שנמצאים אצל בוריס, אצל פקחים, וזהו. זה הנשקים.

מר רוני בלקין: הם כולם נשקים מוסדיים.

גב' דברת וייזר: כן אני אומרת אותם תשע עשרה ווט אבר לא משנה מה השמות שלהם, אתה מסכים איתי שזה הרבה יותר הגיוני כשרוצים לשמור על הביטחון של הילדים שאנחנו נהיה יצירתיים והם אלה שלפחות בחצי שעה. רגע, אני יודעת מה אתה רוצה להגיד שחוזר מנכ"ל אומר. רגע.

מר קובי אלפסי: את יודעת את התשובה.

גב' דברת וייזר: אני שואלת שאלה אחרי חוזר מנכ"ל. מנסה להיות יותר יצירתית. למה. כי להגיד אבל חוזר מנכ"ל אומר שכשאין שומר מנהלת בית הספר עליה לשים איש צוות, זה בוא זה חוזר מנכ"ל משנת שמונים ומשהו. בוא נרחיב.

מר גיא קלנר: חוזר מנכ"ל אוסר עליך להרחיב.

מר קובי אלפסי: לא. המשטרה לא מסכימה להציב מישהו. שהוא לא מוסמך.

גב' דברת וייזר: אבל הפקח יותר מוסמך מהמורה זה לא הגיוני.

מר קובי אלפסי: אני מסכים איתך. זה הוויכוח שלנו. אני לא יכול.

גב' דברת וייזר: בוא נגדיל ראש. מה זה אתה לא יכול. אתה לא יכול לשלוח פקח להגיד לו לחצי שעה?

מר קובי אלפסי: כן. אני עבריין. כן. לא. לא. רגע. מנהל אגף בכיר.

מר ערן שורץ: מה עושים הפקחים בשבועות האחרונים בבוקר?

גב' דברת וייזר: הם לא פקחים. חד וחלק השבוע. בוא השבוע.

מר ערן שורץ: הם לא בעמדות.

גב' דברת וייזר: השבוע אמירים נפתח בלי אף אחד ולפני שבועיים גולן נפתח יומיים בלי

27 אף אחד. גם לא פקח שעמד חצי שעה.

מר קובי אלפסי: אמירים הייתה לו תקלה ביום שישי. שתוקנה במהירות עם מאבטח חמוש.

גב' דברת וייזר: ובגולן שיומיים לא היה. יום אחרי יום.

גב' בת שבע אלקובי: איפה נמצא המאבטח? מאיפה נמצא אותו מאבטח?

מר קובי אלפסי: באותו יום שישי הצלחנו לקבל תגבור כי אין עבודה במקומות אחרים, של אותו קבלן. הביא לפה את כל מה שהוא יכול להביא וזה רק ביום שישי כזה שאפשר לעשות אותו.

גב' דברת וייזר: קובי. עדיין הציפייה ממך כראש מערך הביטחון, זה אני חושבת, אני לא הייתי חלילה יקרה משהו בסוף אנשי עובדי העירייה הם הכי מסכנים. כי הם נושאים באחריות. זה הכי נורא. ולכן אני חושבת שאני אם היה לי אחריות, אני לא הייתי ישנה בלילה והייתי מעדיפה להרים טלפון לפקחים ולבקש מהם לבוא לסגור חור מה אני אגיד לך.

מר קובי אלפסי: אנחנו מספטמבר. מראשון לספטמבר לא ישנים בלילה.

גב' דברת וייזר: לא הגיוני להשאיר בית ספר פרוץ בתקופה הזאת ולהגיד אבל חוזר מנכ"ל אומר מאפשר לשים מורה.

מר קובי אלפסי: זה לא רק חוזר מנכ"ל, זה מהמשטרה ולמטה. אנחנו מראשון לספטמבר לא ישנים כבר מאז ועד היום לא ישנים. כל ערב יש דיון שיבוצים. כל בוקר מקבלים הפתעות. והשמיכה כל כך קצרה. את לא ראית אותי. גם בגולן הייתי. גם בכמה שערים אני עמדת.

גב' דברת וייזר: נכון. ראיתי אותך פעם אחת. אבל עדיין אני אומרת.

מר יעקב קורצקי: רגע. דוברת אני קם בבוקר ואני כבר ביום חמישי אני הסתמסתי עם המנכ"ל ואת מה שאת עכשיו אומרת זה כביכול אם אני חושב שאני תיאמתי את זה אתכם. אתם יודעים שלא תיאמתי חצי מילה איתכם. אני הייתי אצל מנהלת של בית ספר מה שהיא מבקשת בסך הכל זה אם וקרה, לא כל הזמן אין לנו שומר בשער. אם קרה מקרה שזה קורה. כמו שקרה נגיד ביום שישי,

מר קובי אלפסי: ראית את התשובה שקיבלת קודם? במסדרון.

מר יעקב קורצקי: לשלוח לשים אתה רואה בפנים אסור. סך הכל שהפקח יעמוד בשעה הקריטית.

מר קובי אלפסי: אתה יכול לדאוג לי לגיוס של עוד שמונה פקחים שאני יעמוד בתקן?

מר יעקב קורצקי: קובי.

מר קובי אלפסי: אמיתי.

גב' דברת וייזר: לא הבנתי.

מר קובי אלפסי: אמיתי.

מר גיא קלנר: איזה תקן?

מר קובי אלפסי: תקן של עשרים ואחד פקחים.

גב' דברת וייזר: אבל בחצי שעה.

7 מר יעקב קורצקי: אנחנו דיברנו על זה בבוקר. אמרתי לך שאתה צודק מיליון אחוז. למצוא

8 את הדרך גם לצ'פר את הפקחים, ולתת להם תנאים יותר טובים. אמרתי

לך את זה אלף אחוז, אבל אם נוצרה.

מר אבי גרובר: אתה לא יכול לחלק כסף איך שאתה רוצה.

מר יעקב קורצקי: אומר פה מנהל אגף.

מר אבי גרובר: יש פה חוק במדינה. זה לא עובד ככה.

13 מר יעקב קורצקי: איך אני אוהב שאומרים לי חוק. עושה אותי עברייני? אומר מנהל אגף

הביטחון, לא.

15 מר אבי גרובר: אתה לא יכול בגוף שהוא ציבורי, לשלם מה שבא לך. איך שבא לך, מתי

שבא לך.

מר יעקב קורצקי: ישבנו ודנו לא הייתה היום בבוקר אבי. קובי.

מר אבי גרובר: אתה יודע כמה שיחות יש לנו לתוך הלילה?

19 גב' דברת וייזר: הוא אומר שזה לא עניין כספי והוא אומר שאי אפשר לשלם יותר. אני

20 לא מבינה.

21 עו"ד עידן למדן: אם המנהלת יכולה לשים בן אדם בלי תעודות אז גם אתה יכול לשים

גב' דברת וייזר: להגדיל ראש.

מר יעקב קורצקי: מותר לך לתת שעות כוננות?

מר אבי גרובר: תשאל את ..כן.

מר יעקב קורצקי: מותר לך לתת נכון. מה נותנים בהרצלייה, עוד איזה הטבה? לפקח? מה

עוד נותנים לפקח? תיתן את זה וזהו. לא עברייני. מה מבקשים חס

וחלילה שמישהו פה יהיה עברייני. זה מה שאפשר לתת להם לתת. אתה

יודע מה קורה, הם הולכים להרצלייה, והם הולכים לעיר הזאת

שמחלקים את ההטבה. ואתה לא מתמודד עם זה.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר ערן שורץ:** הרצלייה בוכים לנו שאנחנו גונבים להם את
- מר גיא קלנר:** אני אומר משהו אחר בהקשר הזה. זה שיש בעיה כולנו מבינים. אף אחד פה לא מחפש לעשות את זה בכוונה. מצד שני כשיש סיטואציה כזו צריך לעשות את התיעדוף הנכון. לדעתי מה שרוני התכוון אם אני הבנתי אותו נכון, הוא דבר נכון. אני חושב שעיריית רמת השרון בעת הזו צריכה לעשות תיעדוף אחר של כוח האדם שלה, גם במסגרת הפיקוח. שנייה רגע אבי.
- מר אבי גרובר:** אין שומר. בבניין העירייה. השומר מפה עבר לבית ספר. הוא לא עומד פה. ועובדים פה הותקפו בשבועות האחרונים.
- מר גיא קלנר:** בעיני זה זכות. זכות של עובד עירייה בזמן הזה לקחת שעה בבוקר ולעמוד מחוץ לבית הספר.
- גב' דברת וייזר:** לשמור על הביטחון של הילדים.
- מר גיא קלנר:** לא רק זה זכות זה גם חובה.
- מר אבי גרובר:** הוא אומר לך משהו.
- מר גיא קלנר:** לראות בזה פחיתות כבוד.
- מר אבי גרובר:** מי דיבר על פחיתות כבוד?
- מר גיא קלנר:** מה קרה?
- מר אבי גרובר:** מי דיבר על פחיתות כבוד?
- גב' דברת וייזר:** לא, כי אמרתם מה עובדים האלה יעשו? מה הם עובדים? מה זה הם עובדים.
- מר גיא קלנר:** שתיים. אני אומר לכם, עם כל הכבוד אני חושב אחרת. אני חושב שהכוח פיקוח שיש לך בבוקר, בין שמונה לתשע בבוקר, או בין שמונה וחצי לתשע בבוקר או בחצי שעה של.. עוצר הכל. עוצר הכל.
- גב' דברת וייזר:** כולל בעיות תנועה בעיר.
- מר גיא קלנר:** כולל בעיות תנועה. כולל בעיות בתי קפה. כולל בעיות זה. ועומד.
- גב' דברת וייזר:** ודוחות.
- מר אבי גרובר:** אין דוחות בשמונה בבוקר. דוחות רק מתחילים בתשע. אין דוחות בשמונה. את לא יכולה לתת דוח בשמונה גם אם את רוצה. כחול לבן זה מתשע.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר גיא קלנר: אמרו שלא.
- מר אבי גרנבר: חבל לזרוק כל מיני סיסמאות.
- מר קובי אלפסי: כל בוקר למעט ניידת השידור.
- מר גיא קלנר: אז תגידו.
- מר קובי אלפסי: אבל אומרים.
- גב' דברת וייזר: לא. אתה לא אומר.
- עו"ד עידן למדן: אז יעמדו עובדי שפע בבוקר.
- גב' דברת וייזר: יש רק ארבע עשרה בתי ספר. ויש לנו שבעה.
- מר אבי גרנבר: אבל יש משמרות. יש פה ארבע עשרה פקחים. עובדים במשמרות. צריך לתת 24/7 שעות שלוש מאות שישים וחמישה ימים בשנה עובדים פקחים. לא כל 14 מגיעים בשמונה בבוקר ואחרי זה בכל היום.
- מר קובי אלפסי: אחד בגולן אחורי. אחד בהדר אחורי.
- גב' דברת וייזר: אלה רצים פותחים וחוזרים. הם עושים סבב.
- מר קובי אלפסי: מה זה חצי. הם עומדים בבית ספר. הוא עומד בבית ספר לפתוח את השער.
- גב' דברת וייזר: אבל מה אמרנו שפותחים,
- מר קובי אלפסי: מה זה פותחים. הוא נשאר אין כניסה לא מבוקרת. ברבע לשמונה.
- גב' דברת וייזר: כמה פקחים יש לך תשע עשרה?
- מר קובי אלפסי: בבוקר משמרת
- גב' דברת וייזר: תשע עשרה סך הכל עובדי עירייה עם נשק? כמה מגיעים למשמרת שמונה בבוקר?
- מר קובי אלפסי: לא כולם עם נשק.
- מר יעקב קורצקי: שבע עשרה זה לא פקחים. תשע עשרה יש להם רישיון.
- גב' דברת וייזר: כל מיני.
- גב' דברת וייזר: חסר לך אחד ביום. לא יותר מזה. תמיד אחד לא מגיע.
- מר קובי אלפסי: את לא מבינה ש-14 מתחלקים על כל היום.
- מר גיא קלנר: כמה יש לך במשמרת הבוקר?
- מר קובי אלפסי: שבע.
- גב' דברת וייזר: לא הבנת מה אני אומרת.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 **מר גיא קלנר:** וכמה חורים יש לך בבתי הספר.
- 2 **גב' דברת וייזר:** כמה חורים, כמה לא מגיעים. אחד לא מגיע. חלק מגיעים מחברת שלג
- 3 לבן ווט אבר איך קוראים לה. דובדבן, שלג לבן. אה. אז תחליטו זה לא התפקיד.
- מר גיא קלנר:** תחליטו
- מר קובי אלפסי:** הם לא עומדים בשער.
- 7 **מר יעקב קורצקי:** הוא לא מאבטח של בית הספר, תפסיקו להגיד את זה. אני לא דורש מהפקח שיהיה מאבטח של בית ספר. אני מבקש ממנו.
- גב' דברת וייזר:** אנחנו רוצים שהם יבואו לשער.
- מר גיא קלנר:** השער יהיה עם פיקוח.
- מר יעקב קורצקי:** פטרול זה הכל.
- גב' דברת וייזר:** שישגיח.
- עו"ד עידן למדן:** לעמוד ליד הכניסה לבית הספר.
- גב' דברת וייזר:** לא יעמוד בפנים, שיעמוד בחוץ. תן לאבי לדבר שנייה.
- מר אבי חיון:** כל השמונה, או השבעה משובצים בבתי ספר בכל מיני מקומות. בעומר, אורנים, בהדר, בגולן, בקריית יערים, באמירים בנשק וסע. כולם משובצים. אחד נשאר היחיד שעוסק מוגן עם השיטור ועד תשע כמעט הם לא עושים אכיפה לא עושים שום דבר בעיר.
- מר אבי גרובר:** הוא לא יכול לתת כחול לבן גם אם הוא רוצה. כחול לבן בעיר זה מתשע.
- מר אבי חיון:** חסימות חניה. כל זה השיטור עושה את זה עם הפקח.
- מר אבי גרובר:** כי אנשים מתקשרים בבוקר תשמור לי חניה. כל מיני כאלה דברים. זה גם צריך. תושבים ברמת השרון מצפים לקבל שירות. אני אראה לך מה הולך במטה.
- מר אבי חיון:** גם בנווה גן יש פקח קבוע שנוסע עם אופנוע בגלל שיש פקקים והוא מקבל תשבחות שם ואוהבים אותו מאוד. אז כולם משובצים. זה שכולם אומרים מתלוננים.
- גב' דברת וייזר:** שכולם יבינו. השבעה האלה משובצים?
- מר אבי חיון:** כמעט כולם.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

גב' דברת וייזר: חוץ מזה יש לנו עוד 14 נגיד ברשימה של המכרז של שלג לבן. שהם מחויבים לנו. 14. אני יודעת מהמכרז. 14.

מר אבי חיון: זה בתי ספר.

גב' דברת וייזר: 14 האלה נגיד אחד לא מגיע. שניים לא מגיעים. אחד, שניים, דפקו לנו ברז. אתה מסכים איתי, לא כולם דופקים ברז כל יום לא מגיעים. אז יש לנו בעיה עם איזה אחד או שניים, אז אני שואלת האם אפשר מראש לדאוג לזה עם השיבוצים בתקופה הזאת

מר אבי גרונר: זה מה שעושים.

גב' דברת וייזר: רגע. לא אמרתי מה. אני אומרת אם הייתי שנייה הייתי מסיימת. אני אומרת שאם אפשר בתקופה המאתגרת הזאת והלחוצה הזאת לדאוג לזה שבשיבוצים שלכם, מאותם 19 כלליים שמחזיקים נשק, חלק פקחים, חלק לא יודעת. לא יודעת מה השמות שלהם. אני רק אומרת שיהיה אחד עוד אחד ספר כי אנחנו כבר צופים את זה. שאחד, שניים הם ידפקו לנו ברז ולא יגיעו. שימו עוד אחד, שניים שהם יהיו ספר.

מר אבי חיון: מה מהפקחים?

גב' דברת וייזר: ממשהו שמחזיק נשק. אתה אומר לי.

מר גיא קלנר: מהתשע עשרה שיש לכם.

גב' דברת וייזר: תשע עשרה מחזיקי נשק. לא פקחים. אמרתי 19 מחזיקי נשק.

מר קובי אלפסי: גם אין לי תשע עשרה. אין לי תשע עשרה אקדחים בחוץ.

גב' דברת וייזר: הוא אמר שתשע עשרה מחזיקי נשק.

מר אבי חיון: יש לנו תשע עשרה אקדחים יש בעיריית רמת השרון, מתוכם מחולקים או עשרה שתים עשרה אקדחים לעובדים. ברגע שהתגייסו, מתגייסים לנו עוד שניים. עד שהם יכנסו לתקן ועד שיוציאו להם אישורים גם הם עוד חודשיים, עוד שתיים. ככל שנגייס עוד אנשים ויגיעו עוד אנשים אנחנו ניתן להם נשקים. כרגע אין לכולם נשקים.

גב' דברת וייזר: אלה שיש להם נשקים.

מר אבי חיון: הם משובצים במשמרות.

גב' דברת וייזר: כולם משובצים?

מר אבי חיון: הם עובדים. מה הם עובדים 24 שעות?

- מר גיא קלנר: לא.
- 2 מר אבי גרובר: אלה שנמצאים אז אם באמירים חסר בשער אז שיעמוד באמירים בשער.
- מר אבי חיון: מה כל היום?
- מר יעקב קורצקי: לא רק בבוקר.
- גב' דברת וייזר: רק בשעה של הבוקר.
- מר אבי גרובר: שבע שלושים ושתיים.
- מר קובי אלפסי: ביום שחסר באמירים.
- מר אבי גרובר: זה מה שהוא עושה.
- 10 גב' דברת וייזר: לא. ממש לא. משבוע שעבר אתה אומר לי אני לוקחת את הבת שלי לגולן. 24 ל-25 לא היה בכלל שומר. מה זה לא פניתי. אני צריכה לפנות?
- 11 מר אבי גרובר: אני פניתי אליך.
- גב' דברת וייזר: אני לא צריכה לפנות.
- מר אבי גרובר: באותו יום שלא היה בגולן אני פניתי.
- מר קובי אלפסי: גם אצלנו יש תקלות, לא מגיעים. לא כל בוקר אנחנו עם שבעה.
- גב' דברת וייזר: אני אומרת בואו.
- מר אבי גרובר: זה מה שמנסים לעשות.
- גב' דברת וייזר: אני זורקת משהו פה ולבסוף אתה.
- עו"ד עידן למדן: קובי המצוקה ברורה.
- 20 מר אבי חיון: אנחנו נשתדל מאוד שאת השעה שאת אומרת איפה שחסר. אני אתן את המענה הזה.
- מר יעקב קורצקי: מצוין. מצוין.
- מר גיא קלנר: שאלה אחרונה.
- 24 עו"ד עידן למדן: אם המנהלת יכולה לשים מישהי מישהו שהוא בלי אקדח בלי כלום?
- מר קובי אלפסי: היא יכולה לשים מסגל מישהו.
- עו"ד עידן למדן: אז השאלה היא
- מר אבי גרובר: עידן למשל.
- 28 עו"ד עידן למדן: זה לא איש סגל. אנחנו צריכים לנסות לשאוף בהנחה שזה תקציב שנדרש מאיתנו. כדי לסייע לבית הספר את אותו אדם. שיהיה.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר אבי גרובר :** עידן. היום למשל פרסמנו רמת השרון המשופעת באנשים.
- עו"ד עידן למדן :** אבי. אין מחלוקת. כולם על המצוקה זה ברור.
- מר אבי גרובר :** תן לי להשלים משפט וגם על זה קפצו עלינו. היום בבוקר פרסמנו ברמת השרון יש הרבה מאוד אנשים שיצאו מכל מיני יחידות. עשו כל מיני דברים בחיים. גם אנשים עם נשק ואמרנו בואו יש שעת חירום, מתנדבים. אף אחד לא מצפה מהם להיות סיירת מטכ"ל ורמבו. תעזרו לנו. מתנדבים, יש לנו רכז מתנדבים. יש את יואב, עובד אנחנו עושים אתה ביחידת אופניים. נכון? אם יש אירוע, עידן, אתה לא בן 22 שכרגע יצא משלדג. אתה נוסע לשם, נכון, גם אני הייתי. היינו נוסעים ונכנסים לתוך האירוע. ומנסים להגן בו. פנינו לתושבי רמת השרון אמרנו בואו תתנדבו. תתנו לנו את השעה.
- עו"ד עידן למדן :** על זה אי אפשר לבנות.
- מר אבי גרובר :** אנחנו באמת עושים את הכל. בואו באמת. כאילו רמי. אתה יודע אפשר להגיד בן אדם הרבה דברים. לא אכפת לו. כל החיים שלו הוא בתחומים האלה. לא אכפת לרמי. זה לא מעניין אותו את רמי. הוא לא רוצה?
- מר רמי בר לב :** עכשיו זה פוליטי, אז אני לא מדבר.
- מר אבי גרובר :** אנחנו לא ישנים. אומר לך אמיתי. אתה לא יודע כמה פעמים בשנים עשרה בלילה, אנחנו בשיחות טלפון מה עושים. אמיתי. כל ההצגה שזה לא אכפת לאנשים הזלזול.
- עו"ד עידן למדן :** החייל המשוחרר. בבית ספר.
- מר אבי גרובר :** היום למשל אמרנו בואו תתנדבו. אנשים שבאמת היו ביחידות מכירים גם. אם אתה כל החיים שלך גר ברובע רסקו ואתה בחור בן 35 ואתה מכיר. בבוקר מיד סוגר את השער. אף אחד לא רוצה. מה שמצופה ממנו זה לטרוק את השער. ולהריץ את כולם אחורה.
- עו"ד עידן למדן :** ברור. אנחנו חווים את אותם דברים אבל צריך לשאוף לראות איך
- מר אבי גרובר :** רמי אתה רוצה להתייחס?
- מר רמי בר לב :** לא. מאחר וזה נהיה משחק פוליטי אני רק אגיד שלושה חודשים.
- מר גיא קלנר :** ממה לא משחק פוליטי.
- מר רמי בר לב :** גיא. אני לא התערבתי לך. אל תתערב לי.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר גיא קלנר: אל תטען שאנחנו עושים משחק פוליטי.
מר רמי בר לב: אל תתערב.
3 מר גיא קלנר: אני אתערב כי טענת שאנחנו עושים משחק פוליטי. תענה לעניין. לא
מר רמי בר לב: לך אני לא רוצה לענות לעניין. יכולתם לשאול
מר גיא קלנר: פעלנו. אם זה עניין פוליטיקה נושא הכי מרכזי בעיר.
מר רמי בר לב: אם זה בוער לכם, אז תקום לפני שלושה חודשים ותקום.
מר גיא קלנר: שלושה חודשים קודם.
8 מר רמי בר לב: הוא הלך להתייצב בבית ספר תקום ותשתתף. אל תזרוק פה סיסמאות.
מר גיא קלנר: מה זה קשור. תן פתרונות לתושבים.
מר רמי בר לב: היו פתרונות. אנחנו לא חיכינו שאתה
מר גיא קלנר: אין לך מה להגיד אתה זורק בוך.
מר רמי בר לב: לא חיכינו שאתה תתעורר.
מר גיא קלנר: תתבייש. אתה עושה פוליטיקה.
מר רמי בר לב: לא חיכינו שתתעורר גיא.
מר גיא קלנר: כשאתן תשובות אומרים פוליטיקה. זה העניין.
מר אבי גרובר: היה פה רבע שעה.
מר רמי בר לב: לפני שלושה חודשים אתה יכולת לפנות אלי.
מר גיא קלנר: לא רוצה לפנות אליך. רוצה להגיד לציבור.
מר רמי בר לב: ולא לעשות הצגה פה כאילו אתה מטפל בזה.
מר גיא קלנר: אני רוצה תשובות.
מר רמי בר לב: כאילו אתה מטפל בזה.
מר גיא קלנר: אתה לא עושה כלום ועוד יש לך מה להגיד.
מר רמי בר לב: כאילו אתה מטפל בזה. כמו שאתה מטפל בכל הנושאים בעיר.
מר גיא קלנר: לא מטפל בשום דבר.
מר רמי בר לב: אתה קופץ עליו.
גב' דברת וייזר: ילדים מסכנים את החיים שלהם.
מר רמי בר לב: אם היית בא
מר גיא קלנר: תן תשובות לציבור.
מר רמי בר לב: אני לא רוצה לתת לך תשובה. אני לך לא רוצה לתת תשובה.

- עו"ד עידן למדן:** רמי לא קשור לפוליטיקה.
- מר רמי בר לב:** אני לא אשתתף בהצגות שלך.
- מר גיא קלנר:** הוא זורק עלי פוליטיקה. זה דיון הכי לגיטימי. הכי לגיטימי.
- גב' דברת וייזר:** יש משהו יותר חשוב מזה?
- מר אבי גרנבר:** יש היום עוד כמה נושאים. אתם רוצים להגיע אליהם או לא?
- גב' דברת וייזר:** הנושא הכי חשוב.
- מר אבי גרנבר:** אני מבקש להבהיר משהו. לא תהיה החודש עוד ישיבה שלא מן המניין כדי לסיים את סדר היום. ומה שלא נספיק לא יהיה.
- מר רמי בר לב:** לא. אני לא רוצה, שמעתי אותך מספיק. אם כזה בער לכם בשלושה חודשים האחרונים שהיו פה מלא אירועים, מלא פיגועים, הייתם נרתמים כמוני יחד עם ועדי ההורים לתמוך את העיר. לבוא ולעזור. דוברת גם את היית מעורבת.
- גב' דברת וייזר:** מה שוועדי ההורים. ועדי ההורים בשיגעון.
- מר רמי בר לב:** גם את מעורבת בזה.
- עו"ד עידן למדן:** היה פה צוות. שאתה לקחת לעצמך לפתור את הבעיה.
- גב' דברת וייזר:** נכון ואז נהיה שקט.
- מר רמי בר לב:** יכולתם לפני שלושה חודשים.
- גב' דברת וייזר:** בסוף יש פה מנהל ביטחון ויש פה מנכ"ל שאם חלילה קורה משהו יבואו אליהם. לא יבואו אלינו. אנחנו חברי מועצה. אין לנו אחריות של אם חלילה יקרה פה משהו לילד הם ישלמו את המחיר. שני האנשים האלה. אז מה זה מה. אני חסה עליהם, אני חסה על הילדים. אני חסה על האימא הזאת שחס וחלילה יקרה משהו לילד שלה. על זה אני חסר.
- מר רמי בר לב:** לפני שלושה חודשים, דוברת גם קראתי לך להגיע.
- גב' דברת וייזר:** והיינו וטיפלנו ולא יצא כלום.
- מר רמי בר לב:** ולכן אני אומר.
- גב' דברת וייזר:** אבל לא יצא כלום רמי. אתה לא יכול לבוא ולהגיד את זה.
- מר רמי בר לב:** אם הייתם מאוד רוצים. לפתור את זה.
- מר גיא קלנר:** ניסינו בקבוצת ווטסאפ פנימית.
- מר רמי בר לב:** בווטסאפ זה לא ניתן גיא.

- 1 **מר גיא קלנר:** ניסינו איתך ביחד. לא ראיתי אותך מוביל שום דבר ובטח את היכולת
- 2 לשפוט אותנו על זה כרגע. עם כל הכבוד. אל תיתן לנו ציונים. תן
- 3 פתרונות, לא ציונים.
- 4 **מר רמי בר לב:** לי יש פתרונות שלי. אני נותן את הפתרונות. כי אני לא שחקן כמוך
- מר גיא קלנר:** אתה לא שחקן. אתה ממש לא שחקן.
- מר רמי בר לב:** אני לא שחקן כמוך לטלוויזיה.
- מר יעקב קורצקי:** אל תכנסו לקטע אישי זה הכי גרוע.
- מר גיא קלנר:** לא נכנסתי לקטע אישי. שאלתי אותו. הצענו רעיונות. אמרנו מה ניתן לעשות.
- מר רמי בר לב:** למה לא באת לפני שלושה חודשים? לא באת לפני שלושה חודשים. לא באת אלי לפני שלושה חודשים.
- מר יעקב קורצקי:** חס וחלילה יקרה משהו אני מבטיח לכם כולם פה נתבייש בדיון הזה. לא להפוך את זה לעניין פה אישי
- מר גיא קלנר:** אני לא עשיתי את זה אישי.
- מר יעקב קורצקי:** נטו מקצועי קיבלנו את מה שרצינו לשמוע. הפיקוח לוקח את האחריות בשעה הזאת שיש. בוואקום יעמוד פקח ויהיה מחוץ לבית הספר ומפה בואו ננסה לשדרג את זה. זה הכל. יותר מזה לא נוכל לעשות. זה סתם, חבל על הזמן שלכם. בואו נתקדם. קיבלנו את הפיתרון חלאס.
- מר ירון גדות:** אני גם רציתי לומר משהו. לא פוליטי. טוב נשאלו פה שאלות, נתנו פה תשובות. אני חושב שלא צריך שהתשובות האלה היו צריכות להינתן לתושבים עוד לפני הישיבה הזאת. לא צריך לחכות שחברי מועצה יעלו את זה אז כנראה בפייסבוק או בתקשורת. יש דוברים. יש זה. לא צריך לחכות שתושבים יהיו פה לחוצים ויסתובבו גם אני קיבלתי פניות. ולא יקבלו את התשובות האלה שחלקם או רובם הן תשובות טובות אבל לא צריך לחכות שיעלו את זה פה ויתחילו לריב בישיבת מועצה. פרקטית אני חושב שאפשר במיוחד באמת למי שהנושא חשוב לו שכל חבר מועצה יתרום בתיאום כמובן לא בהקפצה וזה. פעם בשבוע חצי שעה או שעה בבוקר, מעצמו ויגיע לבית הספר שבו יש תקלה. אין שומר או משהו כזה מחוסר בכוח אדם. חברי מועצה כן.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 עו"ד עידן למדן: חברי מועצה יכול משהו שתורם ויש הרבה
- 2 מר ירון גדות: אפילו שאנחנו תורמים הרבה ותורמים מעל ומעבר ולא בתשלום. כל
- 3 אחד מחברי המועצה במיוחד שהעלו את זה כולל ראש העיר כולל יכולים. יש פה גם אני מוכן להתנדב.
- עו"ד עידן למדן: אפרופו, זה פוליטיקה אבל בסדר.
- מר ירון גדות: לא פוליטיקה.
- מר רמי בר לב: ירון. אני שואל למה לא באת להתנדב?
- מר ירון גדות: לא ביקשו ממני.
- גב' דברת וייזר: תפסיק לקשקש.
- עו"ד עידן למדן: אתה רוצה להתנדב.
- מר רמי בר לב: זה בדיוק מה שאני אומר ירון.
- מר אבי גרנבר: אחד. אני מתנדב. שתיים.
- 13 מר ירון גדות: אני מוכן להגיע. היא אומרת שאני לא גר ברמת השרון. אני מוכן להגיע
- 14 שבע בבוקר.
- 15 גב' דברת וייזר: הוא לא גר ברמת השרון. אם כל כך חשוב הנושא למה חברי מועצה לא רוצים להתנדב. אני מוכן להתנדב.
- מר אבי גרנבר: אחד. אני מתנדב ראשון.
- מר ירון גדות: אני שני.
- מר אבי גרנבר: יופי. סבבה. שתיים, הקטע של מאבטח זה אמור להיות מקצוע, זה אמור להיות בן אדם. שעובר הכשרות, ודברים בואו לא נהפוך את זה לאיזה שהוא פעילות בשביל הכיף בפארק כשבאים ומסתובבים לנו בסבבה ומשחקים אחרי הצהריים כדור סל עם החברה. זה אמור להיות מישהו שעבר הכשרה, וצריך לדעת איך לפעול.
- מר ירון גדות: כולנו פה היינו בצבא. גם הבנות.
- מר אבי גרנבר: צריך לדעת איך לפעול כשקורה אירוע וזה לא סתם ככה. אנחנו אמורים לתת. הסיבה שבאו ואמרו לדעתי שהמנהל. לא מתחילים עוד פעם את כל הסיבוב. ברמת העיקרון התפיסה שעומדת מאחורי כשמנהל בא ושולח מנהל או מנהלת לרוב זה מנהלות, שולחת מישהו לעמוד בשער, הוא אמור לעבור איזה שהוא הדרכה מסוימת. הוא מכיר. הוא

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

אמור לבוא מתוך צוות בית הספר. הוא מכיר איך מתנהל בית ספר. מה קורה בבית ספר. ולכן כששולחים איש צוות שעבר איזה הכשרה לעניין אז זה לא סתם בן אדם מופיע פתאום בשער. זה לא סתם לעמוד שם. זה צריך לדעת מה הוא עושה. והשאיפה.

מר ירון גדות: כל אחד יש לו פה בית ספר שהוא מכיר את ההורים, את הילדים.

מר אבי גרנבר: אנחנו ביקשנו לקחת בצורה מסודרת מתנדבים שיעברו הכשרה מסוימת. השאיפה היא למצוא אנשים שיש להם איזה שהוא רקע מסוים, לעבור איתם איזה שהוא תהליך, זה לא סתם תיגש, תעמוד עכשיו שם, לך תעמוד חצי שעה תלך. לא. השאיפה היא לנסות לייצר קדר של אנשים, שיודעים מה עושים. שמגיעים בצורה מודרכת. ומגיעים למקום ועושים נותנים החלטה. זה העניין. יאללה.

גב' דברת וייזר: אבי אני מציעה

מר גיא קלנר: איפה גיא. הוא היה אמור לשאול שאילתה. לא ראיתי. בוא נעבור לשאילתה שלך ואני אחרי זה יענה לשני השאילתות. לא ראיתי דבר כזה.

3. שאילתה ירון גדות 26.4.22 – המוזיאון ובית הקפה בנווה גן

מר ירון גדות: השאילתה מדוע מתעכב שיפוץ הבאר ופתיחת המוזיאון. ובית הקפה בנווה גן. מוזיאון. בישיבת הוועדה לשימור אתרים בתאריך 3.8.2020 הוחלט על שימור הבאר הישנה בשכונת נווה גן. והפיכת המתחם למוזיאון ובית קפה לרווחת תושבי השכונה. מאז עברו כמעט שנתיים. בשנה הראשונה מאז ישיבת הוועדה הנל נערכו סיורים ותכנונים אדריכליים ועוד ישיבה, שבה הוחלט על אופן השימור האופטימלי של מגדל הבאר. כך שיוכל להתבצע במהרה. האדריכל העיר דאז מר חיים מלמן, הציע לפני מעל לשנה שאין סיבה שלא יסיימו את המכרז בעבודות ובית הקפה יפתח תוך מספר חודשים עד חצי שנה. זה היה לפני שנה. מר מלמן התפטר בינתיים מתפקידו, כיום מאי 22, עומד המגדל שאבן שאין לה הופכין תוך גידור האזור בחודשים הארוכים האחרונים, ובאופן שמפריע למעבר הילדים לבית הספר, ובשכונה וגם מסכן אותם. במדרכה

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

הצמודה לבאר עוברים מידי יום מאות תלמידים והורים בדרכם לבית הספר וחזרה. והשאלות. 1. מדוע לא הסתיימו עבודות שימור הבאר ופתיחת מוזיאון ובית הקפה? שכל כך חסר בשכונה שבה אין מבנה מסחר. מדוע לא התקיים מכרז להפעלת המקום עדיין. ומתי זה יקרה. כמה זמן עבר מאז הגשת התכנון האדריכלי לוועדת שימור אתרים ועד היום ומדוע לא בוצע כלום.

מר אבי גרובר: בית הקפה מנווה גן הוא חלק מפרויקט שימור של באר המים ומגדל המים ההיסטורי של נווה גן. לא ניתן להפריד בין השניים מכיוון שכל עוד לא מסתיים השיפוץ כולו, לא ניתן לשבת בבית הקפה. כרגע מגדל המים עובר תהליך חיזוק ושימור ובמסגרת זו ייבנה גם בית הקפה. המטרה היא לייצר מכרז עוד לפני השלמת הבנייה על מנת שהזוכה יוכל להיות חלק מתהליך עיצוב המקום.

מר ירון גדות: רק שאלתי מתי. לא ענית לי. עושים שם מוזיאון.

מר דני לביא: אתה צריך להיות מדויק במחקר שאתה עושה. אני לא חושב שיהיה שם מוזיאון או יהיה שם מוזיאון. זה מבנה לשימור.

מר ירון גדות: זה מבנה לשימור שיהיה בו חלק ממנו בית קפה וחלק ממנו מוזיאון, תקרא לזה גלריה עם תמונות. של ההיסטוריה של השכונה הזאת. קמה עוד לפני רמת השרון.

מר אבי גרובר: הוא לא יפעל כמוזיאון ולא זה.

מר ירון גדות: לא יפעל כמוזיאון. דני בשבילו מוזיאון זה.

ד"ר צחי שריב: מוזיאון זה מוזיאון. זה לא מוזיאון.

מר ירון גדות: הם קוראים לזה בשכונה מוזיאון.

מר אבי גרובר: שאלת המשך?

מר ירון גדות: שאלתי מתי זה יהיה.

מר אבי גרובר: מהנדסת העיר אומרת שאנחנו בשלב היתרי בנייה.

מר ירון גדות: מה זה אומר. מתי יהיה מוזיאון ובאר ובית קפה שם? תאריך. מלמן 26

27 אמר. לפני שנתיים שזה תוך חצי שנה, שנה יהיה מוכן.

אדר' עירית טלמור: אין לנו תאריך. אנחנו עכשיו בשלב היתרי בנייה. יסתיים. המכרז 28

יפורסם.

מר ירון גדות: אין לך הערכה של זמן? אני יכול לנחש. שאלת ההמשך. אתה משהה את כל הדברים לשנה האחרונה. לשנת בחירות. את הכל. את הכל. כל הדברים יקרו בשנה האחרונה בגלל שהם חלק ממסע הבחירות הבא. גם הדבר הזה וגם עוד הרבה דברים וזה פוליטיקה הכי צינית, הכי זולה, הכי מכווערת להשהות את כל הדברים שאנשים מחכים להם וצופים אותם. יש בנווה גן עוד דברים. גם האולם שם. וגם עוד דברים בשאר העיר. לשנת הבחירות האחרונה ולא עובדים ככה. הציבור לא מטומטם. הציבור מבין את זה שכל הדברים פה נדחים לשנה האחרונה. זהו. נקודה. סימן קריאה.

מר אבי גרנבר: הלאה גיא.

4. שאילתה גיא קלנר 28.4.22 – מנחת מסוקים.

מר גיא קלנר: אני בסוגיית המנחת. אחד, מכיוון שרוני גם פרס יריעה רחבה וגם שאל שאלות קונקרטיות. אני מנסה לא לחזור ולדייק בדברים שחסרים, היו חסרים לי. בקבלת אינפורמציה נוספת אבל אני כן רוצה להתחיל רגע מהסוגייה העקרונית של הדבר הזה כי בעיני מתגלגל פה סיפור שהוא סיפור מאוד לא פשוט והוא לדעתי מסוג האירועים שיכולים לצור משבר אמון ויוצרים משבר אמון, בין התושבים לבין העירייה וזה לא משנה כרגע מי עומד בראש העירייה, ומי טיפל ספציפית בסוגייה פה כן זה קשור אבל אני אומר העומק של מהלך כזה, וההשלכות שלו לאורך זמן. של תושבים שמצפים פעם אחת שהעירייה תהיה הבית המגן שלהם. פעם שנייה שהם ישמעו ממנה דיווח שקוף, הוגן וישר בכל סוגיה, והם תנאים אלמנטריים לקשר בין תושבים לבין עירייה. בין תושבים לבין מייצגים ושלטון מרכזי או מקומי. ואני חושב שמה שקרה פה איך שזה נראה כרגע אני גם לא רואה תשובות איך זה יכול להיראות אחרת. האמת. זה בדיוק מסוג המקומות שלצערי זה יוצר משבר אמון עקרוני ויכול ללוות את כולנו עוד הרבה מאוד שנים קדימה. הדבר הזה מתחדד עוד יותר כי כולנו כמו שרוני סקר, יודעים איזה תגובה מאוד מהירה מאוד חד משמעית, הייתה בניסיון להקים את המנחת בצד המערבי של העיר.

..מידי, תגובה מיידית, עבודה מיידית, צו מניעה, בעוד שפה מסתבר, שהייתה גרירת רגליים, אי אמירת אמת, אישור בקריצה ככל הנראה. ועוד התנהלויות שבעיני הן לא מתאימות. הם ברמת פעולה שאינה יכולה לשהות בבניין העירייה ועל ידי ראש העירייה לצערי. אלה מסוג הפעולות שאנחנו צריכים להסיר אותן מהיכולת יום יומית והתמודדות היום יומית שלנו, כי בעיני עדיף עשרות מונים לעמוד מול הציבור להגיד לו. אני חושב שהמנחת הזה הוא הדבר הנכון או הרע במיעוטו או כל מה שחשבת או אחרים חשבו פה לגבי המנחת הזה. אני מקבל החלטה. זו החלטה. הולכים איתה. היא לא תזיק לכם התושבים. אם היא תזיק לכם אני מוכן לשלם מחיר פוליטי על זה בבחירות וזה החלטה. בעיני היה מכבד אותך ואת העירייה ואת הציבור פי מאה והיה הרבה יותר נכון גם למהותו של העניין וגם בפוליטיקה שלך ובניהול שלך לטובת העניין. בעיני זה היה תהליך הרבה יותר נכון, שקוף ובריא לעניין עצמו. ולפעמים יש אופציה שנקראת האמת. כדאי ללכת איתה. ואם זה הסיפור ואגב, תיכף אני אגיע לזה. אני חושב שאתה באמת חשבת שהאופציה הזו היא אופציה ולידית, אגב, יכול להיות אופציה ולידית, ויכול להיות שהיא הכי פחות גרועה. עדיין אני חושב, אסור ועדיין אסור ואסור היה לתת שום אישור ביודעין, בקריצה, בחצי קריצה להקמת מנחת ברמת השרון. במורשה. אבל אם אתה חושב שאתה רוצה לעשות את זה וזה הדבר הנכון לעשות את זה. אז היה את הדרך לעשות את זה וזה לא ככה. והמחויבות שלנו כעירייה שנותנת שירות ומנהיגה את העיר הזו על כל חלקיה, זה כשקיימת מצוקה במזרח היא מקבלת את אותו מענה כמו במערב. וכשיש בעיה במרכז העיר, היא מטופלת באותו נחרצות כמו שהיא מטופלת בצפון, או דרום העיר. אין בנים חורגים לעיריית רמת השרון מבחינת הרבעים והאזורים העירוניים ולצערי בדרך הטיפול שהעירייה הפגינה בסוגייה הזו לא זה הרושם. לא זה הרושם. כי אם מה שאמרתי קודם לא נכון ולא חשבתם שיש רמה של לגיטימציה להקים את זה שם. אז רמת הטיפול לא הייתה אחידה. לא יעזור בית דין. גם בית דין אמר לנו. לא יעזור בית דין אלא אם כן בשכנוע פנימי

עצמי שלא רציתם לגלות כלפי הציבור, חשבתם שהמקום הזה ולידי, אז אם זו לא הסיטואציה אין שום הסבר, להתנהגות כל כך רופפת לא הגונה וישרה פה, לעומת התנהגות נחרצת חד משמעית ותקיפה שם. לא יכול להיות, זה לא מסתדר עם הלוגיקה. ואנחנו היינו פה בישיבה, וכשאני פרשתי מהקואליציה, אני אמרתי שאחת הסיבות אמרתי ואני חוזר ואומר, אין לי שום דבר אישי נגד אבי גרובר ברמה של בן אדם לבן אדם. להיפך, אני מסתדר איתו. הוא איש טוב, זה לא קשור לעניין, ואמרתי גם בישיבה בסרטון שפרשתי מהקואליציה שהוא פירש אותו לא נכון, ושהסוגייה הזו של מנחת המסוקים עוררה בי חוסר יכולת ועוד כמה דברים, אבל זה היה אקטואלי בדיוק אז ביכולת לשמר את עצמי. אני לא יכול ללכת לציבור, שהרבה מאוד אנשים שחברים שלי וסתם תושבים ואנשים שהלכו איתי או סתם פנו רצו שנעשה טיפול שם. ואני אומר להם חבריה אין כלום. אנחנו נגד. ואנחנו שומעים בתוך הדיון ובעתירה שהמציאות היא הפוכה. ואני חבר מועצה, ואני חבר קואליציה, ואני הייתי פה בישיבת קואליציה עם נציגות משרד הביטחון שהייתה כאן בחדר. והיו פה גם נציגי תושבים. אמרת לי אז בסרטון. הייתה בישיבה. באיזה ישיבה הייתי? הייתי רק בישיבה אחת, הזו פה שישבו בה גם מיקי מחבובי וישבו פה עוד נציגים ודוברת, ועידן, ואני לא זוכר כבר את כולם. סליחה אם אני שוכח מישהו והסוגייה הזאת, האזור הזה אכן עלה לשולחן. הייתה חלופה הזו על השולחן והסיכום אני אקצר כי יש ישיבה ארוכה, הסיכום של הישיבה זה היה לא הוחלט. זה מה שהיה. הבאת את זה ואמרנו לא. אז אי אפשר להסתכל בישיבה הזו כאל משהו שהוא ולכן בהשתלשלות העקרונית, של שבר אמון פוטנציאלי, ...אקוויוולנטית בין אזור אחד לאזור השני והתנהלות שבעיני היא לא ברורה בלשון המעטה, אני חושב שיש לנו פה סוגיות שמחייבות תשובות. ואחרי שתיארתי את זה חמש שאלות קונקרטיות. אחד, היא ציבורית אני אשמח שתענה לי עליה. גם כן מדוע העירייה הפקירה את שכונת מורשה ונתנה הסכמתה להקמת המתחם שם. בעצם זה מה ששאלתי קודם, למה לא נלחמנו באותה עוצמה כמו שנלחמנו במערבית. באיזה

שלב העירייה נתנה את הסכמתה הרשמית לכך שהמנחת יוקם בצומת מורשה. מתי ועל ידי מי התקבלה ההחלטה. כי בסופו של דבר, על פי התיאורים מבית המשפט ומה שרוני סקר קודם, מישהו בסוף אישר את זה. וזה לא משהו שאנחנו מכירים לפחות לא ביושבנו כחברי קואליציה ולא כיושבי חברי מועצה מתי תכלס היה אישור לזה? כי מישהו אמר בסדר. כנראה אלא אם כן, בית המשפט טועה או משהו בהשתלשלות העניינים לא נכון. שלוש, שאלה שלישית, מה שכר הטרחה ששולם למשרד עורכי הדין שייצג בעתירה. ארבע, מדוע הוגשה עתירה שעה שהעירייה והעומד בראשה היו הגורמים להקמת המנחת. זה מצטרף לשאלה הקודמת מי נתן את האישור ואם ניתן כזה אישור למה הולכים לעתירה? זה כן, לא של פרס. זה גם וגם. זה אולי ו. אמרתי אני חושב שזה יותר נכון בהתנהלות הציבורית גם אם היא גובה מחיר, להגיד מה שאתה רוצה וללכת עם זה. יאהבו את זה יותר ויאהבו את זה פחות. לנסות להיות גם וגם, זה לא ולא במקרה הזה. וזה בדיוק מה שקרה פה. והשאלה החמישית שהיא כבר הקצה, הקצה של כל ההתנהלות הזו מדוע אחרי שעברנו את כל ויה דה לה רוזה הזאת, ומדוע שאחרי שכבר אמרנו שאנחנו לא רוצים ובעצמם קרה שאנחנו כן רוצים, וכבר הגשנו עתירה שלא היינו צריכים להגיש כנראה לפחות לא העירייה, התושבים כן, לא יודע למה העירייה הגישה, אחרי כל זה, אומר בית המשפט, ממליץ תמשכו את העתירה. זה ברור שהוא לא הולך להיות איתנו בית המשפט כי אי אפשר לטעות בזה. אנחנו הולכים איתו מבקשים ממנו לקבל החלטה כתוצאה מזה ההחלטה היא נגדנו, כתוצאה מזה מושתות עלינו הוצאות של עשרים אלף שקל, כספי ציבור במקום שהיה ברור, שנשלם אותם או הייתה ודאות מלאה שאין לנו סיכוי. אז אפילו אם אני רק מבודד את השאלה החמישית הזאת למה? למה? ולכן הייתי שמח מאוד להרים את ההתנהלות שאתה הובלת לא יודע מי עוד. היה איתך בתוך תהליך קבלת ההחלטות ומתן האישורים, הנדסה, מני, ערן, אני שואל אני לא קובע בתוך התהליך הזה. זו סוגייה שמחייבת לפחות עכשיו תשובות ברורות.

עו"ד אייל מאמו: שלום לכולם, עו"ד אייל מאמו. אני התבקשתי לבוא ולדבר לפחות על הצד המשפטי וכמובן שרוב השאלות ששמעתי לא שייכות אלי לפחות להבהיר כמה דברים על המהלך המשפטי שנעשה כאן. אני התחלתי את הטיפול, אחרי שהעירייה הגישה התנגדות, לולמ"ב, וביקשה בשלב ראשון שאני אופיע בולמ"ב, הדיון היה בהתראה לא ארוכה ואני הופעתי בולמ"ב בדיון בהתנגדויות בשלב הראשון. קודם כל צריך לדייק ולהבין שהבקשה בולמ"ב הייתה ועודנה מונחת לגבי שני האתרים. לבקשה לא הייתה רק על מורשה, הבקשה בפני הולמ"ב הייתה לאשר שני אתרים. אחד, במערב ואחד במורשה. והעירייה התנגדה לשניהם. ובסופו של דבר ההחלטה היא רק לגבי מורשה. הבקשה השנייה עדיין תלויה ויכולה להתקבל בהחלטה. זאת אומרת יכולה להתקבל בהחלטה ככל שמשרד הביטחון לא יצהיר שהוא לא יבקש יותר או משהו כזה. הם אמנם אמרו דברים כאלה בשפה רפה.

קהל: הם אמרו שאין להם צורך במערבי.

עו"ד אייל מאמו: הם אמרו את זה בבית משפט אבל לא התחייבו לשום דבר. ועובדה היא שהם הגישו את שתי הבקשות והבקשה השנייה זה לא שאישרו אחת ודחו את השנייה. אישרו אחת ואמרו נמשיך לדון על השנייה. אז ההתנגדות שהוגשה, הוגשה לשני האתרים עם חוות דעת של מומחים, לגבי שני האתרים. גם מבחינה של רעש ומבחינה של השפעות סביבתיות, וכו'. וככה גם התקיים הדיון. כי הדיון התקיים בולמ"ב הוא התקיים על שני האתרים כשאנחנו טענו את כל הטענות אגב אני בין היתר הבאתי אסמכתאות מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה שאפילו לולמ"ב נראה שלא היו מוכרות בכלל משום שדילגו, הולמ"ב עצמה דילגה על חלק ניכר מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה הנחיות שנכתבו בעקבות פסק דין הושעיה פסק דין מוכר למי שמתעסק בדבר הזה. ומסתבר שהולמ"ב לא הקפידו, לא הקפידו על קיום הנחיות היועץ המשפטי לממשלה לדעתנו במובן הזה פסק הדין הוא שגוי. כי פסק הדין שניתן, אומר שהכל נעשה לפי התקנות וכו'. זה מן אמירה כללית כזאת. לצערי זה פשוט לא נכון.

זאת אומרת אנחנו עדיין בסיטואציה שיכולים לערער על הדבר הזה לבית המשפט העליון.

מר גיא קלנר: יש כוונה כזאת?

עו"ד אייל מאמו: אני לא יודע. לא אם תהיה החלטה. אני לא מחליט בנושא הזה. אני עומד לרשות מי שיבקש חכו. אני אגיע גם לנקודה של העתירה. אבל קודם כל שנדייק בעובדות. שתי הבקשות עדיין תלויות, זאת אומרת הבקשה השנייה עדיין תלויה, בקשר להחלטה של הולמ"ב. ההחלטה של הולמ"ב גם בעניין של מורשה, היא בעיני אחרי ההתנגדויות, היא החלטה שמהווה הישג במובן בכמה מובנים. הדבר הראשון הוא שההגדרה היא לשתיים עשרה טיסות בשבוע. זה אומר בגדול שתי טיסות ביום. זהו. שתי טיסות ביום.

גב' דברת וייזר: אבל זה ביטחון. ביטחון אתה לא יכול להגדיר שתי טיסות.

עו"ד אייל מאמו: ולמ"ב כן יכול להגדיר. הוועדה למתקנים ביטחוניים כן יכולה להגדיר וההחלטה שהם נתנו, היא מפורשת. מותר רק שתיים עשרה טיסות בשבוע. בין השעות. רק בשעות היום, לא בשעות הלילה. ורק מסוקים קלים. כשזה הובא הבקשות שתיהן כשהובאו לולמ"ב היו בלתי מוגבלות. לא לגבי סוג המסוקים ואני יודע שנחתו פה גם יסעורים וזה עולם אחר של רעש. ובלי הגדרה של תדירות. תדירות וכמות. באמת יש הבדל עצום בין מנחת שהוא פעיל ללא כל הגבלה של מסוקים, לבין משהו שהוא מוגדר לשתי טיסות ביום, כנראה מביאים איזה איש חשוב ומחזירים איזה איש חשוב. כנראה לי יש השערה מי זה יכול להיות. אבל בזה זה נגמר. בעיני גם החלטת בית המשפט, וגם החלטת הולמ"ב, החלטת בית המשפט שתיכף נדבר גם למה עתרנו וגם ולמה גם בסופו של דבר ההחלטה הייתה לא לקבל את המלצת בית המשפט ולמשוך כדי לשמור על האפשרות כן אולי לערער אם מחליטים. אבל בעיני ההחלטה של בית המשפט, היא בעיקרה קודם כל בבית המשפט הוצגו בפני מערכת המשפט הרבה מאוד מסמכים חסויים שאנחנו לא ראינו. לא מחלקת הנדסה, לא העירייה, אף מסמך כולל בקשה תשריטים כל הדברים האלה, כפי שניתן בולמ"ב הוצגו לשופט, הם פשוט הלכו לשופט

פתחו לו תוכניות, הציגו לו דברים ואנחנו לא ראינו את הדברים האלה.
אבל להערכתי.

מר אבי גרנבר: אנחנו בחוץ בחדר.

עו"ד אייל מאמו: כן. הוציאו אותנו החוצה וקיימו דיון בדלתיים סגורות. להערכתי השופט בסופו של דבר כתב את מה שהוא כתב, לגבי קיום התקנות וכו', הוא לא היה עושה את זה אם באמת הבקשה לא הייתה בסופו של דבר מצומצמת לשתי טיסות ביום של מסוקים קלים והראו לו שזה תוואי טיסה שכנראה כבר קיים במילא שמשתמשים בו. לדעתי הוא לא היה עושה את זה. כי זה בעיני בית המשפט וגם בעיני כל המומחים. לא משנה איזה מומחים. גם המומחים שהעירייה שכרה, ומומחים אחרים, בעיני כולם שתי טיסות כאלה חותם שלהם הוא אפס. אין לזה. ובהתייחס גם למרחקים. כי המרחק הוא אחרי מחלף מורשה במרחק שמעל קילומטר. מסוק קל שבא בבוקר ויוצא בערב. אין מצב שמישהו יכול להראות שההשלכה הסביבתית היא כזאת שמצדיקה ולכן אני חושב שהשופט העריך את מה שהעריך וכתב את מה שכתב, נכון שהוא גם הוסיף כל מיני דברים שהזכרתם כאן אבל אני חושב שזה היה הרציונאל. אנחנו עמדנו קודם כל לגבי ההחלטה להגיש עתירה. ההחלטה להגיש עתירה, על החלטת הולמ"ב כשאני אומר אני בעיני החלטת הולמ"ב היא החלטה שהיא הישג גדול מאוד אבל היא עדיין לא סגרה את הצד המערבי. היא עדיין השאירה פתח לזה שמחר משרד הביטחון יכול לבוא ולבקש הגדלה והקטנה, ואז הזזה. יש לה גם משמעות להחלטה הזאת במובן של מדרון חלקלק. מדרון חלקלק זה אומר שאם הם הצליחו לקבל את זה בלי הגבלות ובלי התחייבויות ובלי כאלה דברים אז יכול להיות שמחר זה פתח לעוד בקשות נוספות ולכן, העמידה הזאת על העתירה. חוץ מזה בעתירה, אנחנו סברנו ואני עדיין סבור, שמשרד הביטחון לא עמד בתנאי הלכת הושעיה, משרד הביטחון לא עמד בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, ואומנם זה חלק מהדברים אני לא יכול להוכיח כי יש מסמכים חסויים והם לא בידי, אבל הוא לא עמד בהם וזה דבר שגם היום יכול לבוא למבחן בערכאה נוספת. אני אציין שוב, אחרי הגשת

העתירה. היה דיון והיה דיון רציני. ובסופו של דיון באותו יום השופט גם אפשר לנו להמשיך בהתדיינות כדי לנסות להגיע לפשרה. זה לא שהוא אמר חד משמעית תודיעו לי אתם אם אתם מושכים או שאני נותן לכם בראש. הוא נתן לנו לדבר. ואנחנו ביקשנו ארכה וגם דיברנו. בפרק הזמן הזה אחרי הדיון בבית המשפט, דיברנו עם משרד הביטחון כשהמטרה הייתה באמת גם לקבע ולדרוש מהם שלא יבקשו שום דבר נוסף, ויתחייבו לכך וינתן לזה תוקף של פסק דין, וגם הייתה חידוד נוסף שלא עלה כאן בקשה להזיז בכל אופן להזיז את המנחת כפי שהתבקש למיקום דרומי יותר שהמיקום הדרומי, הבקשה בכלל לא תאמה גם לחלופות שדיברו עליהם מראש. החלופות הראשונות שבכלל היה עליהם איזה שהוא דיבור היו כל מיני חלופות כולל בשטחים שהם מרוחקים יותר, בצפון או בדרום, בסופו של דבר מה שהבקשה שהוגשה היא על שום חלופה. מבחינת מיקום. על משהו אחר לגמרי. וזאת אחת הסיבות אני מניח שזו אחת הסיבות כשאתה מדבר או מנסה לבדוק ואגב בדיקת חלופה זה לא אומר שהסכמת שמחר בבוקר יקימו שם מנחת. יש בתהליכי תכנון, מי שיודע, למשל עושים תוכנית קריה או חציבה, או מתקן של פסולת או משהו כזה, עושים תסקיר השפעה לסביבה, בודקים חלופות, וזה שבחרים חלופה מסוימת או מצמצמים חלופות, ובסוף אפילו מגיעים לחלופה מסוימת זה לא אומר שמסכימים ששם זה יהיה. אחרי שבוחנים את החלופה, תוכנית מופקדת להתנגדויות. ניסינו גם להסביר לשופט, שהדיבור זה שהיה דיבור עם משרד הביטחון, זה משרד הביטחון זה לא גורם שאתה יכול להתעלם ממנו ולא לדבר איתו. זה שהיה דיבור על חלופות ומחשבה זה גם משום שאנחנו אזרחי המדינה הזאת מכירים בצרכים הביטחוניים שלה, ואנחנו כמובן גם חושבים על עצמנו. אם אתה לא תדבר, אז בסוף יכפו אותך הר כגיגית אז אתה כן מנסה לדבר על חלופות. זה שהם דיברו על חלופות או אפילו חשבו שבמקום אחד זה אולי פוגע פחות מאשר מקום אחר בעניין מרחקים וכו'. זה לא אומר שהסכימו שמחר בבוקר יהיה היתר בנייה ויתחילו לעבוד. זה הזכירו זה יעלה.

מר גיא קלנר: אבל זה מה שהשופט אומר. הוא לא אמר, דיברו, הוא אמר אני לא מבין איך

מר אבי גרובר: לא קרה אף פעם שפסק דין היה בשופט.. אמרה טעה השופט והפכה את הפסיקה?

עו"ד אייל מאמו: במובן הזה אני חושב שהשופט שגה,

מר אבי גרובר: אבל אומר לך עורך דין מאוד מכובד. מה היה התפקיד שלך לפני.

עו"ד אייל מאמו: בעברי הייתי יושב ראש ועדת ערר מחוזית לתכנון ובנייה. היום אני שותף במשרד אגמון, מנהל את מחלקת נדל"ן.

מר אבי גרובר: הוא אומר לך אנחנו בטוחים שיש פה פגמים. אנחנו חושבים שיש פה דברים שלא התקיימו כמו שצריך. ולכן באנו וטענו אותם.

מר גיא קלנר: בסדר. אבל בסוגיית היסוד. אגב.

מר אבי גרובר: זה שהשופט אמר, השופט אמר.

מר גיא קלנר: אבי. סוגייה היסוד היא לא של מאמו.

מר אבי גרובר: אני גם אגיד, אני אוסיף למרות שלדעתי עו"ד מאמו בגדול נגע בכל הנקודות. קודם כל, אנחנו התחלנו מסיטואציה שבה למעשה יש מנחת. גם רוני וגם אחרים, קיבלנו, פתאום התחלתי לקבל טלפונים שיש מנחת, מנחת. כשהצבא בא ואומר שאנחנו יוצרים איתם את הקשר הראשוני, אומרים אנחנו בכלל לא צריכים לשאול אתכם. זה בתוך משבצת הבסיס הם קוראים לזה. גם אם כאילו הגדר היא בפנים, אנחנו בתוך בסיס לא צריכים לשאול ולבקש אישור מאף אחד. מותר לנו לעשות מנחת. יש מנחת שלום. זהו. מנחת נעשה מה שבא לנו.

מר רוני בלקין: זה המנחת המערבי.

מר אבי גרובר: זה המנחת המערבי. המנחת הזו נמצא מאתיים, שלוש מאות, ארבע מאות מטר מבתים של תושבים. כשהרבה פעמים הגישה זה לא בדיוק נתיב הטיסה, זה לא כמו מה שהולך על כביש 5. יש שם ממש נתיב שבהם מסוקים היום טסים שם. הוא צריך להגיע לנקודה הזאת. ובמצבי רוח מסוימים הגישה היא ממש סוג מעל הבתים של התושבים, וזה המצב שעמדנו בו. זאת אומרת לזה קמנו. ומול זה התחלנו לפעול. הצבא עם כל הכבוד אתה יודע הוא עושה דברים, הוא אתה יודע, רמת מדינה. זה לא

פה איזה מישהו פה הגיש בקשה לבנות פרגולה עץ לא בחצר ואני יכול להופיע עם פיקוח על הבנייה וזה. אני גם אמרתי מהתחלה וכתבתי את זה והכל, צהל יש לי המון כבוד לצה"ל. זה לא איזה אויב, חיילי צהל הם לא באמת ההתנהלות פה לא אל אויב. צבא הגנה לישראל אני שבוע הבא יש לי מילואים והכל. ואני באהבה בא ועושה את זה. וככה אני מתייחס לצה"ל. הוא עדיין, גם צהל צריך לעמוד בחוק. וזה היה סוג של דיבור שהיה לנו איתם מהתחלה. ואני חושב שכן, ופה כל הזמן מגלגלים פה את השם של מני, עם הקשרים שלו, הוא כן ידע לייצר מצב שאנחנו עומדים היום יותר משנתיים אחרי, וזה עוד לא הם לא עושים מה בא להם. הם לוקחים אותנו ברצינות. הם מתייחסים אלינו בכבוד עד מקום מסוים. הם קיבלו הנחיה. הקצינים הספציפיים שאנחנו עובדים מולם שאחראים על תכנון ובנייה, קיבלו הנחיה. יש פה כנראה הם לא אני לא יושב איתם בחדר, שהם מתכננים. כנראה שיש פה אישיות בכירה מסוימת שצריכה להגיע אל ולחזור. נראה לי בגדול די ברור העניין והם קיבלו הנחיה לייצר לו פתרון קרוב שבו הוא עולה יורד. זה הנחיה. ואתה יודע בצבא פקודות צריכים להביא אותם לביצוע. אל מול הסיטואציה הזאת עבדנו, אחד, כן היו פה אתה קורא לזה פגישה כזאת, אבל התקיים פה איזה שהוא סוג של שיח. כשהנחת המוצא שלי, הייתה שגם הצבא צריך לעמוד בכללים ובהנחיות. כשאני יושב עם עורך דין בכיר בתחום שמבין עניין או שניים ואומר לי אבי, יש פרוצדורה שצריך לעבור ולפני אותה ישיבת ולמ"ב הייתה עוד ישיבה שאני ועירית היינו בה. מן ישיבת הכנה הם קראו לזה. גם על זה היה פה איזה שהוא קפיצה על זה. ישבנו בוועדת ההכנה. ולמעשה הם חשבו שהם הולכים לקבל שם הכל. מנחת. ואני באתי וישבתי ואמרתי חבר'ה תקשיבו. אתם באים אלי מגישים לי בקשה. ולא נותנים שום פרטים עליה. שום דבר. אני מבקש כראש עיר, מי שבא לבנות גדר הכי פשוטה צריך להביא דוח של קונסטרוקטור לבדוק איך הוא מחזק את זה וכל הדברים האלה. אני מבקש שתתנו נתונים. תתנו דוח רעש. מה המשמעות של זה, מה ההשפעה של זה. אתם הגוף שמבקש, תעשו את הבדיקה עם כל הכבוד

הצבא יכול לתת את הנתונים, אני חושב שגם יש להם. כי כל מיני דברים הסתובבו. גם בזמנו דברת הראתה איזה משהו, וזה. לדעתי יש להם את הבדיקות. אמרנו תשימו את הבדיקות. תבואו תגישו בקשה בצורה מסודרת. כשאומרים שהם באו לעירייה והגישו בצורה פורמלית. הדביקו למטה, אחד מהם היה פה באמצע ישיבה, ראה אותי בחוץ ואמר לי אהלן, שמנו למטה הודעה. לקח לנו לנסות, הרצנו פה למטה לנסות להבין על מה ההודעה וזה היה אותה המצאה מפורסמת וכל הדבר הזה. המצאה מפורסמת וכל הדבר הזה. הם לא הציגו כמו שאמר, לא את הדוח הסביבתי, הם לא קיימו שורה של כללים ולכן פעלנו. זה לא סוד שאני חושב שפעלתי ככה גם כשהייתי תושב עוד לפני שהייתי כאן חבר מועצה, למשל בסיפור של בית הכנסת ותמיד בדברים כאלה חשבתי שזה נכון שעובד עוד פעם זה לא שמפילים את האחריות וכל הדברים האלה, תושבים יש להם חופש להגיד דברים שלפעמים רשות לא לגמרי יכולה להגיד. וזה לפעמים נכון להגיש. אמרתם פה שהתושבים עתירה שלהם מוצדקת. אז אם העתירה שלהם מוצדקת, אז איך זה יכול להיות שגם העתירה שלהם מוצדקת

מר גיא קלנר: כי השופט אמר להם מה אתם רוצים. העירייה שלכם. נתנה הסכמה.

מר אבי גרובר: מה זה אומר שהעתירה שלהם מוצדקת? האם כשהעתירה מוצדקת

זאת אומרת שאני מבקש לבנות משהו, ומישהו מגיש ערעור על הבקשה זאת אומרת שמה שביקשו לבנות, אסור. זה מה שזה אומר.

מר גיא קלנר: לא. השופט אמר ברמה העקרונית הרשות המקומית שמייצגת אתכם

נתנה הסכמתה ולכן.

מר אבי גרובר: אמר לך אייל. אמר לך אייל.

מר גיא קלנר: אין לנו אלא להלין על הרשות המקומית שלכם ולא.

מר אבי גרובר: אמר לך אייל. אנחנו יכולים ללכת פה בעיגולים שעה. אבל אני מסביר

לך את הרציונל מאחורי. אם יש לך התנגדות לתהליך זאת אומרת

שמשהו בתהליך היה פגום. כי אם הכל בסדר, אז העתירה לא יכולה

להיות מוצדקת. אנחנו סברנו. אמר את זה עורך דין מאמו ואפשר עכשיו

לשבת על זה שעתיים לדבר, אבל העקרון הוא נורא ברור שיש פה פגמים

1. שגם הצבא צריך לעמוד בשורה של כללים שבה הוא בא לבקש מנחת.
2. אגב יש בכלל אני הבנתי שבכלל האם מנחת מסוג הדברים שמאשרים.

ולמ"ב וכל הדברים האלה זה גם שאלה בכלל

עו"ד אייל מאמו: נכון. יש שאלה אם זה עונה להגדרה של מתקן ביטחוני.

מר אבי גרובר: בסדר אז גם על זה.

עו"ד עידן למדן: גם על זה בית המשפט אמר.

מר אבי גרובר: אפשר להתווכח ועוד פעם. אנחנו נמצאים פה אנחנו היינו פה לא פעם

וגם אנחנו כעירייה

עו"ד אייל מאמו: אין פה שום בנייה בגלל זה כי אם הייתה בנייה אתה יכול להגדיר כל

מבנה כמתקן ביטחוני. אבל פה אין שום בנייה. אפילו גדר הם לא ביקשו.

ההחלטה היא לאפשר להם. אפילו שלטים אסור להם לשים. לשים

שלטים ניידים. שבא מישהו להנחית את הזה לשים שם נצנצים. זהו.

מר אבי גרובר: המכתב של מני לא היה אמור להיות תחליף להליכים שדובר עליהם.

הוא היה אמור אולי להגיד להם, אם אתם רוצים שם, אז תגישו את

הבקשה ואז אנחנו נבוא ונבדוק את הבקשה. הרבה פעמים באים אלי

היזמים אומרים לי אני רוצה לבנות משהו איפה שהוא. אני דאומר לו

תגיש בקשה. זה שאני אומר לו תגיש בקשה זה לא אומר שאני אישרתי

לו לבנות מה שהוא רוצה, איך שהוא רוצה.

מר גיא קלנר: זה אינטרפרטציה בעולם.

מר אבי גרובר: זה איך אני ראיתי את זה. עכשיו אתה יכול.

מר גיא קלנר: מצטער. לטעמי ולדעתי. דעת האדם הסביר זה חצי הסכמה.

מר ירון גדות: לדעת השופט.

מר גיא קלנר: וגם לדעת השופט. אתה יודע זה לא משהו.

מר אבי גרובר: שאלתם שאלה. אני עונה על השאלה איך ראיתי את זה.

מר גיא קלנר: לא. אפשר להגיד בהגינות אתה יודע לפחות להגיד אם לא ראית את זה

מגיע לפחות לראות את זה בדיעבד. בית המשפט שהוא בטח לא נגדנו.

אני חושב.

מר אבי גרובר: בדיעבד. אני נותן לך מה שאתה רוצה לשמוע, בדיעבד

מר גיא קלנר: הוא ראה את זה כהסכמה.

מר אבי גרנבר: בדיעבד הצבא הזה שאני עבדתי מולו ואני ידעתי לכבד אותו ציפיתי שהוא גם יכבד אותי. ואותם קצינים ציפיתי כשהם באים ומגישים את הבקשה, שהם יכבדו אותנו בתוך התהליך הזה אין פה שום סוד במסוק הזה שנוחת על הרעש, כי אני יכול מחר לעמוד שם ולמדוד את אותם רעשים ולעשות כל מה שאנחנו למעשה ביקשנו מהם לעשות, כולם יראו מסוק עולה ויורד, זה לא קורה באיזה שהוא מקום חבוי, לא יודע איפה. לכן כל הסודיות הזאת וכל הדברים האלה לדעתי מזויפת ואין פה שום דבר מאחורי. ואני ציפיתי מאותם קצינים לנהוג בנו את אותו כבוד שאני נתתי להם, ציפיתי גם מהם לתת לי לצערי זה לא קרה.

גב' דברת וייזר: איך זה היה עוזר לנו למנוע את

מר אבי גרנבר: לצערי זה לא קרה. בדיעבד. נכון. המכתב הזה היה יותר טוב שלא היה יוצא. ברור שהיה יותר טוב שזה לא היה יוצא. הסברתי מה עומד מאחורי. עכשיו, רוצים משפט אותו משפט של מני. עכשיו אני לא הולך להפיל את כל האחריות על מני. אני לא מהסוג הזה של האנשים ואני חושב שמני עשה בשביל רמת השרון דברים מדהימים ועושה בשביל רמת השרון דברים מדהימים. הרבה מיליונים של שקלים נכנסים פה כל שנה לקופה, והרבה דברים שתושבי רמת השרון לא יודעים עליהם אפילו מני עושה אותם ובאהבה גדולה, ובמסירות מאוד גבוהה. דרך אגב, מני עובד פה עוד לפני. אני לא המצאתי את מני ולא הבאתי אותו כפעיל שלי. סוג של ירשתי אותו ואני חושב שהוא בן אדם אחד הראויים שפגשתי. עכשיו, אני חושב שבאים פה ומשווים שני דברים שהם לא דומים. ואני אעמוד על זה המנחת במערבית, נמצא סדר גודל של 300 אולי 400 מטר מבתים של תושבים. מה שהיה אז דובר על מספרים הרבה יותר גדולים ומה שיצרנו פה זה שלפחות קילומטר לבתים של אלכסנדרוני וכאלה זה קילומטר וחצי, וכאלה. זה שוני דרמטי בין המנחת אפילו הייתי אומר ירקון. יותר קרוב לנחל הירקון ממורשה מאשר מה שיש במערבית אם המצב היה הפוך, מנחת הראשון שהיה מוצע היה מאתיים מטר מהבתים במורשה והייתה חלופה דרך אגב הייתה חלופה כזאת. שלקחת את המשבצת החומה בסינמה סיטי, להגיד להם תנחתו במשבצת החומה

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

בסינמה סיטי שהיא קילומטר ומשהו. וזה משהו שגם כן אמרנו שאפשרי. אבל אם זה היה המצב, היה למשל עלתה המחשבה להשתמש במנחת של תעש. יש בתעש מנחת, מאתיים, שלוש מאות מטר מהבתים של תושבים. מסוק שיתרומם ירד ויעלה במנחת של תעש, הוא יהיה מאתיים, שלוש מאות מטר מבתים של תושבים במורשה כולל אלכסנדרוני, ירד להם ממש על הגדר. ולזה התנגדנו בצורה חד משמעית. אז כל ההשוואות האלה שכאילו.

- מר גיא קלנר:** למה זה היה צריך להיות פתרון אצלנו בכלל? אפריורי.
- מר אבי גרובר:** זה אתה צריך לשאול
- 10 **מר גיא קלנר:** רמת השרון באימפריה המוניציפאלית של מרכז ישראל. היא זאת
- 11 שהייתה צריכה לקלוט את הנטל הזה?
- 12 **מר אבי גרובר:** את זה אתה צריך לשאול את שר הביטחון ואת זה אתה צריך לשאול את הצבא.
- גב' דברת וייזר:** מי שצריך זה יוסי כהן. שיהיה לו טרמפ קצר הביתה.
- מר אבי גרובר:** יוסי כהן כבר לא בתפקיד.
- גב' דברת וייזר:** אבל כשהוא ביקש את זה אז הוא רצה שיהיה לו זה. אז עכשיו הוא לא. אז בני גנץ ומה יהיה כשבני גנץ לא יהיה שר ביטחון. אז זה יישאר. אז למי בטח שכן.
- מר אבי גרובר:** אז עכשיו למי עושים את זה. מה קשור ליוסי כהן. לא חושב, יוסי כהן לא נוסע לשום מקום במסוק.
- גב' דברת וייזר:** אז הוא יקצר הביתה.
- מר אבי גרובר:** אין לו לאן לנסוע ברחבי ישראל עם מסוק. אם הוא כבר נוסע למקומות אחרים, ולשם הוא טס הוא לא צריך את המסוק הזה. אפשר לזרוק את הנם...עד מחר.
- גב' דברת וייזר:** אז למה הוא ביקש?
- מר אבי גרובר:** לא ביקש. צה"ל ביקש את זה לא המוסד.
- גב' דברת וייזר:** ביקש לפני צה"ל.
- 28 **מר יעקב קורצקי:** צריך להתפלל שיעוף. הכל היה מצוין. מירי רגב הייתה מצוינת.
- 29 **מר גיא קלנר:** הגברת מירי רגב לא כל כך הייתה טובה עם רמת השרון, תעשה לי טובה.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

מר אבי גרנבר: תחנת רכבת היא חתמה.

מר גיא קלנר: תחנת רכבת הזאת

מר אבי גרנבר: מעולה.

מר יעקב קורצקי: זה כל מה שאנחנו צריכים.

מר אבי גרנבר: אני פתוח לעבוד עם כולם. אני רוצה לעבוד עם כולם. אני אעבוד עם

כולם וכשאתה התקשרת, מיד עניתי ולא עסקתי בפוליטיקה ואין לי

פוליטיקה בעניינים האלה. ולא אעשה פוליטיקה בעניינים האלה. חבר'ה

זו שאילתה. אי אפשר להפוך עכשיו להפוך את זה לכל זה. אתה שאלת

את השאלתה. מותר לך. רגע. הייתה עוד שאלה פה. הסיבה שלא משכנו

את העתירה. זה כי עוד פעם, כי כשאני יושב עם עורכי הדין שלי, ועורכי

הדין שלי אומרים לי יש פה פגמים בתהליך. וכן יש סיכוי לתקוף את

ההחלטה הזאת. אם אני מוותר, אז זהו. קיבלנו את המנחת. אני ידעתי

שאני הולך לקבל פה מקלחת על הראש. או קי. וזה לא עניין אישי שלי.

גם אתם כמועצה כמו שאתה אומר, ישבנו, ואמרנו חד משמעית הולכים

נגד. כמו שאנחנו בשתיל חושבים שהסיכויים שלנו כל הדרג המקצועי

שלנו חושב פה אף אחד לא מוכן להתעסק עם זה כי הם חושבים שאין

שום סיכוי, לתהליך הזה, ואנחנו הולכים עליו. כי יש פה אמירה עקרונית

שאנחנו מנסים להגיד אותה, ואנחנו עושים את זה גם עם תעש, אנחנו

נלחמים על דברים שאנחנו מאמינים בהם. וזה נכון לעשות את זה.

מהסיבה הזאת לא משכתי את העתירה. ואני זה שלי זה לבוא וכן לאתגר

את זה בעליון. ולו בשביל לנסות אולי בתוך התהליך הזה להשיג תנאים

עוד יותר טובים. אני לא חושב שיש שום סיבה בעולם שאם כבר נכנסים

לתוך השדות שם מאחורי בית העלמין. שיכנסו עוד ייסעו אם כבר ייסעו

עוד קצת.

מר יעקב קורצקי: אם כבר נכנסים. אני הייתי בטוח מלכתחילה שזה יש להם שם כבר

מקום. כיפת הברזל. יש שם מתחם. שהוא מסודר. זה עוד חמש מאות,

שבע מאות מטר דרומה. מה זה.

גב' דברת וייזר: אסור להגיד פה כיפת ברזל.

ד"ר צחי שריב: איפה שהטילים הגרעיניים.

מר יעקב קורצקי: איפה שכיפת ברזל.

ד"ר צחי שריב: בעפולה שם.

מר אבי גרנבר: ליעקב מותר לדבר על כיפות.

מר יעקב קורצקי: דרך אגב הם לא מבקשים מאיתנו אף פעם רשות שהם שמים.

גב' דברת וייזר: נכון.

מר אבי גרנבר: בגלל זה.

מר גיא קלנר: יש הבדל גדול ופה אני

גב' דברת וייזר: כולנו באים עם אוכל ונותנים להם אבל חירום זה משהו אחר.

מר גיא קלנר: צהל ומשרד הביטחון צריכים את זה לצרכים ביצועיים ותפעוליים

וביטחוניים כולנו. משימת שירות, בוא כולנו מבינים מה הסיפור פה.

גב' דברת וייזר: רוצים להגיע קצר הביתה. זה ברור.

מר יעקב קורצקי: תהיה הלוויה באמצע, הספדים פתאום עובר לך .. זה יהיה בושה לנו.

מתחם של ההספדים.

מר אבי גרנבר: לדעתי זה בתוך הצבא. לא מחוץ לצבא. בקיצור השאלה למה לא משכנו

את העתירה היא כדי להשאיר את האופציה להגיש אחרי

מר גיא קלנר: היום בחלופי הזמן יש כבר הערכת מצב אם הולכים לעליון, לא הולכים

לעליון.

גב' דברת וייזר: כי יש דד ליין. אבל יש דד ליין. מבחינה משפטית כמה זמן? תוך שישים

יום.

עו"ד אייל מאמו: ההחלטה צריכה להתקבל מי שמפעיל אותנו לא אני. אבל אני לדעתי א.

הסיכויים להצליח בסוף הדרך בעליון לא גבוהים. הם נמוכים. יש פגמים

בפסק הדין, יש פגמים בהתנהלות הולמ"ב שהם חד משמעית ויש גם

טעויות בפסק הדין ולכן אני לא חושב שאני אם אני נדרש להגיש ערעור,

אני לא חושב שזה יהיה ערעור מצוץ מהאצבע. או נראה טקטי. הוא

יראה ערעור כמו שצריך. במהלך הזמן ערעור בעליון לא יהיה יקבע לדיון

לפני עוד שנה. השאלה אם במהלך הזמן הזה אפשר לנצל את זה כי בכל

מקרה משרד הביטחון הוא עדיין לא הסדיר את נושא תפיסת הקרקע.

הקרקע היא של יכין חק"ל שמגדלת גידולים הוחכרה ליכין חק"ל. זאת

אומרת משרד הביטחון ביקש היתר לקרקע של מישהו כמו שהוא ביקש

- 1 על הגג של הבית שלי. צריך לקחת את יכין חק"ל ולעשות הסדר לגבי הקרקע עם רשות מקרקעי ישראל.
- גב' דברת וייזר:** יש להם זכות לעשות הפקעה הם אמרו.
- עו"ד אייל מאמו:** צריכים לנקוט בהליכי הפקעה.
- גב' דברת וייזר:** הם אומרים שהם יכולים.
- עו"ד אייל מאמו:** לא בשימוש חורג. ההיתר הוא לשימוש חורג. אם זה היה שינוי ייעוד הם יכולים להפקיע. בהיתר לשימוש חורג אני חולק על זה. אין אפשרות להפקיע בהיתר לשימוש חורג בחמש שנים. כל ההיתר הזה הוא לחמש שנים שימוש חורג, הוא גם אין שום הוא לא קשור לשום עבודת בנייה אבל בשביל לנחות על שדה של מי שמגדל בו חיטה או אינני יודע מה אתה צריך.
- מר יעקב קורצקי:** אתה מכיר אותו את בעל השדה? הוא יושב אצלי במשרד פעמיים. רוני. יושב ראש העמותה יושב אצלי במשרד פעמיים.
- מר אבי גרובר:** בקיצור זו הסיבה שלא משכתי כי אני חושב שכן יש פה כנראה מקום להמשך הליכים. ועם כל הכבוד כמו שבהליכים אחרים שאנחנו מאמינים בהם לא היה לכם שום בעיה גם לשלם על זה.
- מר גיא קלנר:** לא. אני רוצה שתגיד לי שאתה מאמין בזה. אני התחושה שלי שאתה לא מאמין בזה זה הבעיה. אם אתה מאמין בזה, אחלה.
- מר אבי גרובר:** אבל אני בשביל הכיף עובר את כל מה שאני עובר עכשיו. בשביל ההנאה שלי.
- מר גיא קלנר:** לא. אבל אני חושב שבתחילת הדרך היית צריך לסמן את זה אחרת אבל להיפך אני אשמח שתאמין בזה. אני רוצה שתרתום את כל המערכת אחריו. אני רוצה שתלך לעתירה לערר. אבל אני רוצה שתאמין בזה.
- מר אבי גרובר:** למה חברים שלך משכו את העתירה?
- מר גיא קלנר:** כי ההתנהלות. לא כי מה שהדליק את כל זה השופט לא אני.
- מר אבי גרובר:** למה החברים שלך משכו את העתירה?
- מר יעקב קורצקי:** אבי. זה אנשים פרטיים. הם ניסו לגייס כסף. זה הרבה כסף. אתה לא יכול לבוא לבן אדם פרטי.
- מר אבי גרובר:** אבל כבר הגשת אותו. כבר שילמת את הכסף.

1 עו"ד עידן למדן: גם הם יצטרכו עוד לשאת הוצאות. על חשבון העירייה. בגלל תשובות העירייה.

3 מר גיא קלנר: הדבר היחיד שחסר לי בכל הפזל המורכב הזה זה באיזה נקודה ניתנה ההסכמה. זה רק אותו נייר של מני.

4 מר אבי גרנבר: אמרתי לך. אתה הולך על זה. אין הסכמה. יש את המכתב של מני. שהשופט אמר להדביק את כל הדבר הזה.

5 מר גיא קלנר: זה? כל השכבות זה על המכתב של מני?

מר אבי גרנבר: כן.

פרופ' נטע זיו: אבי יש פה אמירות אחרות בפסק הדין. אולי תחידד לנו את זה. כי לי יש עדיין הרגשה לא טובה. תגידו לנו מה שכתוב זה לא נכון אבל כתוב שחלופת מורשה הוצעה על ידי העירייה ומהנדסת העיר

מר אבי גרנבר: הוא מתייחס למכתב של מני וזה גם מה שהוא אמר בדיון.

פרופ' נטע זיו: ואז הם הסכימו. ביקשו לאשר את המנחת הזמני מכוח חלופה זו. ולמ"ב ולא דנו בזמן אמת בזמן שהציעו את חלופת מורשה וביקשו לאשרה בולמ"ב.

מר אבי גרנבר: אני עוד פעם אומר. אני ישבתי בפורומים ואמרתי להם.

פרופ' נטע זיו: אז זה לא נכון, אז אתה אומר מה שכתוב פה זה לא נכון.

מר אבי גרנבר: אני ישבתי בפורומים ואמרתי בצורה הכי מפורשת גם כשאתם מגישים בקשה היא צריכה לעמוד בתנאים ותגישו בבקשה את כל המסמכים ואת כל הדברים האלה. השופט בא ואמר, אני רואה פה את המכתב הזה מבחינתי אתם שלחתם אותם לנקודה הזאת. לא הסתכל על כל השאר. אמר מה שאמר אייל. לא אני אומר את זה אייל אומר את זה. אמר מה שאמר פה. ועל בסיס זה הוא ייצר את ההסכמה הזאת והלך איתה.

פרופ' נטע זיו: מה שהוא עשה.

גב' דברת וייזר: לא היה רק על זה.

פרופ' נטע זיו: הוא דילג. כל הטענות. הוא דילג מעל כל הטענות שהליך לא תקין ובדק את ההחלטה לגופה. התעלם לגמרי מכל חוסר התקינות הזאת. אבל הוא אמר ההחלטה נראית לי סבירה וחוף מזה הוא אמר גם הסכמתם אז מה אתם רוצים.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר אבי גרובר :** הוא אמר כי בא היועץ אני הייתי בדיון. הוא אומר אבל נכון
- עו"ד אייל מאמו :** כל ההסכמה שהוא טוען עליה זה המכתב של מני. לא היה שום דבר אחר.
- גב' דברת וייזר :** לא. אני הייתי בדיון אתה לא היית כי היה לך משהו בולמ"ב
- מר אבי גרובר :** בולמ"ב, הוא מדבר על בית משפט.
- גב' דברת וייזר :** היא ישבה שם בולמ"ב ואמרה שהיה ולמ"ב אחר באוגוסט שבה ראש העיר היה ונתן את ההסכמה.
- מר אבי גרובר :** איזה נתן את ההסכמה. לא היה
- גב' דברת וייזר :** היא אמרה את זה ואז אתה הזכרת לנו שבאוגוסט לא היה ולמ"ב היו פגישות. והם עשו, זה מה שהם אמרו שם. אני הייתי שם.
- מר אבי גרובר :** אני ישבתי באותו דיון ואני אומר לך מה היה
- גב' דברת וייזר :** גם יריב היה שם. מה. או שהם אמרו שהיה ולמ"ב.
- מר אבי גרובר :** היו מראים פרוטוקול. אין פרוטוקול אין כלום.
- גב' דברת וייזר :** נכון. כי הם לא מוציאים פרוטוקולים בולמ"ב.
- מר אבי גרובר :** אם הייתה הסכמה זה גם לא היה ולמ"ב אבל אם הייתה הסכמה, אם 15
- גב' דברת וייזר :** היה מכתב שאומר הנה לך, תהנו מהמנחת. או קי. אז היו שמים את 16
- מר אבי גרובר :** הנניר הזה. אז איפה האישור הזה.
- גב' דברת וייזר :** אין פרוטוקולים. הם לא מוכנים לתת
- מר אבי גרובר :** אבל אני אומר לך מה היה שם. למה הלכו לעוד דיון.
- גב' דברת וייזר :** לקחו לנו את הטלפונים בכניסה כי אי אפשר להקליט ואין שום.
- מר אבי גרובר :** עוד פעם אבל היה ישיבה בוועדה המחוזית ואם הם כל כך היו מקבלים את האישור, אז היה אישור. עובדה שלא יצא אישור כי אני באתי לשם אמרתי ולא נתנו להם להשתמש במנחת הזה. אם היה אישור אז למה לא נתנו להם להשתמש במנחת? למה לא נוחתים היום ככה כמו שבאו אלי. כי לא היה להם את האישור הזה.
- עו"ד עידן למדן :** במנחת המערבית לא היה מחלוקת שלא היה אישור. מנחת במורשה.
- גב' דברת וייזר :** מערבית הם ידעו שלא היה אישור. שהם עשו את זה בצורה
- עו"ד עידן למדן :** מערבית לא היה מחלוקת על מה שאתה אומר.
- מר אבי גרובר :** אנחנו הולכים פה בעיגולים. אנחנו יכולים עכשיו. שעתיים לזה.

מר גיא קלנר: תשמע. אני אומר משפט ככה אני רואה את הדברים. לא מחייב תשובה. אני פשוט קשור לשאלתה. התחושה היא שלא היה פה משחק חד חד ערכי, התחושה היא שהיה פה ניסיון טקטי ולא ניסיון אסטרטגי. וגם העתירה שכבר החלטת לעתור הייתה עתירה כדי להשיג את ההישגים כמו שעורך דין מאמו תיאר בעצם להשיג הישגים בתוך המגרש. ולא להזיז את המגרש הזה מאיתנו והלאה וגם ההתנהלות המכוונת והלא מכוונת, של מני, של דברים שנאמרו דברים שאולי לא נאמרו והיו צריכים להיאמר, במהלך הדרך חסרים בתהליך הזה.

מר אבי גרובר: גיא אתה יושב מול קצינים של צה"ל והם אומרים לך אנחנו קיבלנו הוראה לייצר מנחת. יהיה מנחת. ועכשיו אתה צריך מול זה להתמודד. זה לא איזה.

מר גיא קלנר: בסדר עבודה.

מר אבי גרובר: בא פה מלמטה מהרחוב. בא צה"ל ואומר אני צריך לעשות מנחת. יהיה מנחת. אז אתה מנסה להוציא את המקסימום בתוך התהליך.

מר גיא קלנר: אבי זה סיטואציה קשה לעבוד מול צה"ל ומשרד הביטחון, זו משימה מסובכת, ולכן נבחרת. ראש עיר יש לו משימות קשות. שמענו ונהניתי מאוד מההרצאה שלו, ..כפו מספרת תחילת הקדנציה שלו על פעולה שבוצעה פה במרחב שהייתה כבר סגורה ומסוגרת והוא הפך אותה על ראשה. היה נחרץ הוא היה ג'ינג'י הוא הלך עד הסוף. ולדעתי יש בזה מסר. ואני חושב שבסוגייה הזאת כך היינו צריכים לפעול. ומהתיאור פה, עולה הרושם או יותר מכך, שלא פעלנו ככה. כך אני מתרשם.

מר אבי גרובר: אני לא מסכים איתך. יאללה.

מר רוני בלקין: שאלת ההמשך שלי. אני חושב שכל מה שאמר עו"ד מאמו עם כל הכבוד זה הרבה מלל שלא קשור לעניין. לא היה צריך אותו פה בשביל להסביר. השאלות שאתה נשאלת הם בכלל שאלות ערכיות, שקשורות להאם ההחלטה נעשתה או לא נעשתה. שתתייחס בשקיפות למה נראה לך הפתרון או הפתרון לא נכון. ואם אתה כמנהל מערכת שאחד מהכפיפים שלך במערכת קוראים לו מר מני בן חיים לא יכול להיות שהוא מוציא מכתב מטעם העירייה שאבי...כן כי גם כשאני מאשר בריכת שחייה

באיזה בית מביאים לי רק מכתב אחד מהשכנים, שהם לא מתנגדים ואני מאשר את זה. לא אומרים שצריכים להביא שבעה מכתבים. אז הפרוצדורה היא אי אפשר להיתלות בה. אני חושב שהטיפול כולו, היה אתה יודע מה אני אגיד לך ככה אם אני יוצא פה בתחושה נוראית כי אני אתה ממש מתפתל כמו צלופח בניסיון לצאת. זה לא דיון במעגלים.

מר אבי גרובר: לא מתפתל שום צלופח.

מר רוני בלקין: כי אלה התשובות שלך. אלה התשובות שלך. אני

מר אבי גרובר: כל עובד שיעבוד אצלך ויוציא איזה שהוא מכתב, אתה תעיף אותו הביתה. ככה זה יהיה אצלך.

מר רוני בלקין: אם הוא מוציא מכתב. בוודאי.

מר אבי גרובר: או קי סבבה.

מר רוני בלקין: שבוודאי שכן. תגיד לי מה אבי. תגיד לי כשאתה עובר בשדה התעופה משטרת התמימות עוצרת אותך?

קהל: השופט כיבד את אבי. אבי עמד מולו. השופט הוציא את המכתב של מני בן חיים ואמר לך שזה על דעת ראש העיר ומהנדס העיר נקודה. העתירה שלנו התייתרה מעצם זה שהסכמת למנחת במורשה. עכשיו. עם כל הכבוד אבי.

מר אבי גרובר: אני מבין את הקמפיין שלכם. הסברתי מה עמד מאחורי המכתב וזהו.

קהל: משפט אחד ואני אסיים. חבל בכלל לגשת לבג"צ ולנסות להתבזות גם שם ולבזבז כספי ציבור. נקודה. הבאת את המנחת למורשה. המנחת קיים, תנסו לעכב את זה ככל יכולתכם אם זה ואמרתי את זה לעיריית בדיון בבית המשפט, לחשתי לה מאחור והיא העלתה את זה לשופט, אם זה ציר הנופש שעומד להיות שם בהרצלייה ואם זה בהלוויות שיהיו שזה ביזיון שיהיו הלוויות. יש שם אבק ורעש מעבר לזה אי אפשר. תנסו לעכב את ההחלטה נקודה. ללכת לעליון חבל על הכסף שלנו.

מר אבי גרובר: אמר לך לפני שנייה גיא שישב פה ראש עיר נלחם עד טיפת דמו האחרונה אני מאחל לו אריכות ימים עד אין סוף אבל כזה עם..הכל, נלחם עד הסוף. אז פה כן ופה לא. כאלה.

מר גיא קלנר: לא. תשכנע שאתה רוצה את זה. התחושה היא שזה לא המצב.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

מר אבי גרובר: אתה רוצה שאני אשים פה שני פסים ומה? לקחתי עורך דין.

מר גיא קלנר: יועץ לך הצעה.

מר אבי גרובר: לקחתי עורך דין מאוד, לקחנו עורך דין, מאוד מהכי בכירים שאני יודע

שקיימים בתחום. ואדם מאוד רציני, שעבד בתפקידים האלה. ועדיין

אתה לא פעם מגיע לבית משפט, ולא מצליח. והסברתי בדיוק מה היה

הרציונל מאחורי המכתב. אני שופט את מני על בסיס כל העבודה שלו.

ולא על בסיס מכתב אחד.

מר רוני בלקין: מני לא יכול להיות "לזו קנון".

מר אבי גרובר: הוא לא לזו קנון.

מר רוני בלקין: ונותן תשובות שאחר כך אתה רץ לבית משפט. נותן כסף לעורך דין משלם

הוצאות כי נתלים על מה שמני בן חיים אומר

מר אבי גרובר: הסברתי. אני ואתה לא מסכימים בעניין הזה.

מר רוני בלקין: ברור שלא מסכימים. אתה לא יכול להסכים. אני אגיד לך יותר מזה. אתה

תגרור אותנו לדיון בעניין רק מסיבה אחת. כי קבע שופט בית משפט

מחוזי ששיקרת. אז אתה עכשיו תמשוך זמן נלך לעליון כדי להוכיח שלא

שיקרת. תן לי לגמור את מה שהתחלתי לדבר. המערבית נעצר נכון. כי

היו פגמים מהותיים המערבית השימוש במערבית מיום העצמאות לפני

שנתיים ועד כה, אני הייתי מספיק וגם אני יודע להתנסח משפטית.

הייתי נשוי לאחת כזאת. המנחת במערבית, השימוש במנחת במערבית,

אחרי נחיתות הניסיון, ערב יום העצמאות 2020 הופסק, לא כי הם רצו

להפסיק אותו אלא כי אכן היו פגמים מהותיים בתהליך.

מר אבי גרובר: לא נכון.

מר רוני בלקין: רק בגלל זה.

מר אבי גרובר: לא נכון.

גב' דברת וייזר: כן.

מר רוני בלקין: אתה יכול להגיד לא נכון כמה שאתה רוצה.

גב' דברת וייזר: אסור היה להם לעשות את זה.

מר רוני בלקין: רק בגלל זה.

מר אבי גרובר: כי מה שרוני בלקין אומר זה דבר אלוהים חיים.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

גב' דברת וייזר: היו פגמים. עורכי הדין שלנו אמרו שהיו פגמים.

מר אבי גרובר: ההחלטה של הולמ"ב

גב' דברת וייזר: לא. הוא אומר משפט אחר. הוא אומר שהוא

מר רוני בלקין: לא ביטלו את המנחת. לא משתמשים בו כעת שנתיים למרות שכבר הוא

נבנה ועשו נחיתות ניסיון כי נמצאו פגמים מהותיים בתהליך ולכן

השימוש בו הוקפא. ראש להק מסוקים.

מר אבי גרובר: אותו תחום פה ופה.

מר רוני בלקין: אל תספר לי סיפורים. ראש להק מסוקים בחיל אוויר ניסה לדבר איתי

ויגיד שלא היה על מה לדבר. עכשיו אני אומר לך יותר מזה. אל תספר לי

סיפורים על מחויבויות.

מר אבי גרובר: זה שאתה צועק לא הופך אותך לצודק.

מר רוני בלקין: נהדר אז תשתמש בזה. אז תן לי לדבר אני אדבר בלחש. רק תדאג לא

לעצור אותי מלדבר. אותי אל תלמד לא על מחויבויות ולא על מגויסות.

ליד רעות היה מנחת.

מר אבי גרובר: גם אותי אל תלמד.

מר רוני בלקין: אתה עוד פעם מפריע לי. ליד רעות היה מנחת. יש שם

מר אבי גרובר: אל תטיף כל הזמן.

מר רוני בלקין: תחליט מתי אתה נותן לי לדבר. ואל תפריע לי.

מר אבי גרובר: אני נותן לך לדבר.

מר רוני בלקין: עצרת. כן. נהדר. ליד רעות היה מנחת. המנחת הזה בוטל והפסיק השימוש

בו למרות שהאוכלוסייה שם מאוד מגויסת. ליד כוכב יאיר היה מנחת.

המנחת בו הופסק, השימוש בו כי למרות שהאוכלוסייה מאוד מגויסת

כשהרמטכ"ל היה תושב כפר סבא גבי אשכנזי השתמשו במנחת שהוא

היום אלביט בתוך התע"ש וזה הפריע לתושבים באמת שגרו מאוד קרוב

לא משתמשים בו עכשיו. אז יודעים גם מתי שהוא לעצור את הדבר הזה

ולכן הקביעות של עורך דין מאמו כרגע לא מעניין אותנו מה שמעניין

כרגע זה מה שקבע השופט. יכול להיות שעורך דין מאמו לא מקבל את

מה שאמר השופט. זה בסדר. זה יכול להביא אותנו לערעור בעליון כדי

שהוא יגיד שראש העיר לא שיקר. על הכיפק. אבל כרגע מה שקבע זה מה

שקבע השופט. עורך דין מאמו הציג את עמדתו ואת עמדת העירייה, ועמדתו לא התקבלה. והשופט קובע בפסק דין שלא בדיוק גם אם לא אמרנו את כל את האמת לא אמרנו את כל האמת בדברים האלה. עכשיו אתה נותן לנו פה פרשנות של איך שחר אלוני סגן אלוף שחר אלוני שהגיש את זה אם הוא הגיש את זה את המסמך כמו שצריך, זה היה על הדרך וליד, עכשיו אבי אתה נותן פה תשובות באמת משטרת התמימות תעצור אותך בשדה התעופה. לפי מה שאתה אומר לי פה. אתה ראש עיר, אתה אמור לנהל פה מערכת מני בן חיים הוא נהדר, הוא מביא תוצאות נפלאות אבל הוא עוקף את כל. אני לא יודע. זה מה שמספרים לי. מספרים לי פה שמני בן חיים הוא נזר הבריאה אבל הוא הכשיל את העירייה. הכשיל את העירייה פעמיים. כשאנחנו בודקים את העסק הזה גם עם המערבית עם התשובות שקיבלנו. אלא אם כן הוא לכו לעליון תוכיחו לנו שזה לא נכון. המצב כרגע הוא כזה. שהשופט קובע שאנחנו לא בסדר, ואתה עוד אמרת לנו באיזה שהוא שלב, שמני חרג מסמכותו. אבל אתה סולח לו על זה. עכשיו השאלה אם אנחנו באמת סולחים לו על זה על הכיפק. כל התשובות שאתה סיפקת אף אחת לא נוגעת בעצם העניין. האם אתה בעצם, זה בסדר שאם אתה חושב באמת אתה שואל אותי באמת נכון. אם צריך בסוף, לבחור בין החלופות כי אין ברירה, כי כופים עלינו הר כגיגית, אז כנראה שהחלופה של אזור צומת מורשה היא פחות גרועה מהחלופה המערבית למרות שזה כאילו לא נהדר, תגיד את זה. ואם אתה הולך עם זה. בכל מקרה אבל זה לא טוב. זה לא טוב.

גב' דברת וייזר: הוא אמר את זה. אל תגיד את זה. משפטי. תתמודד על העניין הזה.

מר אבי גרובר: אמרתי שאם היו, אפילו אמרתי שאם היה הפוך את אותם המצב ההפוך של חניון שהוא מאתיים מטר מהבתים במורשה ומנחת שהוא יותר מקילומטר למשל אמרתי את השטח החום בגלילות. אז הייתי דוחף לשם אם לא היה לי ברירה.

מר גיא קלנר: אבל זה בדיוק הרגע

מר אבי גרובר: וגם שם הייתי מבקש מהם.

מר גיא קלנר: זה הרגע שעלית על המגרש. זהו. זה העניין. אגב זה לא מני.

עו"ד עידן למדן: לכאורה פעמיים

מר גיא קלנר: זה לא מני. והוא אומר את זה היום וככה צריך לנהוג. זהו. זה לא מני. 2

מר רוני בלקין: תגיד לציבור.

מר גיא קלנר: ראש העיר אחראי על המערכת. הוא אמר.

מר רוני בלקין: הוא הלך לפתור את הבעיות.

מר אבי גרובר: עכשיו, אפשר להמשיך עכשיו. קיבלנו בסדר הנה.

מר גיא קלנר: לא. תיקח את האחריות. זה מאוד פשוט זה מחייב אבל זה פשוט.

מר אבי גרובר: אני אחראי על הכל פה אין מה לעשות. לטוב ולרע אני אחראי על הכל.

מר רוני בלקין: אתה לא אחראי לפתור את הבעיות עם מערכת הביטחון. זה העניין, לא

להתנדב לפתור להם את הבעיות.

מר אבי גרובר: למה. בתחילת הישיבה גם את זה נדרשתי להביא פתרונות וגם את זה

אנחנו מנסים. ותאמין לי שאם יקרה פה משהו,

מר גיא קלנר: לא. למערכת הביטחון הארצית.

מר אבי גרובר: העתירה תהיה אנחנו מתמודדים.

מר גיא קלנר: מערכת הביטחון צהל. שלנו ברור. זה אחריות של העירייה.

מר אבי גרובר: בוא עזוב. לא נפתח עכשיו את הקמנו פה יחידת חילוץ כי מערכת

הביטחון במדינת ישראל לא תדע לתת

מר רוני בלקין: אנחנו לא מדברים על קובי אלפסי כרגע ועל זה נו אין לך מסוקים ברמת

השרון. הכל בסדר.

מר אבי גרובר: פתרונות לעוד הרבה דברים. יאללה. רוני הסברתי לגמרי את מה שעמד

מאחורי ואת כל סטייט אוף מיינד, השופט פירש את זה כמו שהוא פירש

את זה. אני לא אומר שהפרשנות שלו, הנה אני אומר את זה הכי מפורש,

אני לא אומר שהפרשנות שלו מנותקת לחלוטין. נכון. אמרתי שבדיעבד,

לא הייתי נותן להם שום מכתב ושום כלום. הייתי מדבר איתם. כי

כשמגיעים לפה קצינים בדרגת סגן אלוף, אפילו יכול להיות טוראי, אני

אתיחס אליהם בכבוד ואני אשב איתם ואני אדבר איתם.

עו"ד עידן למדן: הם ישבו גם איתנו.

מר אבי גרובר: וזה עמד מאחורי. וכן אתם רוצים את זה לפרוטוקול וככה מבט אליכם

למצלמה. אני פשוט מדבר איתכם אז זה. אז כן. האופציה בירקון

שקרובה לצומת מורשה, הרבה פחות גרועה ממערבית. ותפקידי לנסות לעשות הכי טוב לטובת תושבי רמת השרון, ולכן ברור שאני מעדיף מנחת שיהיה קילומטר. פלוס.

מר גיא קלנר: זה כשמקבלים את האקסיומה שזה חייב להיות ברמת השרון.

מר אבי גרובר: נכון. אבל עכשיו אנחנו יכולים על זה עכשיו ארבע שעות

מר גיא קלנר: אני אומר, אז אמרתי זה הנקודה שעולים על המגרש ואז זה פחות גרוע.

מר אבי גרובר: ואני אומר לך גם. אני אומר לך גם שמחר יגיע וגם עוד חודש יגיע, וגם

עוד שנה יגיע, וכשהמסוקים יעלו, וירדו שם. אנחנו נשב טוב, טוב ונבקר

את הפעילות שלהם, ואנחנו נעשה מדידות של רעש, ואנחנו נראה את

הדברים, וככל שהמידע יראה למשל רעש של מעל עוצמה חריגה, וכל

הדברים האלה, וזה. אנחנו נדאג לפעול מול משרדי ממשלה אל מול שר

הביטחון, אל מול משרד הביטחון להראות להם את כל הדברים האלה.

ואנחנו שומרים לעצמנו את הזכות לפעול בעניינים האלה. כדי לנסות

להשיג את התוצאה הכי טובה לתושבי רמת השרון. ומי שלא עושה לא

טועה. אפשר להתקדם לסעיף הבא בסדר היום או? יאללה.

גב' בת שבע אלקובי: אבי אני רק מזכירה לך שבישיבה הקודמת אתה הבטחת שבישיבה

הזאת אתה נותן עדכון על מצב הצהרונים. של יול"א. ההורים פנו אלי.

מר אבי גרובר: אנחנו מול משרד האוצר. אני חושב שהייתה התקדמות משמעותית

מעולה. אבל עדיין לא סגרנו את כל הפרטים. מחכה להשלמה של עוד

כמה פרטים כדי

גב' בת שבע אלקובי: עדיין יש בעיות מאוד חמורות עם מגוונים. מאוד חמורות עוברים

עדכונים אלי.

מר אבי גרובר: אני חושב השבוע.

גב' בת שבע אלקובי: בסדר לצערי מגוונים מתעלמים לחלוטין

מר אבי גרובר: אני יש לי המון שיחות עם המנכ"לית. וגם קצת עם עידן. אבל יותר עם

המנכ"לית.

גב' בת שבע אלקובי: כי אני רואה שדברים תקועים.

מר אבי גרובר: אני יודע כמה עוד פעם.

גב' בת שבע אלקובי: אם לא תהיה ברירה נצטרך לעלות שוב את ההצעה לסדר.

29

מר אבי גרונבר : באצ'י. אתם ילדים גדולים. את לא צריכה אישור ממני לעלות הצעות לסדר.

גב' בת שבע אלקובי : לא. אתה הבטחת

מר אבי גרונבר : בסדר אני מסביר לך. זה דברים מאוד גדולים. את צריכה לזכור שהכל נעשה בהסתכלות על כל מדינת ישראל ומתוך נקודת מוצא שלהם שמה שמאשרים אצלנו רץ מיד לכל הרשויות האחרות. ולכן הם ככה הם מתייחסים לזה ומבחינתם אם אני נותן פה אישור זה מה שחל בכל המקומות. אני יודע מהשיחות שיש לי עם המנכ"לית, שמאוד אכפת לה. היא מאוד רוצה לפתור את הדברים. ואת יודעת מה באיזה שהוא מקום, זה סוג של כמו שיש בעיה עם המאבטחים. הקושי האדיר למצוא מאבטחים.

גב' בת שבע אלקובי : כוח אדם.

מר אבי גרונבר : הקושי האדיר למצוא סייעות. יש בכל תחום. זה פשוט אנחנו לא מצליחים. בהנדסה אנחנו לא מצליחים בשום תחום כמעט. אנחנו מפרסמים מכרזים על מכרזים, אנחנו בקושי מצליחים להביא לפה עובדים. אנשים זה פשוט מדהים. אנשים כאילו לא מגיעים. אנחנו כאילו לא צריכים לא רוצים לעבוד לא זה. ואנחנו עומדים ואתה מצד אחד רואה איך מחירי הדיור, הרי מחירי הדיור שהם עפים, זה כי מישהו קנה דירה במחירים האלה. אף אחד לא קונה דירה במחירים האלה. אני לא יודע עוד פעם. כל הזמן אומרים זה רק החבריה של. אין מספיק חבריה בהיי טק לקנות את כל הדירות שיוצאות לשוק. אני דווקא ראיתי סקר שאומר שזה ממש לא רק אלה. זה ממש לא רק ההיי טק. אתה לא מצליח להבין את זה. אנחנו מאוד מתקשים. חלק מהפתרון הוא אם אתה יוצר סוג של מעטפת של כל היום. אם אתה יודע להציע וזה למעשה מה שבאנו ואנחנו עומדים מול משרד האוצר. אם אתה מציע סוג של משרה מלאה. יש כל מיני דרכים. הם עובדים בבוקר, הם עובדים כסייעים צמודים ואז בצהריים הם עובדים בגן. יש כל מיני דרכים לייצר את אותה משרה מלאה. ואז אתה יכול באמת לתת שכר בהיקפים אחרים. ומשם לדעתי אנחנו באמת נצליח לגייס את עוד כוח אדם הזה

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

ואת היציבות, ואת כל זה לתת לצהרונים. יכול להיות שנעשה את זה באיזה שהוא סוג של שיתוף פעולה יחד עם מגוונים. אנחנו עוד נראה איך יאשרו את זה. כי אני לא חושב שכל צוותי הבוקר וכל הגנים כל צוותי הבוקר יעבדו. בכל מקרה נצטרך לעשות איזה שהוא יהיה פה לדעתי עבודה יחד עם מגוונים. מגוונים המון שנים ידעו לתת פתרון מאוד יפה ברמת השרון. אני חושב שמפילים עליהם תיק אני לא הדובר שלהם, אבל את כל הבעיות האלה שיש היום בכלל בשוק, הם הקו הראשון שחוטף את כל הדברים האלה. ברור שיש מה להשתפר ואיך להשתפר. אני מקבל מיילים מאוד קשים מוועדי גנים.

גב' בת שבע אלקובי : נכון.

מר אבי גרובר : כולל היום שלמעשה סוג של הבנתי קיבלתם איזה מכתב שכאילו גן מודיע על הפסקת הקשר.

גב' בת שבע אלקובי : כן.

מר אבי גרובר : ואני עוד פעם, ההורים כותבים את זה.

עו"ד עידן למדן : מטפלים גם בזה. אין דבר כזה שאין מענה ואין דבר כזה שאין טיפול, 15 ואין דבר כזה שאין עדכון של ראש העיר והמנכל.

גב' בת שבע אלקובי : ועדיין יש תלונות.

עו"ד עידן למדן : אין דבר כזה.

גב' בת שבע אלקובי : אין תלונות?

מר אבי גרובר : הוא לא אמר הכל בסדר. למה אתם מכניסים דברים לפה של האנשים. 20

עו"ד עידן למדן : אמרתי אין דבר כזה שאין עדכון.

מר אבי גרובר : ירון, שאילתה שלך. על הקבורה האזרחית.

6 שאילתה ירון גדות מיום 1.5.22 - סטטוס קבורה אזרחית ברמת השרון

מר ירון גדות : סטטוס עדכון קבורה אזרחית ברמת השרון. זה שאילתה כבר שלישית 26

בנושא. ברמת השרון אגב שאילתות מותר להגיש עוד ועוד. לא. 27

מר אבי גרובר : אם אתה נהנה. 28

גב' דברת וייזר: שתיים לחבר מועצה. ממש לא.

מר אבי גרנבר: שאני אקח לך את כל הכיף?

מר ירון גדות: ברמת השרון עדיין אין חלקת קבורה אזרחית ייעודית פעילה וזמינה

לתושבי העיר שמעוניינים בקבורה אלטרנטיבית כזאת שלא מנוהלת על

ידי המועצה הדתית, וחברה קדישא. תב"ר להקמת חלקה אזרחית אושר

על ידי מועצת העיר בתחילת הקדנציה לפני כשלוש שנים. עמותת תושבי

רמת השרון שפועלים בהתנדבות להפעלת השירות לתושבים, הוקמה

לפני כשנתיים. השטח המוכן נמסר לעירייה לפני יותר מחודשיים.

בישיבות המועצה בחודש דצמבר ומרץ, הגשתי שאילתות בנושא ושאלתי

מדוע הדבר לא מתקדם, ואלו התשובות שהתקבלו. כולם בפרוטוקול.

בישיבת המועצה בדצמבר ראש העיר ציין שברבעון הראשון של 2022

יתקיים המכרז להפעלת החלקה על ידי ועדת המכרזים. בישיבת

המועצה של חודש מרץ. אמר מנכ"ל העירייה ערן שוורץ. אני מעריך

בעיקרון שאנחנו במהלך החודש זה היה במרץ. נסיים את ההתדיינות

בנושא הזה במהלך החודש הבא התהליך הזה יוכל להתפרסם. והשאלות

לראש העירייה, מדוע אין עדיין קבורה אזרחית ברמת השרון למרות

ההבטחות המפורשות והחשיבות של זה לתושבים. מדוע לא נערך

להפעלת של החלקה מיד עם סיום הפיתוח בשטח. אגב, לא הסתיים

הפיתוח בשטח. אני הייתי שם במקרה ביום שישי, בהלוויה של קרוב

משפחה שלי שלצערנו לא יכול היה להיקבר אזרחית. אין שם את דרך

הגישה. אין שם את השער. אין שם הרבה דברים שחסרים. מים, את

השער ואת הגישה לחלקה לא משנה יש הרבה דברים שלא הסתיימו. אי

אפשר להפעיל אותה גם יהיה. מדוע הפגישה עם העמותה הרלוונטית

בוטלה. מדוע לא עבר תשלום התמיכה בסך חמשת אלפים שח לעמותה

אשר הוקמה לפעילות הזאת למרות שאושרה במועצת העיר. למה אתם

מייאשים תושבים שרוצים להשקיע מזמנם ומרצם לטובת שירות

שהעירייה כשלה במשך שנים להציע לתושביה הפלורליסטים?

מר ערן שוורץ: אני אתייחס לגבי השאלות האלה. דבר ראשון כמו שאתה יודע

והתייחסנו גם במקומות קודמים הייתה בתחילת הערכות בחלופה

אחרת שנפסלה בדרך. מדוע הפגישה עם העמותה הרלוונטית בוטלה. מתקשר לתוואי ומסלול שנדרש בהקשר הזה, לטובת העניין הזה, גויס עורך דין שמתמחה בתחום הזה כדי להתייעץ איתו ולקבל חוות דעת לגבי המסלול הנכון לקיום השירות הזה. עדכנתי בזמנו לגבי תחילת הפעילות של אותו עורך דין. בינתיים אפשר לעדכן שחוות הדעת שלו הושלמה. ולגבי המסלול, המסלול שזה צריך לצאת החוצה מבחינת העירייה, מסלול מכרזי. לגבי השאלה מדוע הפגישה עם העמותה הרלוונטית בוטלה.

מר ירון גדות: לא. מדוע המכרז לא התקיים. אם אתה אומר שזה תהליך מכרזי. איפה המכרז?

מר ערן שורץ: אמרתי שחוות הדעת הושלמה. שאלת עוד שאלות. אני רוצה לענות לך. הפגישה עם העמותה הרלוונטית בוטלה מכיוון שאם אתה יוצא למכרז אתה בוודאי מדברים על עמותה אחת כאילו היא בוודאות זאת שהולכת להפעיל פעילות אבל כשאתה יוצא ממכרז. הוא פתוח לכל מי שעומד בתנאים הרלוונטיים.

מר ירון גדות: אתם קבעתם את הפגישה הזאת.

מר ערן שורץ: ולכן.

מר אבי גרובר: אבל בסוף יצא מישהו יבוא ויעתור כנגד המכרז יגיד נפגשתם.

מר ירון גדות: אתם קבעתם את הפגישה. שיניתם

מר אבי גרובר: אבל זה עלול לפסול את החברה. לא עדיף להשאיר את העמותה.

מר ירון גדות: בסדר שיניתם את המסלול שחשבתם לפני.

מר ערן שורץ: מהרגע שנבחן הנושא גם באמצעות אותו עורך דין שמתמחה בתחום, התמקדנו במסלול הרלוונטי. יש הושלמה חוות הדעת בהקשר הזה. מדוע לא הועבר תשלום תמיכה בסך חמשת אלפים שקל. לעמותה אשר הוקמה לפעילות זאת למרות שאושרה במועצת העיר אכן אושרה תמיכה של חמשת אלפים שח העמותה לא השלימה את המסמכים שנדרשים על מנת לקבל את זה ברגע שהיא תשלים, היא תוכל לקבל.

מר ירון גדות: לא. היא כבר השלימה את זה מזמן. ואמרו לה שבגלל שזה איחור ובגלל זה. טוב סיימת?

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר ערן שורץ:** אז אפשר. זאת לפחות בעקרון הייתה דרישה שלהם של השלמת המסמכים. זה בהקשר הזה. אני אומר שוב לגבי התמיכה. יש מסמכים. מי שמטפל בנושא הזה ביקש מהם השלמת מסמכים המסמכים האלה עדיין לא הוגשו.
- מר ירון גדות:** אושרו. הוגשו יומיים אחרי המועד. מאז הם מחכים ואף אחד לא
- מר ערן שורץ:** זה המידע.
- מר אבי גרובר:** אני אבדוק את זה.
- מר ערן שורץ:** שיש לי.
- מר ירון גדות:** אבל אתם יודעים.
- מר אבי גרובר:** אני לא מכיר כל מסמך שהוגש. אני אבדוק את זה נראה מה הפער.
- מר ערן שורץ:** אם זה הושלם. דבר אחרון בהקשר הזה
- מר ירון גדות:** עורך הדין של העמותה. זה שעושה לכם את כל קודם כל יש לכם פה הרבה
- מר ערן שורץ:** מה זה עורך דין של העמותה.
- מר ירון גדות:** עורך הדין שבדוק את התמיכות. המשרד שגם איתנו יש בעיות וגם עלתה איזה שאילתה בנושא. אתם בוחרים את עורכי הדין לא משנה.
- ד"ר צחי שריב:** איזה עורך דין?
- מר ירון גדות:** אתה הגשת בעצמך שאילתה על משרד עורך דין.
- ד"ר צחי שריב:** זה רואה חשבון.
- מר ערן שורץ:** זה רואה חשבון זה לא עורך דין.
- מר ירון גדות:** סליחה רואה חשבון. שהוא עכשיו בעצם מעכב את התמיכה הזאת לעמותה בגלל שמסמכים הוגשו יומיים אחרי, בגלל איזה.. זה לא צריך זה לא משהו שצריך לעכב או לבטל את התמיכה אבל אמרת.
- ד"ר צחי שריב:** אני כבר לא יושב ראש. אבל.
- מר ערן שורץ:** נושא עמידה בתקנות. אפשר לעדכן.
- מר גידי טביב:** זה לא נכון בכלל מה שהוא אומר. פנינו למשרד שהוא אמון רשימת מסמכים פנה לעמותה פנייה בכתב והם לא השלימו את המסמכים.
- מר ירון גדות:** הם השלימו היא אמרה יומיים אחרי זה.
- מר גידי טביב:** זה אתה אומר.

מר ירון גדות: הם השלימו את כל המסמכים. הם יכולים להשלים את כל המסמכים. ואמרו להם איחרתם אז תודה רבה שלום, תבואו שנה הבאה. זה המצב. זה המצב. לא אז

מר ערן שורץ: אז האינפורמציה שיש בידנו היא אחרת. אפשר לוודא אותה. דבר אחרון זה לאחר השלמת חוות הדעת התחיל עורך הדין לעבוד על טיוטת מסמכי המכרז. והם נמצאים בהכנה

קהל: מה היו הקריטריונים במכרז.

?: הם יפורסמו.

מר ירון גדות: אני רוצה להגיד. קודם כל עורך הדין שבחרתם אני לא יודע מאיפה. יש עורכת דין שהיא מתמחה בנושא ברמה הארצית קוראים לה יפעת סולל היא הייתה בקשר עם כל העמותות הרלוונטיות וכל. בתי העלמין האזרחיים שיש בארץ.

מר ערן שורץ: מדובר בעורך דין מיומן מאוד בתחום עם ניסיון רב.

מר ירון גדות: בסדר וגם משרד רואי חשבון של התמיכות הוא גם מיומן רק שיש עליו זה. בשורה התחתונה לא הייתה שום סיבה ששלוש שנים, שלוש וחצי שנים, ארבע שנים, מאז הבחירות מאז אישור השטח הזה לא תהיה עדיין קבורה אזרחית ברמת השרון. יש פה הרבה ויכוחים בין האופוזיציה קואליציה על נושאי תכנון ובנייה הקואליציה מורכבת מגוש חילוני חזק עדיין בתוך הקואליציה ואם יש נושא שעליו היה צריך להילחם ועליו היה צריך אולי לעזוב את הקואליציה זה הנושא הזה. שהוא הבסיס של הדרישות של כל הקבוצה הפלורליסטית שנמצאת ברמת השרון ומבקשת את השירות הזה ולא מקבלת. משום סיבה. והסיבה היחידה שוב אני חוזר לשאלתה הקודמת. היא לפתוח את זה רק בשנת הבחירות. ועל זה כולנו מחכים וכולנו בעצם משתהים. יכול להיות. אני חושב שהסיבה הזאת היא הרצון לפתוח את זה רק בשנת הבחירות לקשור סרטים, לגזור סרטים ולהגיד וואלה. הנה הבאנו לכם. ושוב אני אומר הציבור במיוחד הציבור הפלורליסטי, הוא לא מטומטם.

מר אבי גרנבר: תראה ירון. אם זה היה כל כך פשוט אז למה לא עשו את זה קודם.

מר ירון גדות: עשו את זה בהרבה ערים קודם. אתה שואל למה בקדנציה הקודמת.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר אבי גרובר:** כל הקדנציות.
- מר ירון גדות:** גם בקדנציה הקודמת.
- מר אבי גרובר:** חצי קדנציה. בזמן הזה היו באים ועושים. ואמרתי פה בצורה הכי מפורשת.
- מר ירון גדות:** אבי היה אפשר לעשות לפני שנתיים. תראה את כל הערים ליד. בהוד השרון, בפתח תקווה.
- מר אבי גרובר:** כי מילימטר אנחנו נסטה מהחוק אתם תבואו..אותנו בפינה.
- מר ירון גדות:** תיקח את יפעת ויהיה לך את זה תוך שנייה.
- מר אבי גרובר:** הלאה. סעיף 7
- מר גיא קלנר:** אבי סליחה. שכחתי רק בסוגיית. את שכר הטרחה שלו לא עניתם לי.
- מר אבי גרובר:** כמה זה יצא? מה היה סכום הטרחה?
- עו"ד מיכה בלוס:** התיק בכללותו עלה חמישים ואחד אלף שקל.
- מר גיא קלנר:** כל הטיפול של מאמו?
- עו"ד מיכה בלוס:** חמישים ואחד אלף שקל. כולל אגרות והוצאות.
- ד"ר צחי שריב:** הוצאות לצד השני.
- עו"ד מיכה בלוס:** זה לא.
- מר רוני בלקין:** בלי הוצאות לצד השני.
- עו"ד מיכה בלוס:** בלי הוצאות לצד השני. אני מדבר הוצאות פתיחה.
- מר גיא קלנר:** עד לנקודה הזאת כל מה שמפה צפונה. תודה.
- מר אבי גרובר:** הלאה. שאילתה מיכאל דורון.
- גב' דברת וייזר:** ביקש שאני אקריא.

7. שאילתה מיכאל דורון 1.5.22 – פארקלטים

מר אבי גרובר: כמובן שמאחלים בריאות טובה למיכאל. כבר אין קורונה. נגמר קורונה. תם הטקס.

גב' דברת וייזר: בימים אלה לאחר כשנה וחצי הגיע לקיצו מיזם הקרשים שיזמת ברחובות הראשיים פעם ראשונה קוראת את זה. ושאותו כינית בשם פארקלטים. ועדיף שהוא יעשה את זה בחודש הבא בשם המוזר ולא עברי פארקלטים. מדובר במבנה עץ שהקמת במקומות חניה מול כמה בתי קפה ובתי אוכל באוסישקין ובסוקולוב. באתר העירייה הכרזת כך. אבי גרובר ראש עיריית רמת השרון כדי להביא להתאוששות ושגשוג של רחובות מסחריים דוגמת סוקולוב יש לפעול בשורה של אמצעים קטנים וגדולים כאשר התפיסה שלי היא שאנשים מביאים אנשים, כל אדם נוסף שיגיע לרחוב יביא בעקבותיו אנשים נוספים. הכשרת הפארקלטים היא עוד צעד מידי שיגדיל את התנועה במרחב הציבורי עם הזמן נבצע עוד ועוד פעולות כדי להגביר את הנוחות והאטרקטיביות של הרחוב. במקום אחר כינית זאת מתיחת פנים לרחוב סוקולוב ממשיכים להתחדש, הכירו אותם. מתחמי ישיבה ייחודים חדשים שעיריית רמת השרון בונה ברחוב סוקולוב. פארקלטים יבנו יונחו בחניות בעיר, יאפשרו לבתי הקפה והחנויות להגדיל את היצע המקומות הישיבה ולתושבים לבלות זמן איכות ברחוב. זה סנונית אחת משורה של פרויקטים אותם מבצעת העירייה על מנת להאיר את סוקולוב ולסייע לבעלי העסקים וזה היה הפרסום. ביקשתם קיבלתם והסברת כך, יש בעיה או צורך יושבים חושבים על רעיונות בהתחלה חוטפים ביקורת ההתנעה קשה ואז מגיע איזה רגע של הבשלה. ההבנה שיש משהו טוב ומוצלח הדבר החדש הזה שקרה כראש עיר אסור שהחשש משינוי ירפה את ידי. עיר חייבת להמציא את עצמה מחדש, להבין טרנדים ולהתאים את עצמה למציאות אנחנו חייבים כל הזמן להתחדש. בתפקיד כמו שלי

אני כל הזמן חווה את הפחד משינוי, את חוסר המוכנות לוותר על משהו בטווח קצר כדי לקבל משהו גדול יותר בעתיד. וגם צריך להגיד את זה באומץ. חוסר מוכנות אצל אחדים לשלם מחיר פרטי לטובת תועלת ציבורית גדולה. ועדיין אסור לי לוותר. לכן החלטנו לייצר את הפארקלטים, שישה מבני ישיבה מעוצבים ומזמינים לרחוב. כפי שעשינו לאחרונה בסוקולוב, נבנה ונכשיר אותם בימים הקרובים. נכון, לא כל אחד יכול להחנות ממש בכניסה לבית שלו. אבל הפארקלטים החדשים יאפשרו לשורה של עסקים להרים את הראש בימים הכי קשים. אווירה תוססת ברחוב שתישאר איתנו גם כשהקורונה תעזוב. רמת השרון היא מקום מדהים שאני מאוד אוהב אותה אבל אפשר לשפר ולשנות בה עוד דברים רבים לטובה. ועל זה אני עובד ומשקיע לילות כימים. אני נחוש לשנות עוד ועוד דברים. ואין כמו לראות בסוף את החיוכים של התושבים. הרבה מהדברים שאנחנו בעירייה עושים. תנו צ'אנס לפארקלטים, ולשאר השדרוגים שאנחנו עוד מתכננים ברחובות הראשיים תפרגנו לעסקים הקטנים, שנמצאים ממש מתחת לבית שלכם. וביחד נעשה פה טוב. לשאלות. כמה פארקלטים הוקמו מה היה התקציב? איך נבחר הספק למבנה העץ, מה הייתה התועלת במיזם הזה. האם יש בידך נתונים. האם שיקללת את עלות ההקמה שלהם, את מחיר אובדן החניה ואת הפגיעה ברווחת התושבים מול התועלת במיזם הזה. לפני שנה כתבת ביקשתם וקיבלתם. מי ביקש ומי קיבל. האם מי שביקשו אותם גם ביקשו להוריד אותם. מדוע הושם קץ למיזם, או שאם לא הושם אז הורד אחד מהפארקלטים בשבוע האחרון. האם נעשתה עבודת מטה להסקת מסקנות והפקת לקחים. כתבת שהכשרת הפארקלטים היא עוד צעד מידי שיגדיל את התנועה במרחב הציבורי ועם הזמן נבצע עוד ועוד פעולות כדי להגביר את הנוחות והאטרקטיביות של הרחוב. איזה עוד פעולות בכוונתך לבצע. האם מתיחת הפנים הזו של סוקולוב נמשכת או הגיעה לסיומה.

מר אבי גרובר: אכן כשהתחיל הקורונה היה כזה בקשה של אנשים וזה היה מן טרנד כזה. זה גם קרה בכיכר. אנשים רצו לשבת בחוץ. ולהמשיך להיפגש

ולשתות קפה וליהנות זה לא איזה משהו חדש. הפארקלטים האלה. פארקלטים זה לא איזה משהו חדש שהמצאנו ברמת השרון. זה משהו שגם היה ידוע קיים קודם. אבל חשבנו שזה הזדמנות נהדרת באמת לפרוס אותם. שמנו בהתחלה שלושה בסוקולוב. אני חושב שהם דווקא מצליחים יפה. בטח אצל חותם קפה. לא יודע מתי פעם אחרונה היית שם באירוע או משהו. הוא עושה מזה.

גב' דברת וייזר: בימי רביעי בג'ז.

מר אבי גרונר: יפה. אז הוא עושה שם עבודה מאוד יפה וזה מאוד משרת את האנשים וזה ממש כיף לבוא ולראות את זה. אחר כך אחרי שעשינו את זה בסוקולוב, היו אלינו פניות מבעלי עסקים באוסישקין. שהם גם רוצים ואיזה יופי ונשמח גם לקבל כאלה. ובאמת ביצענו שישה באוסישקין. כשהמקומות שבחרנו זה ליד בעיקר עסקים ממכר מזון. בתי קפה, פיצריות, חומוסים, שם הצבנו אותם. אפשר לראות את העסקים שבאו וחיבקו את זה מיד. אפשר לראות איך זה מאוד הצליח אצלם. ויש עסקים שקצת פחות

מר גיא קלנר: אז זה תשעה?

מר אבי גרונר: סך הכל היו תשעה. ובאמת אפשר לראות איפה המקומות שבהם לקחו וחיבקו את זה, אם אתה הולך בימי שישי בפורטופינו המקום הזה מפוצץ וגם הרבה פעמים גם בימי חול, אנשים אוהבים לשבת שם. ככה לראות אל הרחוב. באמת כיף לראות את זה. זה נוח לכל מיני אנשים. גם אתה יכול לתת לילדים איפה שהוא לרוץ שם. אני רואה לפעמים המשפחות עם ילדים קטנים. כאילו חצצה לכיוון הרחוב, אז ההורים מרגישים קצת יותר בטוח לשבת שם. עיצב את זה חיים מלמן אדריכל העיר שהיה בזמנו יחד עם ענת גלבווע. הם אלה שתכלס עיצבו את זה. אפשר להתווכח על העיצוב. אבל אני חושב שהם סבבה לגמרי מבחינת העיצוב. התקציב הכולל של הדבר הזה היה סדר גודל של שבע מאות אלף שקל.

גב' דברת וייזר: זה אנחנו עשינו. לא היה מכרז.

מר אבי גרובר: יש לנו קבלן מסגרת שמבצע את העבודות. קבלן המסגרת ביצע את העבודות.

מר ירון גדות: מאה אלף שקל ליחידה בעצם.

מר אבי גרובר: קצת פחות. צריך להבין פה קצת את הפרופורציות. אנחנו מדברים על סדר גודל שלדעתי שש מקומות חניה בסוקולוב. ואחד עשרה מקומות חניה שניים. בסוקולוב זה שניים, שלושה פארקלטים של שתי חניות כל אחד. באוסישקין זה יוצא אחד עשר מקומות חניה. באוסישקין למיטב זכרוני יש מעל מאתיים חמישים מקומות חניה. זאת אומרת מדובר פה סדר גודל של שלושה, ארבעה אחוז מסך מקומות החניה. אנחנו גם מחשבה שהייתה שנצליח יותר מהר לסדר את הנושא של חניה לשעתיים, שגם אנחנו גם שם מקווה מרים להנחתה לשאילתה לישיבה הבאה, אבל בסדר. זה אנחנו סוף סוף לדעתי הפקענו שם וזה יקרה. אבל המחשבה הייתה שזה יקרה במקביל לזה שתהיה חניה מוגבלת לשעתיים ואז יהיה הרבה יותר תחלופה של מקומות חניה שיפצה על אותם אחד עשר מקומות חניה אני מאמין בכל מילה שהקראת פה ואני חושב אפילו יותר. אפילו בקבוצה שלנו של חברי המועצה ראיתי כתבה שמדברת על זה שבכל העולם לוקחים את הרחובות הראשיים סוגרים אותם בכלל לתנועה והופכים אותם למדרחובים. לא יודעים איך אומרים את זה ברבים. אבל אני חושב שזה מאוד דרסטי ללכת לקוטב הזה. אבל אני כן חושב שנתקדם אנחנו מתקדמים עם העוקף המערבי, וכשאנחנו נתקדם עם הנת"צ, ואת שביל האופניים המטרופוליני הוצאתי מאוסישקין כי כל התנועה עוברת הזאת היא לא חייבת לעבור סוקולוב אוסישקין. צריכים להיות שם פתרונות אבל כן יותר מקום להולכי הרגל על חשבון הרכבים ואני לגמרי בטוח ולא חושב וזה הקונספט שהקניון אתה חונה באיזה שהיא פינה ואתה צריך לעבור כמעט את כל הקניון כדי להגיע לחנות שלך. ובדרך אתה עובר על עוד חנויות שלא תכננת להיות בהם, ונורא מוצאים חן בעיניך ואתה נכנס אליהם. זה לא סוד שבניתי באיזה שהוא מקום על ההשקעה של משרד התחבורה במסגרת הנת"צ כדי לעשות את ההשקעות הגדולות בסוקולוב. לצערנו המדינה שם מתמהמהת וקשה.

וראינו עכשיו מה שקורה עם המטרו. בתקציב האחרון, חלק מתקציב הפיתוח אושר שישה משי"ח תב"ר לטובת הרחובות הראשיים, אדריכלית העיר החדשה ימית עובדת כרגע לקחת את הדבר הזה ולמצוא כל מיני רעיונות לשיפור הצורה של סוקולוב ואוסישקין. ואני מקווה שאנחנו בקרוב יהיה בשורות מהבחינה הזאת. יש במקביל במסלול אחר כל נושא של התאורה גם שמקבל פתרונות. אנחנו מורידים כרגע שלושה פארקלטים. הורידו אחד ויורידו עוד שניים.

מר גיא קלנר: איפה.

מר אבי גרנבר: אוסישקין. ואיפה פיצה ברודוויי. אנחנו נשאר

גב' דברת וייזר: רפאל לא סובל את זה. למה להוריד שם ולא להוריד. רגע.

מר אבי גרנבר: חומוס אוסישקין כבר ירד. במהלך השבוע אמור לרדת ברודוויי ורפאל. 11

נשאר פרוטופינו. נשאר לחם ארז, נשאר למטה המיצים.

גב' דברת וייזר: למה דווקא אלה. סליחה. למה דווקא אלה יורדים?

מר אבי גרנבר: בעלי החנויות לא אימצו את זה.

גב' דברת וייזר: לא אוהבים את זה.

מר אבי גרנבר: זה דרך אחרת כן. הם פחות משתמשים. שמנו שם למשל צמחייה. 16

בפרוטופינו

עו"ד עידן למדן: הם נדרשו לעשות את זה ולשים כיסאות ודרשו מהם תשלום.

מר אבי גרנבר: מי דרש תשלום?

עו"ד עידן למדן: אני אומר זה התלונה שלהם.

מר אבי גרנבר: אני לא מכיר שום תשלום שדרשו מהם.

עו"ד עידן למדן: וגם לתחזק את המקום.

מר אבי גרנבר: אני לא יודע. אם הם היו מדברים איתי. אנחנו עידן. הם יכולים לשים,

להשקות מים אתה יודע לא רק בפארקלטים שמנו עציצים. אני יכול

לקחת אותך לכמה כאלה שאני יושב ומדבר עם בעלי החנות שאנחנו

מכסף של עירייה, שמנו עציץ עם צמחייה והכל. תשים כוס מים ביום.

העציץ נראה כמו מאפרה. אני יושב אתה יודע היה לי פעם אני עומד עם

איזה בעלת חנות ומדבר איתה והיא מעשנת סיגריה, ושאלתי את עצמי

מה יהיה גורל הסיגריה שהיא תסיים אותה. היא מסיימת את הזה ככה

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

וזורקת את זה בתוך עציץ. בפתח של החנות שלה. הפכה את העציץ להיות זה. סולק משם העציץ. זה מתסכל. יש פרוטופינו שם על זה תאורה, משקה את זה, מתחזק. זה לא איזה שהיא השקעה נורא גדולה. זה נותן למקום, זה התחזוקה היחידה בגדול שהם נדרשו לעשות. לשים שם קצת מים. אני חושב שזה לגיטימי לחלוטין.

גב' דברת וייזר: אז רגע הרעיון הוא להשאיר חלק?

מר אבי גרובר: כן. סוקולוב נשארים שלושה. אוסישקין נשארים שלושה. שלושה יפורקו. אנחנו נלך נעשה את זה אם יש מה לעשות עם העץ הזה והכל.

גב' דברת וייזר: לג בעומר אפשר.

מר אבי גרובר: אנחנו בעד מדורות סביבתיות וזה אנחנו לא סתם שורפים את זה. במקביל אנחנו מחפשים לאותם שישה מש"ח פתרונות יפים. כל הגינונים האלה, כל האבנים האלה שהרבה מהם מתפרקים ולא במצב יפה. אנחנו רוצים לקחת את זה כל מיני משחקי אור וכל מיני כאלה דברים לעשות. כדי לשפר את החזות של סוקולוב ואוסישקין. בלי קשר ראיתם את זה גם סביב החג, אנחנו מנסים לעשות כל מיני אירועי תרבות ודברים כאלה כדי לעזור ברחוב. מחפשים כל מיני דרכים. תקציב איזה שהוא יש שורה של בתים שאנחנו עושים איך לעזור לנושא של העסקים. שאלת המשך.

גב' דברת וייזר: בקיצור נגיד השלושה האלה. שלוש מאות אלף שקל. זה ככה צריכים לשאול אותם לפני כי בזבזנו שלוש מאות אלף שקל סתם. שלוש.

מר אבי גרובר: רפאל היה אחד מאלה. שהוא הכי התלהב מזה בהתחלה.

גב' דברת וייזר: הוא מהתחלה לא האמין ששמו לו את זה. היה צריך לשאול אותם לפני זה.

מר אבי גרובר: אני לא אריב איתו פה. דרכך. אבל.

8. שאילתה מיכאל דורון 1.5.22 – כיכר העירייה

גב' דברת וייזר: כיכר העירייה. בחודש יוני שנה שעברה, 2021 החלו העבודות לשיפוץ כיכר העצמאות. שיכללו סלילה מחדש, הנגשה לבעלי מוגבלויות, תוספת מקומות ישיבה ותאורה דקורטיבית בעלות של כמיליון שח וימשכו

חמישה שבועות. לאחרונה נודע כי הכיכר אינה עומדת בתקני בטיחות ואינה יכול לשמש לאירועים והופעות כפי ששימשה בעבר. השאלות. מי תכנן את הכיכר. מי ניהל ותכנן את העבודות. מי היו בעלי המקצוע והיועצים המעורבים בשיפוץ. האם היה מעורב יועץ בטיחות. מה סטטוס הבטיחותי של הכיכר. מה היה התקציב שהוקצה לכך אבל מה היה התקציב בפועל. האם הייתה חריגה. למה הייתה חריגת זמנים, זה לא נמשך חמישה שבועות. זה נמשך הרבה יותר מעבר למתוכנן. האם דרושות עבודות נוספות כדי שהכיכר תעמוד בתקני בטיחות ומה התקציב שנוסף לזמן שיידרש לכך?

אדר' עירית טלמור: נתחיל מהסיפא אולי. כל נושא הבטיחות. קובי כבר לא פה. אנחנו רוצים לציין שמאז אסון מירון יש הרבה מאוד עניינים עם המשטרה שקשורים לקיבולת של אזורים שבהם יהיו אירועים כאלה ואחרים. כל הנושא הזה שכן בטוח ולא בטוח, נולד בכלל מאירועים שהיה צריך לעשות בכיכר. המשטרה לא אישרה בגלל מספר האנשים.

גב' דברת וייזר: זה בגלל מירון? זה היה לפני יוני. זה היה במרץ או אפריל.

אדר' עירית טלמור: לא. שאלתם עכשיו נושא הבטיחות זה עלה לאחרונה בגלל מופעים. אני מזכירה. אין עניין עם בטיחות לכיכר הזאת. כיכר בטוחה. לא צריכה יועץ בטיחות. אנחנו מתייעצים עם יועץ בטיחות לפני אירועים. יש כאן מחלקת תרבות שיודעת להתייעץ ויש משטרה. היה אירוע והמשטרה אמרה יום העצמאות סליחה עם כל הכבוד לכם אנחנו לא מוכנים לשים אנשים בתוך גדרות, זה מסוכן ולא ההיפך. יותר מאלפיים איש לא תשימו בכיכר.

גב' דברת וייזר: השאלה האם לא מותר יותר אירועים של אלפים? ברור יום הזיכרון אין עשרת אלפים.

ד"ר צחי שריב: למה שקשור לכיכר. מה שביצעו הנגשה זה בוצע.

גב' דברת וייזר: מה זה אומר, שמהיום לא יהיו יותר המונים. מה מותר. זהו.

ד"ר צחי שריב: יום העצמאות היו בפארק עשרים ושתיים אלף איש.

גב' דברת וייזר: אני אומרת מהיום אסור גם יותר לעשות אירוע של חמשת אלפים איש?

אדר' עירית טלמור: אנחנו לא בדיון על אירועים. את שאלת שאלות ספציפיות.

גב' דברת וייזר: לא. אני שואלת.

מר אבי גרנבר: כמה אומנים מביאים חמשת אלפים איש?

גב' דברת וייזר: עומר אדם.

מר אבי גרנבר: בשלוש מאות אלף שקל עומר אדם לא יהיה פה והוא לא עובד בפחות.

מר גיא קלנר: איפה עובר הקו? לא. אם אומרים כמות. אלפיים כן וחמשת אלפים לא? יכולים להיות אירועי פארק.

אדר' עירית טלמור: כל מה שאנחנו מנסים להגיד ואנחנו עונים על שאלות שיש בהם לעניות דעתנו סוג של ערבוב של מושגים. כל אירוע נבחן על ידי המשטרה. סוג האירוע, ההתקהלות, כן צריך לשים לאנשים גדרות. לא צריך, מאיפה הם נכנסים. כמה יציאות. איפה חונים וכו'. לכן בוא נשים את נושא הבטיחות בצד כי הוא נבחן בכל אירוע ואירוע מחדש על ידי המשטרה ועל ידי כל מי שצריך כולל יועץ בטיחות. כולל מהנדס, כולל מה צריך לאותו אירוע. אין כאן עניין של בטיחות. זה לא שהכיכר בטוחה או לא בטוחה. לאירועים מסוימים מאשרים אותם. לאירועים מסוימים לא.

גב' דברת וייזר: ואמרו לכם מה הגג שמאשרים?

מר אבי גרנבר: זה לא אולם גולן.

אדר' עירית טלמור: זה תלוי בסוג האירוע. יש אירועים.

מר אבי גרנבר: אולם גולן כשאתה עושה כשיש אולם כמו אולם גולן ביד לבנים או היכל התרבות, אחד, זה מספר המקומות במקום, מקומות טובים זה בערך מטר רבוע לבן אדם לפי זה מחשבים. הכיכר סדר גודל של שלושה דונם אז יוצא סדר גודל של שלושת אלפים איש. ושתיים, דרכי כניסה ויציאה. ממש מודדים את הרוחב הדרך, חלקי זה יש איזה מן משוואה כזאת, לפי זה מגיעים והנמוך מבניהם זה מה שמותר. באולם שיש כיסאות זה יותר מדויק. בשטח פתוח זה קצת עם האצבע כי אתה לא יודע מראש בדיוק כמה יגיעו. אם הצפי הוא סדר גודל של אלף, אלפיים אנשים, שלושת אלפים נראה לי. אז כן נצליח להוציא את זה בכיכר. השאלה איך אתה סוגר את הכבישים מסביב. וכל מיני כאלה דברים. יום

העצמאות הצפי היה בגלל שהזמנו את אברהם טל ונטע ברזילי ואומנים כאלה שהיה ברור שיבואו לפה מעל עשרת אלפים קל, וזה הכל תחום עם בתים. זאת אומרת אם קורה אירוע ומתחילים לברוח אז אתה סגור בתוך הבתים והבריחה אחד רץ על השני, אמרו יועצי הבטיחות אנחנו לא מוכנים אחרי מה שקרה במירון. אנחנו לא מוכנים לחתום על דבר כזה.

מר דני לביא: יש אפילו עוד יותר מורכבויות. למשל. מדובר בקהל יעד אחר לגמרי.

המשטרה יוצאים החוצה. יש לנו פה מומחה שקוראים לו מיכאל אוריון. שמכיר את כל התלאות והזוועות שהמשטרה עושה לנו בזמן האחרון ולמה הדברים זזים ולאן הם זזים. זה נורא חשוב. כי זה לא תלוי דבר אחד מספרים. זה תלוי השטח, הקוטר, פאיי אר בריבוע, סוג האנשים, סוג המכלאה שבונים. למה בונים מכלאה. למה בונים מכלאה. נשמע מטומטם נכון? אי אפשר להסביר את זה יותר טוב ממה שמיכאל.

מר אבי גרנבר: בדרך כלל זה לא רק בתרבות. למה לא התקיים השנה מירוץ האביב.

למה צעדת הבנים יצאה מגן הבנים ולא מיד לבנים כמו כל שנה.

גב' דברת וייזר: כי לא רצו לעבור את סוקולוב.

מר אבי גרנבר: בעבר למשל צעדה כזאת שיוצאת מיד לבנים חותכת את הפלמ"ח

והולכת. אז בפלמ"ח היה מספיק לשים מן כזה גדר ברזל היה עומד בן אדם וזה היה מספיק. היום אתה צריך לשים רכב בכל מעבר כזה. אז אתה צריך למירוץ אייל כזה, שכרנו שישים, שבעים כלי רכב. בשביל לקיים. וגם בלילה צריך לשים. תבוא לכל אירוע תראו איך עומדים שם מכוניות ודברים.

מר מיכאל אוריון: האירוע של עצמאות הוא בערך חמשת אלפים איש משהו כזה. צריכים

שני מתחמים שיכולים להכיל לפחות חמשת אלפים איש כל מתחם. החניון והכיכר בשניהם אין לנו אפשרות למילוט. יש לחץ של קהל. אין לנו אפשרות מילוט לצדדים וזאת הסיבה שגם החניון וגם הכיכר באירוע של חמש עשרה אלף איש לא עבר את האישורים המתאימים.

מר אבי גרנבר: דרך אגב, אני חושב שכל הציבור הרמת שרוני היה באירוע בנצח ואנחנו

קיבלנו תשבוחות אדירות מאנשים.

גב' דברת וייזר: אנחנו לא מדברים על אירוע. השאלה היא על כיכר העירייה לא. לא.

מר אבי גרנבר: לא זה משם. אני נורא רציתי.

גב' דברת וייזר: סליחה באמת. יש פה. לא אני טוענת בשמו דבר שני זה לא השאילתה.

אל תדבר עכשיו על הזה. השאילתה היא לא על עצם יש לכם מן נטייה תיכף אגיע אני אסביר. יש לכם נטייה לסחוב את הדיון לאן שבא לכם להוציא את הכלבי רוטוילר שלכם זה לא שם. והשאילתה היא לא על אירועי הפארק. שהיו מקסימים כולל אירוע של מוצאי שבת. של מוצאי החג. היא לא זה. השאילתה פה נורא ברורה. האם יש פה דפוס שחוזר על עצמו פעם אחרי פעם בתקופה האחרונה ותיכף אנחנו נגיע גם לחרש שפרויקטים מתבצעים לא מתבצעים בזמן, מתבצעים בחריגה תקציבית, משום מה הם יוצאים עקום, מתקנים אותם, מחזירים אותם כמו בחרש שתיכף נדבר. כמו בחרושת. אל תלכו איתי סחור, סחור. השאילתה היא על הכיכר אני מבקשת לדעת האם היה פה איזה תכנון לקוי ועוד שאלה אחרונה. קיבלתי את התשובות בהנחה שהן נכונות וזאת האמת סבבה. מצוין. אבל במקרה זה גם יצאה טעות. יכול להיות שאפילו צריך לאמץ את זה. אני לא מדברת על זה אל תסיטו אני רוצה גם לשאול עוד שאלה ואני מבקשת שתענו לי בכנות. האם זה נכון שהמשטרה היא לא זאת שמנעה את הקיום של האירוע, בכיכר. אלא היא חיכתה מספר ימים שמהנדסי בטיחות שסירבו לחתום לכם על האירוע. זאת אומרת זה בא מצד מהנדס הבטיחות. לא מצידה של המשטרה?

אדר' עירית טלמור: זה לא קשור להנדסה, זה קשור לאירועים.

גב' דברת וייזר: נכון.

מר מיכאל אוריון: בעיקרון הבאנו באמת מהנדסים. זה לא בגלל הזה. זה השטח, בגלל כל

שטח האירוע שכולל את החניון וכולל את הכיכר. בדיקה של המהנדסים שאנחנו הבאנו מהתרבות הייתה לבחון את השטח כשטח אירוע ולא לבחון את הכיכר אם היא תקינה או לא.

גב' דברת וייזר: אבל מבחינתם המשטרה זה נכון שהם היו מהנדסי בטיחות היו נותנים

אישור. זה לא הם ששמו את הקשיים.

מר מיכאל אוריון: המשטרה לא יכולה לא לאשר אירוע. מהנדסי הבטיחות הם צריכים

להגיש את התוכנית למשטרה. אבל.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

גב' דברת וייזר: או קי מהנדסי הבטיחות.

ד"ר צחי שריב: אבל לא הייתה בעיה בשיפוץ של הכיכר מבחינת בטיחות.

מר גיא קלנר: השאלה הפוכה. אם לא היה השיפוץ של הכיכר, היינו באותה

סיטואציה? אז תענו ככה.

אדר' עירית טלמור: כן.

גב' דברת וייזר: אז סבבה. זה התשובה. אני עוברת הלאה. סליחה מה מבחינת.

אדר' עירית טלמור: בטיחות שהתחלתי פה בצד. בוא נענה לך על כל השאר. כבר הכנו

בנושא הכיכר ותיארנו את זה כשדיברנו אם את זוכרת על כל נושא

התקציב, אבל אנחנו נחזור על זה שוב. השיפוץ של הכיכר כלל גם את

נושא החיבור למערכת הניקוז שברחוב ביאליק. הוא כלל גם נושא של

הנגשה. הוא כלל גם נושא של שדרוג התאורה. מקווה שאת זוכרת מה

היה שם קודם. וזה בהחלט לא היה מספק. וכלל נושא של העברה של

תקשורת וסיבים אופטיים וכל מה שהיה צריך לעשות באותה הזדמנות

שפתחנו לצורך הניקוז. סך הכל העבודות של הקבלן, בראשי, היו כשבע

מאות חמישים אלף. עוד אין חשבון סופי כשבע מאות חמישים אלף. אם

נוסיף את הגינון ואת הספסלים אנחנו מגיעים לשמונה מאות ארבעים

וארבע אלף. וזה בהחלט בתוך התקציב ואפילו פחות מהתקציב ולא

חרגנו מהתקציב שהיה מיליון שקל. זה לעניין השאלות האחרות שהצגת.

מר אבי גרנבר: בזמנים כן.

גב' דברת וייזר: למה בזמנים הייתה כזאת חריגה. זה היה משהו של הקבלן.

אדר' עירית טלמור: כן. גם היה עם הקבלן וגם היה עם הניקוז והחיבורים של הניקוז אז

היה עיכוב בנושא הזה אבל בהחלט לכיכר הזאת יש כל האישורים של

המשטרה, תנועה, תמרור, של הנגישות. כל מה שצריך.

גב' דברת וייזר: רחוב החרש.

מר ירון גדות: לגבי הכיכר. את היית לידי בטקס של.

מר אבי גרנבר: היא שאלה את השאלתה.

מר ירון גדות: כן. אבל מה שקורה בכיכר, מה שהיה כל הקטע של הנגשה. שבטקס יום

28 השואה עלה שם ניצול שואה סבא אבא של טליה בא מקדימה עולה כמו

29 כאחד האדם, במקום מסביב מאחור כל נושא ההנגשה שהיה שם היה

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 בסדר גמור. לא צריך על כל דבר לבוא ולפני שנייה ירדתם לאופוזיציה
ואז אתם מפציצים.
- 3 **מר גיא קלנר:** ירון. הדרך שלך לקואליציה היא ידועה סלולה. וכולם קלטו אותה.
גב' דברת וייזר: תחרטט.
- מר ירון גדות:** לא על כל דבר צריך להגיש שאילתה.
- מר גיא קלנר:** די ירון. ירון מה זה
- מר ירון גדות:** הוא מפחד ממני. רק מה שרוכברגר אומר.
- מר גיא קלנר:** תמשיך.
- 9 **מר אבי גרובר:** אני יכול להגיד לך ירון כאבא לבת קטנה. אומרים לך גם תודה גיא.
אבל גיא.
- מר גיא קלנר:** שליש מזה. רבע מזה.
- מר אבי גרובר:** גיא.
- מר גיא קלנר:** אתה לא מתבייש.
- 14 **מר ירון גדות:** אתה לא מתבייש. בלי רוכברגר אתה אפס אתה לא..בלי רוכברגר.
- 15 **מר אבי גרובר:** חבר'ה יש לנו סעיפים די.
- 16 **מר גיא קלנר:** שליש, כלום. אתה אפס.
- 17 **מר אבי גרובר:** די מספיק זה לא מכבד אותך. גיא זה לא מכבד אותך. גיא. תעזוב את
הפוליטיקה תשאיר אחר כך אתה יודע.
- מר גיא קלנר:** תפסיק להגן עליו. זה פתטי. אתה פתטי ואתה פתטי.
- גב' דברת וייזר:** על מי אתה מגן?
- מר גיא קלנר:** על מי אתה מגן. זה שתקע אותך ככה. זה שקוף כמו אני לא יודע מה. זה
מוריד איתו אתה מתחבק? הוא שרט לך את הגב. הוא משמיץ אותנו בכל
מקום.
- מר אבי גרובר:** אני יכול להגיד משפט? גיא אפשר להגיד משפט. כשעבדתי איתך לפני
חודש במשחק כדורגל. אתה גם שורט לי עכשיו את הגב.
- גב' דברת וייזר:** אתה משווה? איך שהוא שורט בלי קווים?
- מר גיא קלנר:** אני שורט לו את הגב?
- גב' דברת וייזר:** בצורה לגיטימית ובצורה לא לגיטימית.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר ירון גדות:** מסכים איתך שאני שורט יותר ממך מהשאלות המצ'וקמקות שלך שלא שווה כלום.
- מר אבי גרובר:** תראו איך הם רצים עם המצלמות מסביב. יש משחק חדש בעיר. אתם מגוחכים כולם. די מספיק. זה פתטי. יש סעיף 19 היום. הדברים שקשורים יש מחשבים ודברים לילדים. צריך להגיע אליהם.
- גב' דברת וייזר:** מי שואל אותך בכלל. תשמור על עצמך.
- מר אבי גרובר:** נקסט.
- מר גיא קלנר:** פוסט מירב מיכאלי. זה פעיל עבודה. תשומת לב. הוא אני מנסה לדבר.
- מר ירון גדות:** מה אתה שווה בלי רוכברגר. הלכת אליו, תחזור אליו.
- מר אבי גרובר:** תראה איך הוא מדליק אותך. הוא פותח את הפה אתה עף.
- מר ירון גדות:** הוא יודע שאני צודק.
- גב' דברת וייזר:** הוא לא שווה כלום. אתה.. קווים אדומים.
- מר גיא קלנר:** שאלת המשך אליה.
- מר אבי גרובר:** היא שאלה את השאלתה. מה אתה.
- מר גיא קלנר:** כי זה קונקרטי. סיפור המוקשים בפארק. נוקה או לא נוקה. לא כל כך 16 ברור.
- מר אבי גרובר:** לגמרי.
- גב' דברת וייזר:** אז למה עצרנו.
- מר גיא קלנר:** למה אני שואל את זה אם
- מר ירון גדות:** כן. יש עוד שאלתה.
- מר אבי גרובר:** חסר עוד פוסט עכשיו?
- מר גיא קלנר:** לא חסר פוסט. אני שואל בגלל שמדובר על העברת אירועים לפארק. 23
- 24 ויתכן לוקשיין מרכזי ואני מברך עליו.
- מר אבי גרובר:** אני אוציא עדכון מסודר בקרוב. הגנת הסביבה ואני אוציא בקרוב. 25
- גב' דברת וייזר:** החרש. חבל קובי.
- מר אבי גרובר:** מה זה קשור לחרש? יש לנו פה מחשבים ודברים לילדים.

9. שאילתה דברת וייזר – 1.5.22 רחוב החרש

- גב' דברת וייזר:** רחוב החרש. מה זה יאללה. אל תגיד לי יאללה. אל תגיד לי את זה.
- מר ירון גדות:** הטרדה מינית גם תגידי.
- גב' דברת וייזר:** אתה לא תגיד לי יאללה מה זה הביזיון הזה. יאללה, יאללה אתה יכול להגיד או לכלב או לחתול. אתה לא תגיד לי יאללה יאללה ותחזור בך. זה לא
- מר אבי גרנבר:** אני..שהיא אומרת דברים אחרים אבל באמת זה די. מחפשת לריב בכל מקרה.
- גב' דברת וייזר:** אני רוצה שלא תגיד לי יאללה יאללה. אתה חוזר בך.
- מר אבי גרנבר:** את רוצה לקרוא את השאילתה או לא.
- גב' דברת וייזר:** אתה לא קורא לי יאללה יאללה. תגיד למישהו או מישהי אחרת יאללה יאללה. רחוב החרש עוד שיבוש בפרויקט באופן שיטתי. לפני שבועיים נודע שהעבודות לשיפוץ מתחם התעסוקה בנווה מגן ברחוב החרש והמסגר הופסקו. מתי התחילו העבודות, מה הייתה התוכנית לשיפוץ המתחם, מה תכולת העבודה, מה עוד פעם לא הובא בחשבון בתכנון כך שהיה צריך לעצור את העבודות. מתי הם יתחדשו, האם הופקו לקחים מהעבודות ברחוב החרש. לקחו שלוש שנים ועדיין לא הסתיימו ועלו פי כמה וכמה מהתקציב שלהם.
- מר אבי גרנבר:** את יודעת שהם לא עלו פי כמה וכמה.
- גב' דברת וייזר:** האם תקציב העבודות פוגש את המציאות.
- מר אבי גרנבר:** אבל לשקר אין לך בעיה.
- גב' דברת וייזר:** מה התקציב, ומה החריגה הצפויה. האם אתם מתכוונים לפצות את בעלי העסקים על הפגיעה בעסקים עקב הימשכות העבודות? עכשיו אני רוצה גם לשאול עוד שאלה כאילו לא שאלה. אני רוצה לעבות את השאלה. בימים שהייתי מסתובבת בקומה שלישית, היה פה אחד קראו לו איתי פינקוס שהיה אחראי על שיתוף ציבור וניהול סיכונים. חלק מהתפקיד שלו עבור שעות הייעוץ הרבות שהיו לו, היה באמת בדיוק

לעשות את הדברים האלה. לנהל את הסיכונים בפרויקטים, לעשות שיתוף ציבור, אני רוצה להבין מה קרה עם זה. זאת אומרת אנחנו כאילו משלמים לבן אדם או שהפסקנו לשלם לו אחרי האירוע שקרה לו. יש איזה שהיא איזה שהיא דמות שאמורה לעשות את התהליכים האלה לפני שנכנסים לפרויקט. לבדוק, לשתף, לא לעשות את זה תוך כדי. תוך כדי באים, מנסים לעשות את זה איזה שהוא משהו בחרש. במקרה אני הייתי שם אצל יוחאי בפנצ'ריה, במקרה כשראיתי את כל בעלי העסקים זועקים כל הכאוס שהיה שם עם כל מיני אי תנועה שאי אפשר לעשות את הסיבוב עם הרכבים. ואז כאילו מה. אנחנו עוצרים באמצע ואז אנחנו משנים תוך כדי תנועה? כמה כסף המחדל התכנוני הזה עלה למשל המיסים? ועוד דבר שאני רוצה להגיד. היות ואני בטוחה שעירית דווקא כן פועלת בצורה מאוד אחראית ומקצועית ואני מכירה את האחריות המקצועית שלה ואין לי ספק שלא מדובר פה באיזה שהוא קשר תכנוני שלה, אני רוצה לשאול אותה האם יכול להיות שהלחץ הפוליטי שאתה מפעיל כדי לסיים פרויקטים, כדי להוסיף עוד איזה שהוא משהו, לרשימת צ'ק ליסט, היא זאת שבעצם מהווה איזה שהוא לחץ בלתי הגיוני לצאת לפרויקטים לפני שהם.. לצאת לפרויקטים כשלא היינו צריכים לצאת אליהם. שלא הכל סגור. שהדברים לא נבדקו. שלא היו ניהול סיכונים. או שמא. אני בטוחה שהיא לא עשתה את זה בגלל שהיא התרשלה בעבודה שלה. אני חייבת להבין איך הדברים האלה קורים.

אדר' עירית טלמור: לגבי החרש. ברחוב החרש הייתה איזה שהיא חשיבה מסדיר את התנועה אנחנו יודעים מה קורה שם. אנחנו יודעים שכל אחד בעצם עושה מה הוא רוצה. כל אחד מבעלי המוסכים. מעמיד את המכוניות שלו, פחח אני אחזיר לך בעוד שלושה ימים, תשאיר פה את הרכב זה בסדר. משאיות שפורקות איפה שהן רוצות גובל בסכנה. הסוחרים עצמם בעלי העסקים עצמם התחננו לעשות סדר. אנחנו עשינו עברנו עם התוכניות להתייעץ איתם. עשינו מדידות. עברנו אחד, אחד לדבר איתם. מה הצרכים שלהם. מה מעיק עליהם. מה טוב לאחד ולא טוב לאחר. הם

גם ביניהם הרי מתווכחים ורבים למה אתה שם לי את המשאית. למה אתה מחנה פה את המכוניות שלך. זה לא הדרך שלך וכו'. בסוגריים גם נוסף מה שאת בטח יודעת שהרבה מאוד מהעסקים האלה קיימים שם הרבה מאוד שנים אבל הם פולשים לזכות הדרך והיכולת שלנו לבצע עבודות כמו שהיינו רוצים לעשות בוודאי לא מושלמת ולא זמינה לנו ואז גם צריך לחשוב על שלביות ביצוע. דווקא אחרי שיתוף הציבור הבנו שרק לשים את המגורים של שינוי כיוון התנועה ולהפוך את זה לחד סטרי כדי שזה יהיה בטוח וגם נוכל לשים חניות כמו שצריך ולא כל אחד יעמוד איפה שבא לו, הבנו שגם טוענים הרבה מאוד על הצורה של המקום הזה. אין לנו תאורה. אין לנו אבני שפה, אין לנו מדרכות. מישהו שרוצה להגיע לאזור החנויות שזה יותר החרש שמאלה, האזור המזרחי או למסעדה או למקום אחר גם לא יכול ללכת ואין לו איך ללכת וכל הדברים האלה גיבשנו לתוכנית. הם הכירו אותה היטב הסוחרים. אנחנו ממש מכירים היום כל אחד ואת הבעיות שלו ואת מה הוא רוצה ואיזה טענות יש לו גם לשכנים, את התוכנית הזאת לביצוע בעצם מי שלקח את התוכנית הזאת מהתכנון הראשוני והלאה זה החברה הכלכלית. הם נמצאים כאן איתנו. אחרי שהתחלנו ועשינו קודם כל את הסדרי התנועה ולייצר גם אפשרות לעבוד. אנחנו עובדים רק בלילה. כדי לא לפגוע בהם. דיברת רק בלילה בעצם באו חלק מבעלי המוסכים בטענות. אחד טען המדידה אצלי לא נכונה. השני טען עכשיו אתם עשיתם חד סטרי אז צריך כדי להגיע אלי לעשות סיבוב שלם. קודם עשו הרבה יותר קצר. כל אחד והטענות שהיו לו מאבני השפה ולתחילת עבודה שביצענו. אנחנו הבטחנו להם. א. שאנחנו בודקים שנית את המדידה לאור הטענות שלהם. והטענות שהיו להם אחת לנושא הניקוז, בעיקר לצד המזרחי, ולכן הוצאנו יותר נכון החברה הכלכלית מנהלת את כל הבנייה שם והבדיקות. ולכן הבטחנו שאנחנו עושים מדידה מחדש, ונבדוק את שתי טענות ספציפיות והמתכננים שיעשו איזה ויש חוזר. הבטחנו להם הבטחה שמיד אחרי החגים שזה עכשיו, חוזרים מעבודה אחרי שעשינו את כל הבדיקות שהם ביקשו. וזה היה בגללם. בגלל שהם ביקשו את זה.

גב' דברת וייזר: הקבלן ביקש פיצוי על זה שהוא העמיד עובדים לעבודה ואז הוא הפסיק. **אדר' עירית טלמור:** גם הייתה לו תקופה תזכרי שבמילא הייתה תקופה מתה בגלל שלא היו לו פועלים. אנחנו יודעים שבעצם אולי מחר יחזרו.

גב' דברת וייזר: אז בעצם מה שאת אומרת שאפשר היה לחכות עוד קצת עם ההתחלה ולעשות את זה קצת יותר בדיקות רציניות.

אדר' עירית טלמור: אנחנו לא סבורים ככה. עובדה שחזרנו בדיוק לאותה תוכנית. אם היינו מגלים שכל המתכננים האלה טעו ועכשיו הם חוזרים בהם או שהמטרה חוזרת בהם ועדת התנועה.

גב' דברת וייזר: אז אין בעצם שינוי את התוכנית.

אדר' עירית טלמור: אבל אנחנו כן עשינו את הבדיקות שהם ביקשו ויש שינוי לדעתי באזור הניקוז.

גב' מיכל פרנקו: יש מספר שינויים. יש שינוי בהקשר של הניקוז. יש שינוי של הוספת חנית נכה. יש הורדת מפלס, בנקודה מסוימת במדרכה המערבית. המזרחית, סליחה. יש שינויים שהם נקודתיים. מבחינת לוחות הזמנים, קודם כל ביצענו עבודה במשך חודש. במהלך הלילות, עבודה שהיא לא מבוטלת. עבודה משמעותית. אם זה הנחת תשתיות חשמל, אם זה הכנה לתשתיות תאורה. אם זה שינוי מסלול התנועה לחד סטרי. עשינו עבודה ועבודה משמעותית. עשינו את העצירה הזו ברובה היא הייתה במהלך החגים, חוזרים בכל הכוח לעבוד.

גב' דברת וייזר: מי המשרד המתכנן?

גב' מיכל פרנקו: טליסמן. הוא עשה את התכנון התנועתי. הוא גם עשה את התכנון הפיזי. **אדר' עירית טלמור:** אני אומרת עוד פעם בסוגריים דוברת היינו שם בהרבה סיורים אני חושבת גם הם גם רוני היה איתנו ואחרים, שפגשנו בשטח. מצד אחד הסוחרים בעלי העסקים, המוסכים, נורא רוצים את השיפוץ והם באמת ומתלוננים וכנראה בצדק ששנים זה הוזנח. הם צודקים בעניין הזה. אבל בסופו של דבר כשאנחנו עושים ואנחנו יודעים שכל בנייה או כל תיקון או כל שיפוץ או כל שיקום או חידוש תמיד יש לו תקופה מסוימת של אי נוחות ואנחנו ממזערים אותה על ידי עבודת לילה. אבל יש אזורים שבהם דווקא כתוצאה מהתנהלות שלהם, מאוד קשה לתפקד במקום

וצריך להבין את זה. אם יש אנשים שמוציאים עציצים החוצה, ונותנים לרכבים שלהם לעמוד איפה שמתחשק. ובעל המוסך אומר לי מה אתם רוצים אני בן אדם אני אגיע אליו בעוד שלושה ימים אז אנחנו אומרים לו אבל בינתיים הוא עומד וחוסם את הדרך לכולם. זאת אומרת גם צריך להבין שהם גם צריכים איך שהוא להיכנס ולעבוד באופן כזה שכל אחד מתחשב באחר. מתחשב בסביבה כדי שהמקום הזה יתפקד כמו שצריך. הוא יהיה יפה.

מר אבי גרנבר: יש שם כמה עסקים בודדים שמתייחסים לכל המרחב מסביב כאילו זה השטח הפרטי שלהם ופוגעים בעשרות עסקים אחרים.

גב' דברת וייזר: אני לא ראיתי את זה. אני הרבה שם לצערי.

אדר' עירית טלמור: בואי איתי אני אראה לך.

מר אבי גרנבר: יש שם רכבים טוטאלוס שעומדים שם חודשים. כל החניה שם. תסתכלי שם. בחניות ברחוב. מכוניות שעומדות חודשים.

אדר' עירית טלמור: הגדר שלהם זה קו אפס של המגרשים תראי שהם יצאו החוצה.

מר רוני בלקין: יש שם חנות ירקות שיש לה תיבת דואר בתוך חנות הירקות ואתה מה אתה רוצה שנלך ככה? אני אגיד לך מה קורה פה. מתחילים, אנחנו משלמים כסף על הסדרי תנועה אבל אנחנו לא עושים הסדרי תנועה. אין לנו פקחים שמתחילים ביום שמתחיל ההתראה. לפחות בשלושה, ארבעה ימים הראשונים. אז אומרים לי לא. התשובה היא זה לא אחריותנו. זה החברה הכלכלית. שהחברה הכלכלית מקבלת כסף. הם אומרים תשים שם פקחים לפחות. בארבעה הימים הראשונים. יש אנשים שהסיבוב אז זה כאילו משהו קטן. אבל אי תנועה הזו שאת אומרת משהו קטן הוא תקע את כל המקום הזה כי פתאום אתה מגלה שכל הגררים והמובילים שעוברים שם, לא מסוגלים לעבור הניחו את אבני השפה הם התחילו לטפס על זה. אני כאשר הזניקו אותי באתי ממילואים בשבע וחצי חזרתי מלילה של מילואים. ברבע לשמונה כבר הייתי שם. אומר לעירית קשה לה לפני שאת מבטנים את זה לפני בואו תסתכלו כי גאומטרית זה בלתי אפשרי. כאילו משהו קטן אבל תוקע את כל העסק.

גב' מיכל פרנקו: אנחנו מאוד קשובים ואני אגיד לך שזה אחד מהשיקולים

מר רוני בלקין: קשובים תכננו. עכשיו

גב' מיכל פרנקו: מאוד קשובים. ומאוד מפנימים. יש פה הרבה אנחנו תיקנו את זה כפי שיש סימון ויהיה אפשרות לתמרן עם הרכבים. עשינו את התיקונים האלה לבקשת בעלי העסקים. עשינו את זה.

אדרי' עירית טלמור: אותם בעלי העסקים אני ואתה היינו שם עם העציצים שלהם והפלישות שלהם ככה שאי אפשר.

מר רוני בלקין: פסק זמן והמוסך שלידו שתקעו את כל הציר ובפוקס הוא צריך לקבל עכשיו את הארכת רישיון העסק הזמנית שלו, אז תפסנו אותו בפוקס בזמן שהוא ימחק את הדבר הזה כי אחרת הוא לא היה מקבל את זה.

מר אבי גרובר: רוני. כשיש מעבר חציה ומישהו אמור לעבור שם, ויכול להידרס שם, אבל לאיזה בעל עסק זה הרבה יותר נוח לצאת ולהיכנס מהמוסך שלו אז אני אמור להעמיד אנשים בסכנה במעבר חציה. בשביל שהעסק יוכל לעבוד עם הכניסה ויציאה.

מר רוני בלקין: אתה כרגיל עונה לא על מה שאני אמרתי. מול מוסך סגנון, בצד הצפון מערבי עשו שם אי תנועה שתכננו לשים בו, עץ וספסל וכל דבר יפה. אבל משאית לא יכולה להסתובב שם.

מר אבי גרובר: משאית יכולה להסתובב שם.

מר רוני בלקין: לא יכולה עובדתית לא יכולה.

מר אבי גרובר: היא יכולה להסתובב שם.

מר רוני בלקין: היא לא יכולה.

מר אבי גרובר: רוני. עוד פעם זה שאתה תצעק לא הופך את זה

מר רוני בלקין: זה שאתה משקר גם לא יעזור. המשאיות טיפסו שם על הדבר הזה

מר אבי גרובר: אני לא משקר ותקשיב אולי עד הסוף. יש תקנים לדבר הזה. הם העמידו מכוניות בחוץ חסמו חלק מהגישה, ונסעו בדו סטרי ואז באו להגיד איך זה יכול להיות. ואנחנו הזזנו את זה לא כי זה אי אפשר. יש כניסה של חמישה מטר במקום הזה ומשאית יכולה לעבור שם ולהסתובב, אבל הם מעמידים מכוניות בחוץ ורוצים ליהנות מגם וגם. אתה בא באמצע העבודה ואני מקווה שאתה עושה דברים אחרי ואתה לא בא באמצע העבודה ושופט את התהליך. יש פה עבודה שעשו אנשי

מקצוע, לא ראש העיר יושב במשרד שלו ומשרטט לו מה שבא לו. יש פה יועצי תנועה שחתומים על הדברים האלה. יש שם רדיוס סיבוב ודרך של חמישה מטר כדי לעבור. והם העמידו מכוניות בחוץ ורצו גם וגם. נכון, הצרנו את זה, כי אם כן אפשר לבוא לקראתם אז אנחנו נעשה את זה באהבה. אני הסתובבי שם אני לפחות איזה שלושה, ארבעה חמישה פעמים הסתובבתי שם, בכוונה לקחתי נייר גדול ביד והסתובבתי ככה. ואמרתי תראו הנה לפי זה הולך להיות השיפוץ. והם הסתכלו עלי ואמרו לי אתם לא תשפצו פה אף פעם אנחנו מכירים אתכם. ובשנייה שהמשאית הראשונה עשתה נגיעה בחול, כולם רצו החוצה היסטריים. אני אומר להם דיברת איתי לפני חודשיים, למה לא אמרת את מה שאתה אומר עכשיו. לא חשבתי שאתם רציניים, לא חשבתי שתעבדו פה. אז ככה זה עובד פה. במדינה הזאת. זה היה נראה לו רחוק. אז יאללה לא צריך. לא יקרה כלום אז יאללה אין לי מה לדבר. בשנייה שהתחילו עבודות היסטריה. אז עכשיו אנחנו יכולים בתל אביב כשעושים עבודות כל מיני כאלה שדרות ירושלים שנתיים היה סגור. שנתיים סגור קומפלט. אי אפשר להיכנס אי אפשר לזוז. אנחנו בחרש בכוונה זה סודר עם הקבלן עובדים רק בלילה. כדי שביום הם יוכלו לעבוד ובלילה אנחנו עובדים. ככה תיאמנו את זה כי אין שם מגורים בסביבה. אז הם באו הגישו הערות, הם עובדים עכשיו, קצת קשה לו להיכנס עם המשאית או זה, אבל הוא כל יום מתקן את כל המכוניות. תאמין לי אף לקוח הוא לא הפסיד בגלל העבודות שם. היה שם איזה תיאום שהיה צריך לעשות כי זה היה באמצע העבודה וכל הדבר הזה אז מיד באותו יום ביצעו וסידרו את כל המפלסים כולם עובדים שם. אז מקשיבים ועובדים. וזה תהליך. לומדים לעבוד עם העירייה. והם לומדים שאנחנו רציניים ואנחנו עושים וכן אחרי עשרות שנים שדברים עמדו פה ועמדו פה, ודיברו פה, ודיברו פה ופרחים ושתילים, היינו גדולים בזה. הגיע הזמן שרחוב כמו החרושת, והחרש.

מר גיא קלנר: עשו פה הרבה תפסיק עם החיים לא התחילו אצלך.

מר אבי גרובר: מה עשה. מה עשה.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 מר גיא קלנר: מספיק. תלמד לפרגן גם לאחרים. תפרגן לפיחוטקה. ותפרגן לגבי
- 2 ולאיציק ולשירה. החיים לא התחילו אצלך.
- 3 מר אבי גרובר: לאיציק פחות. איציק הרבה רעש מעט מעשים.
- 4 מר גיא קלנר: את הקמפיין איתו תעשה אחרי זה. זה כבר יראו אחרי זה. אבל להגיד
- החיים התחילו אצלי זה לא הוגן.
- מר אבי גרובר: לא אמרתי שהם התחילו אצלי.
- מר גיא קלנר: זה מה שאתה אומר.
- מר אבי גרובר: לא אמרתי מאה שנה לא עשו פה כלום. אמרתי עשרים שנה.
- מר גיא קלנר: אה. שתים עשרה שנה לא עשו ולפני
- מר אבי גרובר: כן. כן.
- גב' דברת וייזר: טוב אני עוברת הלאה לשאילתה הבאה.
- מר גיא קלנר: כי השרף לא קרה. כי הפארק לא קרה. כי זה.
- מר אבי גרובר: הוא נגד השרף לא?
- מר גיא קלנר: אתה לא רצית. אבל אתה לא. על הכפלת השרף. כי אתה רוצה להכניס
- את כל.
- מר אבי גרובר: הוא בא לראות איך בעיניים איך לוקחים את החצרות של אנשים.
- מר גיא קלנר: כי אתה רוצה להכניס את כל... לרמת השרון. זה מה שאתה רוצה לעשות.
- הוא עשה את השרף. הוא פינה את הדרך. שביל השדות הוא לא עשה?
- למה אתה אומר סתם?
- מר ירון גדות: די כבר ללקק לאיציק די.
- מר אבי גרובר: את הכביש של השרף. המערבית.
- מר גיא קלנר: תזלזל בחוץ.
- מר אבי גרובר: אפשר להעביר את הכביש של השרף
- מר גיא קלנר: תגיד את האמת.
- מר אבי גרובר: אני אומר את האמת.
- מר גיא קלנר: זה יוציא אותך יותר גדול אגב.
- 27 מר אבי גרובר: אני אגיד את האמת אבל תקשיב. עד הסוף. תקשיב אלי עד הסוף.
- תהיה מספיק אמיתי להקשיב עד הסוף.
- מר גיא קלנר: אני מפרגן לך בכל מקום.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר אבי גרובר:** את הדרך של השרף
- מר גיא קלנר:** אם אני איתך או נגדך מה ששלך שלך.
- מר אבי גרובר:** גיא. את הדרך של השרף.
- מר גיא קלנר:** תלמד לעשות את זה לגבי אחרים.
- מר אבי גרובר:** את הדרך של השרף אמרתי. אתה לא למה אתה לא נותן לבן אדם לגמור משפט? את הדרך של השרף אני אמרתי שאפשר את הכביש להעביר את הדרך שמובילה לסינמה סיטי, להעביר צמוד לכביש 5, שיהיה כביש 5 וצמוד אליו ירוץ השרף ואז שדות ואז בתים זה מה שאמרתי. לא שלא יוצא לשרף. יושב בן אדם כותב פוסטים הוא עושה מה עם מקום לפנס ואומר אבל לא צריך להיות בצד השני דרך. הוא עושה..הכל בפנס. הוא כבר הכין את הפנס בשביל הצד השני, אבל לא צריך
- מר גיא קלנר:** הוא הכין את המקום לפנס אבל זה לא היה תנאי תחבורתי. שמבטל.
- מר אבי גרובר:** אבל הוא חתום עליו. הוא חתום עליו.
- מר גיא קלנר:** שמבטל את
- מר אבי גרובר:** אני יראה לך את התוכנית.
- מר גיא קלנר:** אבי. אתה
- מר אבי גרובר:** 616 לקחה את התנועה, לעוקף המערבי, פגעתי בך קשות. אני מבקש 18 סליחה.
- מר גיא קלנר:** זה ויכוח מיותר.
- מר אבי גרובר:** יש תמונה שאנחנו מתחבקים. הוא חתום על זה.
- מר גיא קלנר:** אבי. העיר
- מר אבי גרובר:** היה תוואי תחבורתי שמוציא את סינמה סיטי לעוקף המערבי. הוא 23 אישית חתום על זה.
- מר גיא קלנר:** העיר הזאת התפתחה.
- מר אבי גרובר:** הוא שינה את התוכנית.
- מר גיא קלנר:** נבנתה נווה גן. בוצע בנביאים, היה את הסינמה סיטי.
- מר אבי גרובר:** הם עד עכשיו לא מתאוששים איך הוא..אותם.
- מר גיא קלנר:** אל תגמד מה שלא צריך.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר אבי גרובר:** לא היה שם רבע גינה לא היה להם.
- מר גיא קלנר:** אתה אל תתערב. אתה יתוש. אל תתערב. די מספיק.
- מר אבי גרובר:** מי שעשה אותו זה מאיר. ברגע שמאיר דורון הלך נגמר הסיפור. זה היה 3
- ראש העיר מאיר דורון היה ראש העיר. הוא ישב בחדר.
- מר גיא קלנר:** הבנתי מאיר דורון היה ראש העיר.
- גב' בת שבע אלקובי:** ואיך הוא סיים איציק. תזכיר איך הוא סיים.
- מר גיא קלנר:** אגב מאיר דורון איש עתיר זכויות.
- מר אבי גרובר:** יודע לבצע.
- גב' דברת וייזר:** צריך לדעת לבחור אנשים שמבצעים.
- מר ירון גדות:** לא אם הם מורשעים. אם הם מורשעים לא.
- גב' בת שבע אלקובי:** לא מורשעים.
- מר אבי גרובר:** סיימנו רחוב החרש. אפשר לעבוד לגלריה.
- מר ירון גדות:** אנחנו לא בוחרים בהם.
- גב' דברת וייזר:** כן. אני יעבור לגלריה אבל אני חייבת להעיר הערה, אתם שמים לב שהמוטיב של כל הערב הזה בכל השאלות זה איזה שהוא מוטיב של
- מר אבי גרובר:** כמה אבי עושה ואבי עושה.
- גב' דברת וייזר:** לא. זה מוטיב של חוסר ניהול, חוסר משילות, אז פעם הבאה כשאתה אומר יאללה יאללה נראה לי צריך להגיד את היאללה יאללה למישהו אחר.
- ד"ר צחי שריב:** יש בעיה להגיש מאה שאילתות עם חוסר ניהול שלך.
- גב' דברת וייזר:** יאללה יאללה לגבי הגלריה. אני לא צריכה הערות ממך.
- מר ירון גדות:** קודם כל יפה שאת מגישה הרבה שאילתות.
- גב' דברת וייזר:** אני לא מקשיבה. לא רוצה.
- מר גיא קלנר:** אתה לא אופוזיציה? לא הבנתי מה אתה.
- מר ירון גדות:** אני אופוזיציה.
- מר גיא קלנר:** אופוזיציה שמה שדוקר את האופוזיציה
- גב' דברת וייזר:** אתה נמצא במקום הכי גרוע שחבר מועצה יכול להיות בו. הכי גרוע. 27
- מר גיא קלנר:** הוא אופוזיציה שתוקף את האופוזיציה. ואת הקואליציה. ואת הזה. 28
- 29 בתקציב

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 **מר אבי גרנבר:** יש להם פה דרישות לעמוד בהם. הם מקבלים משימות. אתה צריך להישבע ל..אחרת לא יהיה מקום. יש מקום. כדי להיות ברשימה אתה צריך לתת
- מר גיא קלנר:** הוא אגב, הוא רצה להיות ברשימה.
- מר אבי גרנבר:** זה לא עובד ככה.
- מר גיא קלנר:** הוא רצה להיות ברשימה זה שהוא יוצא נגדה.
- גב' דברת וייזר:** התחנף.
- מר ירון גדות:** מה היה קורה לי אם הייתי ברשימה. אבל מה היה קורה לי.
- מר גיא קלנר:** עזוב. אתה לא תפתח את הדלת שם. עזוב. תתקדם. עזוב אתה תבקש מצחי.
- מר אבי גרנבר:** הנה. עוד פרויקט מפואר שנעשה בתקופתי. יאללה גלריה עירונית. כן. בואו. יאללה, תרימי להנחתה הבאה.

10. שאילתה דברת וייזר – 1.5.22 הגלריה העירונית

- גב' דברת וייזר:** עוד פעם אתה עם היאללה. אמרתי לך למי צריך להגיד יאללה. על חוסר ניהול ומשילות. טוב. קודם כל אני אתחיל בגלריה ואני אגיד שלפני שאני אתחיל תגיד לי שאתה מסיים לדבר. דבר בוא. דבר.
- מר אבי גרנבר:** הזדמנות לדבר על הגלריה.
- גב' דברת וייזר:** אני רואה שאתה נהנה. אני רואה את זה.
- מר אבי גרנבר:** נכון.
- גב' דברת וייזר:** אז יאללה דבר. הנה.
- מר אבי גרנבר:** אני גאה בגלריה. יאללה.
- 23 **גב' דברת וייזר:** תראי איזה יופי קראנו לך. את החזון בפארקלטים. איזה יפה. מיכאל
- 24 **דורון.** החלטנו לייצר, אני קורא וזה. הרבה דברים שאנחנו עושים. בוא הנה אנחנו מרימים לך תראה איזה יופי.
- מר אבי גרנבר:** מה שכתבתי על הגלריה כן ציטטת.
- גב' דברת וייזר:** אתה יודע אני חייבת אני לא יודעת איפה היועץ תקשורת.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר אבי גרובר :** את לא מצטטת כמו מיכאל.
- גב' דברת וייזר :** איפה רן אהרון? טוב חבל. דווקא הוא. אני חייבת לדעת מי הבן אדם
- 2
- מר אבי גרובר :** שאתה משלם לו ממיטב כספך על עצות אחיתופל שמרסקות אותך.
- 3
- מר אבי גרובר :** את משלמת לכולם על הכסף. אני לא משלם.
- גב' דברת וייזר :** איך זה אתה לא משלם
- מר אבי גרובר :** אין לי כסף לשלם.
- גב' דברת וייזר :** אתה לא משלם כי אתה משלם מכספי העירייה.
- מר אבי גרובר :** את משלמת. לא משלם כלום.
- גב' דברת וייזר :** אתה משלם מכספי ציבור או מערביות שאתה מקבל. או מאנשים אחרים. מזה אתה משלם. לא מהכיס שלך זה הכי דיל אני משלמת מכספי שעבדתי עליו שילמתי עליו מס. אתה לא משלם מכספך. אתה את הכיס שלך סוגר. לוקח מאחרים. ואל תיתן לי להמשיך. כדאי לך לשתוק אם יש לך יועץ תקשורת יגיד לך לשתוק. הגלריה קודם כל.
- מר אבי גרובר :** למה. למה.
- גב' דברת וייזר :** קודם כל אני רוצה. נראה לי שכדאי לך לשתוק.
- מר אבי גרובר :** מה את מאיימת עלי.
- גב' דברת וייזר :** לא. אני לא מאיימת עליך. אני אומרת לך
- מר אבי גרובר :** נשמע לי מאיים.
- גב' דברת וייזר :** אני אומרת לך. אני אומרת לך שכדאי לך לשתוק. אתה יודע אלה
- 19
- שנותנים לך את.. שלך הם הורסים.
- מר אבי גרובר :** כדאי לך לשתוק.
- גב' דברת וייזר :** הם הורסים אותך. חבל תשתוק.
- מר יעקב קורצקי :** את יורדת סתם למקומות שזה לא שם.
- גב' דברת וייזר :** חבל תשתוק.
- מר אבי גרובר :** כדאי לך לשתוק.
- גב' דברת וייזר :** אתה מדבר כי אתה מדבר שטויות ואתה לא תגיד לי מי אני משלמת ואני
- 26
- לפחות משלמת, אתה לא משלם. אתה עושה ככה. אז עדיף לשלם. עדיף
- 27
- לשלם זה בטוח. עכשיו אני אגיד לגבי תקשיב אני רוצה להתחיל עם
- 28
- הגלריה.
- 29

- מר אבי גרנבר:** בקשה.
- גב' דברת וייזר:** יש לי שאילתה אתה לא רוצה לתת לי לדבר.
- מר אבי גרנבר:** לא. אני מאוד רוצה. מאוד רוצה קדימה. יאללה.
- גב' דברת וייזר:** אז הנה אז תדבר. בוא כמה זמן אתה צריך?
- מר אבי גרנבר:** אני. סיימתי אני מחכה לשלך.
- גב' דברת וייזר:** יופי. מעולה שסיימת.
- מר אבי גרנבר:** אני אטריף אותך תוך כדי.
- גב' דברת וייזר:** מה אתה.
- מר אבי גרנבר:** קצת יטריף אותך.
- גב' דברת וייזר:** אתה לא מטריף אותי. אתה לא מטריף אותי. אתה לא יכול להטריף אותי. אתה לא רלוונטי אז אתה לא יכול להטריף.
- מר אבי גרנבר:** כן. כן.
- גב' דברת וייזר:** הגלריה העירונית. לפני כשנתיים וחצי נחנכה הגלריה העירונית ברמת השרון בתקופתך. עכשיו אני רוצה להגיד משהו לפני כן. יש פה לא הרבה אנשים. אני חושבת שדני לביא הוא אחד משוחרי האומנות שאני מכירה פה בחדר. בעיקר. אבל יש פה עוד אנשים שאוהבים. לא. אם אתה עוד פעם תעצור אותי אתה.
- ד"ר צחי שריב:** זה לא כתוב בשאילתה. בא להביא אחד משוחרי האומנות בחדר.
- גב' דברת וייזר:** להיפך. אני אומרת את זה
- ד"ר צחי שריב:** זה לא כתוב בשאילתה.
- גב' דברת וייזר:** אני אומרת את זה בשיא הרצינות, אם היית מקשיב למשפט השני שלי. ושתבין שזה לא מתוך זלזול. להיפך אני אומרת את זה בשיא הרצינות, אבל אתה לא רוצה להקשיב לזה. זה גם בסדר אבל לא אמרתי את זה לך.
- מר דני לביא:** אני אמרתי שאני לא מקשיב?
- גב' דברת וייזר:** לא אומרת את זה לך. אם יש בן אדם שאני חושבת שבאמת קצת מבין באומנות בניגוד לכל מיני כאלה שלא מבינים בהרבה דברים, ושבאמת בצורה כנה מעריך אומנות וקצת מבין בתחום זה אני. אבל הדרך שלכם כשמעלים שאלה שהיא סופר לגיטימית. כי אני מזכירה לכל האנשים

שיושבים פה בחדר, שחברי הדירקטוריון של עיריית רמת השרון, מה לעשות, הם שומרי סף והם אמונים על מנהל תקין. וחלק מהמחויבות שלנו כמו בכל דירקטוריון אחר זה לבקר את מי שמקבל את ההחלטות. ולבדוק, ולשאול שאלות, אבל כנראה שעליתי פה על נושא סופר, סופר רגיש כי מיד מי שלא אוהב ששואלים אותו שאלות ומרים את הדגל, שולח את קווי הרוטווילר שלו ככה להציק ולהדליק מדורה. אבל זה לא ירפה את ידי. זה לא במשחק. עכשיו אני שאלות שאני שואלת הם שאלות שאני חושבת שאם אנחנו עד היום לא שאלנו אותם אנחנו חוטאים לתפקיד שלנו. זה שאלות שאנחנו חייבים לשאול, זה שאלות שהנהלת העיר חייבת לתת לנו תשובות. והדיון הלגיטימי הוא דיון שחייב להתבצע. והוא צריך להתבצע ואם הוא לא מתבצע, זה עצוב. זה אומר שיש פה סטיית פיות.

ד"ר צחי שריב : למה צריך.

גב' דברת וייזר : אני רוצה לדעת בבקשה מה היה התקציב של ההקמה. מה התקציב השנתי לפעילות שוטפת, מה סיכום בנייים עד היום לפעילות, האם יש איזה שהוא מודל עסקי לתפעול של הגלריה או שאין מודל עסקי. זה איזה שהוא תקופת בנייים. מה התקציב שהיה מה מקורות ההכנסה שלה אם יש לה מקורות הכנסה או שאין לה מקורות הכנסה. מה עלויות התחזוקה וההפעלה שלה. האם נעשתה עד עכשיו איזה שהיא ספירה של מספר האנשים שפקדו את הגלריה מאז שהיא נפתחה. הגם שהיא נפתחה בעצם בתקופת קורונה אבל איך שהוא בין התקופות ובין הגלים. מה תשריט ההתרחשות השבועי והיומי של הגלריה בראיית התנועה והפעילות שבה. איך היא משולבת בפעילות של מערכת החינוך בעיר. דברנו על זה לא זוכרת מתי, שכדאי ורצוי להביא את תלמידי רמת השרון בצורה שוטפת ושיטתית לבקר בגלריה. מדוע לא ממנים מדריכה אומנות שיכולה להעשיר את עולמות התוכן שלהם ולהסביר להם. ולשבת איתם ולקבל מידי בוקר או מידי איזה שהיא תקופה את התלמידים של העיר. וזהו. זה השאלות. העניינים הכספיים אני אשמח לשמוע מהגזבר. אלא אם כן יש בעיקר זה עניינים כספיים.

- גב' דברת וייזר:** נו. אז תענה מיכאל. לא שומעים אותך.
- מר דני לביא:** אני אתחיל. בסדר מיכאל. תעזור לי אחרי זה. אני מאוד מברך על אני חושב שזה נורא ראוי שסוף כל סוף נדבר על הגלריה העירונית. ברמת השרון, אני חושב שזה מוסד שרצוי שידעו איך הוא מתנהל ואיך הוא מצליח ברמות העיר וברמות הארציות. אני קיבלתי נתונים שיש אותם גם לראש העיר שהתקציב שבנה אותה לאורך השנים הוא תשעה מש"ח, אם אני לא טועה זה נבנה בתקופת רוכברגר. עם תקציב הקמה, כשההסכם החתום עם מפעל הפיס,
- מר אבי גרנבר:** הם לא התחילו לבנות. הייתה מנהלת גלריה.
- מר דני לביא:** הייתה מנהלת גלריה. זה אני לא יודע. אני יודע שיש שם הרבה בעיות של חריגות בנייה מאוד קשות. ודברים שנעצרו בתקופה הזאת. אני יכול להגיד שבקומה התחתונה אנחנו לא יכולים להשתמש כי אין איך קוראים לזה אישור לאנשים. שימור שלטוני. לאחסנה. אז לזה התכוונתי. אי אפשר סליחה.
- מר אבי גרנבר:** בניגוד להיתרים וכל מיני דברים כאלה שנפסלו. הייתה אמורה להיות שם סטודיו לאומנים.
- מר דני לביא:** בוא נמשיך. תקציב הגלריה. ביצוע 2019 מאתיים שמונים וחמש אלף שקל. תערוכה ראשונה פלוס אירוע פתיחה. ביצוע
- גב' דברת וייזר:** עלויות.
- מר דני לביא:** ביצוע כן. אני חושב שהתחלנו.
- גב' דברת וייזר:** איזה שנה?
- מר דני לביא:** 2019. ביצוע 2020, שלוש מאות עשרים ושמונה אלף שקלים תערוכה אחת. אני מזכיר שנכנסה קורונה והגלריה בעצם שלושה חודשים אחרי שהיא נפתחה היא נסגרה. אני מזכיר שבתקופה הזאת אנחנו עשינו מאמצים אדירים בעיר בכלל, תרבות ואומנות, לייצר אירועים מוזיקליים, רחוב אוסישקין, סוקולוב, עשינו דברים בניגוד לעניינים של הקורונה ולאישורים של תו ירוק זה הייתה מהפיכה שחיכו אותה בערים אחרות. אני אומר את זה כי הלחץ לפתוח את הגלריה היה מאוד גדול, אני רוצה עוד דבר אחד להגיד, זה שרחל ספורטה ואסנת אוליאל מנהלת הגלריה

1 מיד אחרי יצרו תוכנית ליצירת עבודה מול אגף החינוך אם אני לא טועה, את החזקת את התיק.

מר ירון גדות: עדיין מחזיקה.

מר דני לביא: לא אבל עכשיו זה כלום. זה ריק.

מר ירון גדות: בסדר, מחזיקה תיק ריק.

מר דני לביא: ויש פה מכתב שיצא אני לא יודע למי אבל זה מנכ"לית שירלי פאר הוציאה אותו לאגף החינוך, לפני כחודש נפתחה בעיר גלריה חדשה לאומנות עכשווית. הגלריה תציג שלוש עד ארבע תערוכות ותשמש מרכז לאומנות עכשווית בהציעה שלל פעילויות לקהל. התערוכה המוצגת כעת נקראת הכפר הירוק והיא מציגה עבודות עכשוויות של אמנים ישראלים מהשורה הראשונה, תערוכה עוסקת באדמה. שינויים בטבע ובנוף הירוק, קשר בין אדם לסביבה וחיבור להשתנות. אנחנו בעצם מיד כשנכנסתי רצינו להפעיל את כל הנושא של עבודה עם ילדים ועם בתי ספר, וזה יצא ואז נכנסה הקורונה. עשרים ואחת ביצוע כולל שיריונים ארבע מאות שמונים וחמש אלף שקל, ארבע תערוכות. אוויר ושלוש תערוכות יחיד, כולל הפקת קטלוג. את היית בגלריה?

גב' דברת וייזר: תמשיך. אני..מה שאתה אומר.

מר דני לביא: דוברת היית בגלריה פעם?

גב' דברת וייזר: לא פעם. כמה פעמים, מה זאת אומרת.

מר דני לביא: יופי. אני שמח.

גב' דברת וייזר: זאת אומרת היינו יחד.

מר דני לביא: תקציב 2022 שש מאות חמישים אלף שח לשלוש תערוכות בנוסף ארבע תערוכות בגלריית הפוסט. זה תקציב שכולל את הגלריה החדשה שעומדת להיפתח ממול. מבנה הדואר הישן. זאת אומרת זה כבר שני מבנים בתקציב. שימו לב, הדרישה הראשונית לתקציב הייתה מיליון שקלים. ביצוע מאתיים שמונים וחמש. וזה ירד לשש מאות חמישים כולל עוד גלריה. או קי. מקורות הכנסה לגלריה. תמיכות של משרד התרבות ומפעל הפיס וגורמי תמיכה נוספים ממשלתיים. כבר לתערוכה הנוכחית שתיפתח בעשרים למאי, קיבלנו מימון לאומנית חניתה אילן

של שבעים אלף שקל. כמו כן, עם כניסתו של רכז הדרכה, פעילות ואירועים לתפקיד, תיבנה תוכנית עבודה שנתית בתיאום אגף החינוך. פה אני רוצה להגיד.

גב' דברת וייזר: מתי יכנס הרכז?

מר דני לביא: היו ארבעה מכרזים. אף אחד לא רצה לקחת את הגיוב הזה. וזה בהמשך לשיח שלנו מהבוקר על נושא של תשלום כספי לעובדי עירייה. אף אחד לא רצה לקחת את התפקיד שאמור לעשות את הליאיזון עם בתי הספר.

גב' דברת וייזר: מתי יצא המכרז?

מר דני לביא: ארבעה מכרזים. הם הלכו להיות אצל קובי.

גב' דברת וייזר: מתי יצא המכרז?

מר דני לביא: עוד רגע הולך לצאת עוד אחד ויצאו. מתי יצא.

מר מיכאל אוריון: האחרון בוטל. היה בגלל מקשה אחת. בוטל לפני חודש. משהו כזה.

גב' דברת וייזר: מה זה בוטל.

מר ערן שורץ: לא בוטל. התקיים, רק לא נבחר בו.

מר דני לביא: עלויות תחזוקה והפעלה של הגלריה. חשמל, מים, ניקיון מכבי אש, מעלית, גינון, שמירה, עלויות אלו נמצאות במחלקות המתאימות. חשמל ומים. שש מאות אלף בשנה ניקיון שלוש מאות סליחה. שישים אלף שקל סליחה חשמל ומים. ניקיון שלוששים ושש. מעלית אלף חמש מאות. גינון. אלף.

מר אבי גרובר: חברה יש תקציב עירייה אפשר לראות שם. את התפעול, את

מר דני לביא: בוא נהיה יבשים ונענה על הכל הנתונים שהיא מבקשת.

גב' דברת וייזר: כמה משלמים לרכזת הדרכה?

מר דני לביא: אני לא יודע מה המכרז הזה אומר.

מר מיכאל אוריון: לא יודע בדיוק.

מר דני לביא: זה חצי משרה.

מר מיכאל אוריון: זה משרה מלאה.

מר דני לביא: זה משרה מלאה?

מר מיכאל אוריון: משרה מלאה.

מר דני לביא: כמות מבקרים בגלריה. דיווחים באקסלים המצורפים.

- 1 **גב' דברת וייזר:** דרך אגב, אמרת על הפוסט, רק אני רוצה לשאול. זה אמור היה להיות
2 מאושר במועצת העיר? או שזה משהו שלא צריך להיות מאושר.
3 **מר דני לביא:** זה אושר כבר לפני כמה שנים שאנחנו מקבלים את המקום. המקום של אגף
התרבות ואומנות.

מר אבי גרנבר: מה מאושר. מה צריך להיות מאושר.

גב' דברת וייזר: אני אומרת. האם צריך לאשר כזה דבר.

מר אבי גרנבר: זה מקום של העירייה. חזר לרשות העירייה. ויש שיפוץ מבנה ציבור
לדעתי. אבל בתוך התב"ר הזה מבצעים את ההתאמות האלה. יש תב"ר
שכולל לטובת שיפוץ. נכון זה לטובת אין תב"ר מופרד. יש שם את
התב"ר הכללי הזה. מתוכו בוצעה העבודה.

מר דני לביא: אני רוצה להמשיך עם הנתונים שביקשת. כמות מבקרים.

גב' דברת וייזר: רגע לפני כן. מה עושים רכז הדרכה שזה אחד הדברים הכי חשובים כאן
בראייה של הקשר עם החינוך כי אחרת ילדים לא יוכלו להגיע. מה
עושים כדי לשגרר כדי לא ראינו את זה דברים שפה אתה יודע יש פה
משרות של כל מיני מנסים בכל מקום ובכל

מר דני לביא: קודם כל את מבינה שניסו לעשות את זה עם תחילת פתיחת הגלריה. אני
מראה לך מכתבים של שירלי. אוסנת ורחל.

גב' דברת וייזר: בסדר אני מדברת אחרי תקופת הקורונה. בתקופת הקורונה זה לא.

מר דני לביא: שלושה מכרזים ועכשיו אנחנו.

גב' דברת וייזר: לא עשו הרבה. מה עושים כדי להעסיק. אתה יודע יש משרות כאלה
במוזיאון רמת גן או מוזיאון לא משנה שעכשיו הוא סגור. לא משנה אבל
יש תפקידים כאלה זה לא

מר מיכאל אוריון: מנסים לעבוד עם אוטו סורס במקרה הזה

גב' דברת וייזר: אוקי ואז השכר יכול להיות יותר גבוה. הוא אמור למשוך יותר?

מר מיכאל אוריון: מקווים שכן. כאילו אני בטוח שכן אבל השאלה אם נצליח לגייס. יש לנו
איזה מישהי על הפרק שאנחנו מנסים עכשיו להביא אותו כרכזת
המוזיאון.

מר דני לביא: לפני שאני מדבר על המספרים בגלריה שאתם תופתעו מהם מאוד ואני רוצה
להגיד דבר אחד, אפשר רגע יעקב בבקשה. במשך השנים האלה אני

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- שמעתי לא פעם על ידי חברי מועצה זורקים כל מיני אמרות כולל
- אדון דורון מיכאל וגם יעקב לצערי, ועוד כל מיני אנשים שמדברים על זה שאין מבקרים בגלריה. אני שמעתי את זה לא פעם.

מר יעקב קורצקי: אתה שמעת ממני?

מר דני לביא: כן. עכשיו.

- מר יעקב קורצקי:** עוד פעם אתם מציקים לי? האריה ישן, תתנו לו לישון. אחרי זה הם בוכים למה אתה מגיב לנו.

מר ירון גדות: המשפט הידוע שלך.

מר דני לביא: אז אני

מר יעקב קורצקי: פעם ראשונה אתה שומע את המשפט הזה ממני.

מר ירון גדות: בבחירות. יש את זה מוקלט.

ד"ר צחי שריב: כל העיר שמעה אותך. אומר את זה.

מר יעקב קורצקי: האריה ישן. תנו לו לישון. עשה ריצה היום מדיטציה. תנו לו לנוח. בקשה דני.

מר דני לביא: שומעים מה יש ברשתות, שומעים מה שיש פה. והדבר היחיד שמאוד מפריע לי בזה זה שפוגעים בעובדי עירייה. וכפוגעים בעובדי עירייה שעושים עבודה מטורפת, באגף הזה, עם כוח אדם סופר אפסי, והנתונים לא מבוססים ויושבים פה אנשים בחדר הזה שזורקים כל מיני דברים שאין להם מושג עליהם אני לא יודע איך לקרוא לזה. אין לי מילים. להתנהגות הזאת.

מר אבי גרובר: פוליטיקה.

מר דני לביא: קוראים לזה פוליטיקה אני יודע. באופן כללי ובהתחשב בעובדה שכמה חודשים ספורים לאחר פתיחת הגלריה החלה מגפת הקורונה ששיתקה את הפעילות הרציפה למשך שנתיים וחצי, היו סגרים. לכן אנחנו מדברים על גלריה שפתוחה לקהל במשך שנה בלבד. מיום היווסדה. והנתונים מדהימים ביותר, שלא לדבר על מיתוג הגלריה כאחת הגלריות הנחשבות והמובילות בארץ לאומנות עכשווית, מחדשת.

מר יעקב קורצקי: בעולם.

מר ירון גדות: מה אתה מבין בזה בכלל.

מר דני לביא: מחדשת ובוועטת.

מר יעקב קורצקי: אמרתי בעולם.

מר דני לביא: ומושכת אליה את כל סדרת או שדרת האומנים האוצרים הכתבים, והכתבות, הכי נחשבות כאן בארץ כגון פורטפוליו ועיתון הארץ. לכן מגיעים לגלריה חובבי אומנות מכל הארץ. כמו גם מהעיר עצמה, כולל ילדים, נוער ובוגרים. כל הפעילויות שיחי הגלריה והקבוצות השונות היו מלאות עד אפס מקום. בשנת 19, 20 היו שישה שיחי גלריה. תשע קבוצות ואלפי מבקרים. עשרים כיתות של בית ספר אוסישקין. בשנת 21 היו שישה שיחי גלריה חמש סדנאות ילדים ומבוגרים, שלושים ושמונה קבוצות ואלפי מבקרים. החל מפברואר 22 אפריל 22 שלושה חודשי פעילות בשנה זאת. עכשיו שלוש סדנאות ילדים. תשע קבוצות, חמש שיחי גלריה ומעל שלושת אלפים מבקרים בגלריה בתקופה הזאת. עכשיו. בתערוכה האחרונה, של שי יש שם שלוש תערוכות יחיד, מי שלא היה זה ירד, פספסתם. זהו. זה מעל ומעבר למצופה ומתאים לפעילות ענפה של מוזיאון מוכר. יש כאלה שקוראים לו המקום קונצהלה. ולא גלריה. ככה.

מר יעקב קורצקי: מה זה.

מר דני לביא: זה בגרמנית משהו בין מוזיאון אני לא זה לא משנה.

מר אבי גרנבר: קונץ אתה מכיר יאללה.

מר יעקב קורצקי: קוראים לזה סחטצי. אתה מכיר.

מר דני לביא: חברים. דוברת יש פה רשימה של כל הקבוצות והאוטובוסים שהגיעו כולל אנשים שמגיעים ממוזיאון תל אביב, גברת קרימולובסקי שהיא מאוד ידועה בעולם האומנות. מיכל כספי שהיא מדריכה שלנו, שנמצאת פה וכן מקבלת כסף כדי שיהיה לנו הדרכות אז יש מישהי שהיא עושה את זה. בחורה שעבדה במוזיאון הגיאולוגי. תרומה אדירה של רחל סספורטה, להבנה של כל התהליכים האלה עם בית ספר כי היא עושה את זה יפה עם המוזיאון ועם הילדים שלה. בצורה יפה. הרשימות הם פשוט מדהימות ודרך אגב זה אוטובוסים שהגיעו לעיר.

- 1 גב' דברת וייזר: דרך אגב, יודעים יש כוונה לגבות כסף מתושבים שלא תושבי חוץ מתי
2 שהוא? האם יש כוונה במודל העסקי לגבות כסף מתושבים שהם לא
תושבי חוץ.

מר דני לביא: יש לי פה תוכנית עסקית לא רציתי.

גב' דברת וייזר: שלא תושבי רמת השרון?

מר דני לביא: בוא נראה. כל כך מצחיק לדבר על גלריה ועל משהו באומנות על מודל עסקי.

גב' דברת וייזר: זה לא מצחיק. לגבות כסף מתושבי חוץ. מאוד לא מצחיק. זה בדרך כלל
אתה יודע.

מר דני לביא: מה זה תושבי חוץ.

גב' דברת וייזר: אני שואלת האם יש כוונה, אני לא אומרת אם כן או לא. האם יש כוונה.

אפשר להגיד כן אפשר להגיד לא. חשבנו על זה אין כוונה. הוא אומר

שכן. אז אתה יודע אז כנראה שזה לא מצחיק.

מר אבי גרובר: להבנתי מקום.

גב' דברת וייזר: יש כוונה?

מר מיכאל אוריון: כן.

גב' דברת וייזר: או קי זו תשובה יותר טובה.

מר אבי גרובר: להבנתי יש איזה שהוא משהו

מר דני לביא: אני לא צחקתי.

גב' דברת וייזר: צחקת. אמרת שזה מצחיק.

מר אבי גרובר: יש משהו שפותחים מקום חדש לתקופה מסוימת

גב' דברת וייזר: אמרת זה מצחיק לשאול את השאלה הזאת.

מר אבי גרובר: כדי לקבל הכרה לשנתיים. אתה צריך חינוך על זה.

גב' דברת וייזר: זה מאוד לגיטימי לגבות מתושבי חוץ.

מר מיכאל אוריון: יש פה ממפעל הפיס. מתי גובים מתי לא.

- 25 גב' דברת וייזר: יש לי עוד שאלת המשך. יש איזה שהיא כוונה להקים אגודת ידידים
למוזיאון.

מר דני לביא: בטח. זה לא מוזיאון.

- 28 גב' דברת וייזר: לגלריה. האם יש איזה שהיא כוונה להקים אגודת ידידים. או בצורה

- 29 אחרת.

מר דני לביא: כן. בטח.

2 גב' דברת וייזר: של קרן לגיוס כספים כמו קרן ראשון. למשל. שבאמת מקדמת את

3 ראשון בפרויקט לגיוס כספים בתרומות. יש איזה שהיא חשיבה כזאת

להגדיל את התרומות. להגדיל

מר גיא קלנר: רונן כהן צמח.

גב' דברת וייזר: נכון. עושה את זה מצוין שם. יש איזה שהיא כוונה.

מר דני לביא: בטח שיש כוונה.

ד"ר צחי שריב: לגלריה או לרמת השרון?

מר מיכאל אוריון: יש לנו כוונה כזאת כן.

מר אבי גרנבר: אישרנו פה במועצה קרן רמת השרון לתרבות ואומנות. היה באחד

התקציבים.

גב' דברת וייזר: אבל לא קרה שום דבר. זה שאתה מאשר זה לא אומר שזה קורה.

מר אבי גרנבר: נכון. לא קרה לצערי.

מר דני לביא: בוא אני אספר לך. הסיפור של אגודת יידידים זה דבר שאנחנו מדברים עליו

מהתחלה הדברים פה שאמרתי אנחנו עדיין גלריה חדשה שמצד אחד

המריאה מאוד גבוה בשיח הזה. אני לא יודע אם ראיתם מהארץ כתבות

כאלה. אני לא יודע אם יש דבר שמעט כל כך זמן הגיע לתוצאות כאלה

מדהימות בגלריה. מצד שני יש את מנגנון ההפעלה של הגלריה. אחד

מהדברים שחסרים בו כן זה אגודת יידידים. אגודת יידידים תיתן לזה

המון כוח ותפתח איזה שהוא לובי סביב הגלריה. יהיו שם תושבים

מהעיר. תושבים מפה. מומחים מקצועיים. מי שירצה. להיכנס לסיפור

זה אנחנו כרגע מדברים על דברים נוספים שקשורים לניהול הגלריה

ומדברים על אוצרות ואיך היא הולכת להיות ואני יכול כבר לרמוז לכם

שהולך להיות רמת שרון גאה שהולך להביא את האוסף שלו לתוך

הגלריה לתערוכה הבאה ובבית ספר אלון הולכים לשתף פעולה ביחד

קהילה עם איש מאוד אחד האספנים הגדולים של רמת השרון. הולך

לעשות עבודת קהילה מדהימה במקום הזה. אנחנו עושים. לא. זה גלריה

היא לא צריכה אוסף בניגוד למוזיאון. הוא מביא את האוסף שלו. הוא

תורם אותם לתערוכה אבל מה שכן חשוב שאנחנו בעצם עושים מה

שהוא רמת שרוני, מאוד גדול בתיכון אלון שבאים על דרך קבע להגיע לגלריה ועושים עבודה נפלאה שם בחינוך הילדים מכיתות י'. יא', יב'. מה עוד אפשר להגיד.

קהל: מילה טובה על אסנת.

מר דני לביא: אסנת הייתה מנהלת בתקופה הראשונה והקימה ביחד עם האוצרת מבנה לדוגמא וסטודיו גלריה מדהימים. אי אפשר השיח הארצי על הגלריה שלנו ועל העבודה שאנחנו עושים היא מהדהדת בהרבה מקומות וזה רק לטובת התושבים של העיר. הם צריכים להיות גאים בזה שיש להם את הדבר הזה. שיש להם את המנגנון הזה שמספק להם איזה שהיא גאווה. משהו חדש בעיר. זה לא היה.

מר אבי גרובר: אני אוסיף איזה משפט. אני חושב שיש דברים שלפעמים קשה לכמת אותם. כשאתה מסתכל על עיר כמו תל אביב למה היא בונה בלומפילד למה היא בונה הבימה למה היא בונה כאלה דברים. לא בהכרח תמיד מכסה את עצמו כלכלית וכאלה. אבל המקומות האלה כמו שיש בגלריה, המדרשה לאומנות שאנחנו רוצים לפתוח אותה. הפוסט ממול כל מה שקורה בשדרה. כל הדברים האלה

מר רוני בלקין: כבר סיכמנו שזה.. הציבור המדרשה לאומנות. בסדר תמשיך.

מר אבי גרובר: מדרשה לאומנות. אם אתה חוזר ורואה מה זה המדרשה לאומנות אז כן זה יכול להיות מקום מדהים. לפעמים משתמשים בשם כדי לחבר לאיזה סנטימנט מסוים מהבחינה הזאת אני חושב שהשם דווקא פותח דלתות ולבבות כמה שזה נשמע מילים גבוהות. אז כן קורה פה משהו מיוחד ברמת השרון, שזה בדיוק כל כך מתלבש על רמת השרון שפעם הייתה תותים וטייסים וטניס אני חושב שהיא כן יכולה להיות מקום שאנחנו יכולים להיות גאים בו על התרבות שיש בו, ואני חושב שדני מותר לי להחמיא לדני. זה כן מותר או בתוך הקואליציה זה מותר.

מר גיא קלנר: אתה יכול לפרגן למי שאתה רוצה.

מר יעקב קורצקי: זה מיכאל. מיכאל.

מר אבי גרובר: אז עוד פעם.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 **מר גיא קלנר :** ובכלל אתה מרגיש גם יותר נוח כרגע שאתה עושה את זה. אין לי ספק.
- 2 **מר אבי גרובר :** אני גם סומך. קבוצות הנערות עלתה לגמר.
- 3 **מר גיא קלנר :** חיפשתי את הפירגון שלך אתמול בפוסט לא מצאתי. אתה כנראה לא
- 4 שמח. חיפשתי דווקא. קראתי. חיפשתי באגודת הספורט לא מצאתי. ראיתי דני, ראיתי רמי ראיתי זה.
- גב' דברת וייזר :** זה גזבר מה זאת אומרת.
- מר אבי גרובר :** אה. לזה.
- גב' דברת וייזר :** מחזיק הספורט. מה. עוד פעם תגיד שהוא גם ריק. כולם ריקים. נראה לי אנשים פה יותר מלאים ממכם.
- מר אבי גרובר :** גם דני מאוד פשנט סביב הגלריה וכל מה שקורה שם. כן יש לנו צוות נהדר באגף התרבות. אני חושב שמה שהם עושים עם הגלריה זה מדהים ואני חושב שעשיתם תהליך מדהים ואתם עושים אותו ואני יכול להגיד לך שגם אם היו פחות אנשים באים בהתחלה כי לפעמים דבר כזה לוקח זמן עד שהוא מניע נגיד את זה במירכאות, לא בהכרח הייתי מודד את זה מיד במספר האנשים. את יודעת אני מסתכל על הנוסח של השאילתה שלך ומנסה להחליף האם במקום לפני כשנתיים חנכה הגלריה העירונית, הייתי אומר לפני כחודשיים וחצי סרגו סוודרים לעצים. מה המודל
- גב' דברת וייזר :** אני לא צריכה ממך.
- מר אבי גרובר :** ידעתי שתקפצי.
- גב' דברת וייזר :** קיבלתי את התשובות שלי מבחינתי סיימתי.
- מר אבי גרובר :** מה המודל העסקי. מה כמה אנשים פקדו את התערוכה.
- גב' דברת וייזר :** מאוד מודה לך, מאוד חשוב. דרך אגב.
- מר אבי גרובר :** זהו נשברת והלכת.
- 24 **גב' דברת וייזר :** לא. אתה לא מעניין. אתה אפס. אתה לא מעניין אתה לא מבין תדבר אל עצמך. ארבעה עשר אחוז שנשארו לך את מי זה מעניין.
- ד"ר צחי שריב :** מי אמר שהוא המבין הכי גדול פה לאומנות.
- גב' דברת וייזר :** תודה מעולה.
- 28 **מר אבי גרובר :** נהניתם די או מיצינו. הגענו לדברים שבאמת קשורים תיכף אנחנו
- 29 באמת נאשר פה דברים שקשורים לתושבים. אבל למה להישאר לזה. זה

לא חשוב. העיקר ששאלנו את השאלות שלנו. הלאה. ירון הצעה שלך לסדר.

11. הצעה לסדר ירון גדות 4.5.22 – עידוד שימוש ברכבים חשמליים

מר ירון גדות: רק אגיד שחבל שדוברת לא בדקה כמה נכנסים לבתי כנסת.

מר אבי גרונר: נגמרה הפוליטיקה. אין מה להישאר.

מר ירון גדות: סבבה. הצעה לסדר לגבי הרכבים החשמליים, רמת השרון היא עיר שרואה חשיבות עליונה בשימור הסביבה ובקיימות. תושבי העיר ורוב חברי המועצה מחויבים לפעול לפי ערכים אלו. משרד התחבורה הגדיר יעד שעד לשנת 2050 כל הרכבים יהיו מ..פליטה ויש חשיבות בכך שגם רמת השרון תצטרף ותתרום ותעודד את המגמה למעבר לרכבים חשמליים, קצת יותר מהמינימום ההכרחי. חלק גדול מתושבי רמת השרון לא יכול להתקין עמדות טעינה פרטיות ונאלץ להשתמש בעמדות ציבוריות. כרגע אין ציבוריות אבל בהמשך. הדבר הזה מהווה חסם למעבר לרכב חשמלי. העלות הקיימת לצרכן בתחנות הטעינה הפרטיות כוונה חברות פרטיות היא בין אפס נקודה ארבעים ואחד שח לשני שקלים לקילו וואט שעה. עלות לטעינה ביתית בעמדה ביתית שמתקנים בבית או אחרי של חברת החשמל היא אפס נקודה חמישים וחמש לקילו וואט שעה. ועל כן אני מבקש שמועצת העיר תחליט לתת לתושבי רמת השרון הנחה של חמישים אחוז בהטענת רכבים חשמליים, בתחנות הטעינה שיוצבו ברחבי העיר או להשוות את העלות לטעינה ביתית הגבוה מבניהם. זאת אומרת אם אנחנו נחליט לגבות שני שקלים מהציבור הרחב, תושבי רמת השרון שקל אחד. או אם נחליט שקל אחד אז תושבי רמת השרון חמישים וחמש אגורות. לא חמישים וחמש כי זה הגבוה מבניהם. לא צריך לרדת למחיר של הפסד. יש עמדות ציבוריות שמשלמים בהם ארבעים ושבע אגורות, ארבעים ואחת אגורות, ציבוריות

פרטיות, וצריך לעודד את הציבור ולעזור לו ולעבור לעשות את המעבר הזה. זאת ההצעה.

מר ערן שורץ:

דבר ראשון כל נושא הקיימות והמעבר לרכבים חשמליים ואנרגיה ירוקה הוא נר לרגלנו. אנחנו עושים הרבה מאוד בתוך הדברים האלה תיארנו חלק מהתהליכים האלה במסגרת התקציב. גם בייצור חשמל מערכות סולריות. עדכנו גם לגבי הנושא של מעבר לרכבים חשמליים היעד שלנו מבחינת רכבי העירייה. במסגרת שנה הזאת אנחנו רוצים להעביר יותר מחצי מהרכבים התפעוליים של העירייה לרכבים חשמליים או פלג אין. ספציפית לגבי הנושא של

מר ירון גדות:

זה בגלל שאין עמדות. זה מתעכב בגלל שאין עדיין את העמדות.

מר ערן שורץ:

לא. אין קשר. לא. הם ברגע שאתה נמצא בנביאים עמדות הטעינה שבאות עם רכב שהוא שלך, הם מאוד פשוטות ואתה מתקין אותם במקום. זה לא הבעיה. אין קשר.

מר ירון גדות:

הרכבים של העירייה יתקינו בנביאים.

מר ערן שורץ:

כן. בעיקרון הם יוצאים משם גם בבוקר לעבודה. זה לא בעיה. או בכל נקודה אחרת אם זה רכבי פיקוח אז בחניון של הפיקוח. לגבי הנושא של עמדות טעינה במרחב הציבורי, אז גם בהקשר הזה ניהלנו באמצעות החכ"ל מכרז יש זוכה למכרז, יש מנגנון של הפעלה בהקשר הזה והגדרנו כבסיס שבעה עשר מיקומים שיש בהם שלושים וארבע עמדות טעינה וגם תשתית להרחבה עתידית זה עמדות טעינה רגילות. גם יש שתי עמדות של טעינה מהירה. אחת בכניסה לעיר סוקולוב ואחת בסינמה סיטי. נבחנו בגלל הקרבה למקומות שיש בהם רמת תנועה מאוד רחבה. מעבר לדברים האלה, מול הסדרות מול חברת החשמל, מתוך תשע עשרה שישה עשר פילרים כבר בוצעו הועמדו במקום ואחרי התהליך הזה חברת החשמל באה מתקינה את המונים שלה. אחרי זה החברה הזוכה אפקון מתקינה את עמוד הטעינה.

מר ירון גדות:

כמה זמן יש פילר תהיה שם עמדה?

מר ערן שורץ:

מהמועד שיש פילרים. נכון. חודשים בודדים. יש תהליכים של חברת החשמל חודשים בודדים. אז זה התהליך. לגבי הנושא של התעריף,

התעריף מורכב מעלות החשמל עצמו שנכון להיות מבחינת חברת חשמל הוא בהקשר הזה הוא חמישים ושלושה אגורות לקילו ואט שעה מעל זה יש את הרכיב. יש מערכת יש זכייך, שמפעיל את השירות הזה, התוספת היא עוד סדר גודל של עשרים ושמונה אגורות. שמתוך המחיר המלא של שניהם תושבי רמת השרון ורכבים של העירייה ברמת השרון יהיו זכאים להנחה של עשרה אחוז על פי ההגדרות של תנאי המכרז.

מר ירון גדות: לא הבנתי המחיר לתושבי חוץ הוא יהיה.

מר ערן שורץ: סדר גודל של שמונים ואחת אגורות. ומתוך זה יהיה עשרה אחוז הנחה לתושבים.

מר ירון גדות: שבעים ושלוש?

מר ערן שורץ: סדר גודל זה בתחנות איטיות. תחנות מהירות התעריף הוא אחר.

מר ירון גדות: ואפשר לשנות את זה?

מר ערן שורץ: לא. זה תנאי המכרז. אתה מעבר לנקודה הזאת אתה צריך.. הוא מאוד קטן. כי

מר ירון גדות: אין בעיה. אפשר לעלות את המחיר לתושבים חוץ הרי בחוץ יש גם בשני שקלים ובשקל וחצי. אתה אומר שתושבי חוץ ישלמו שמונים אגורות. אפשר לעלות שם את המחיר להוריד לתושבים.

מר ערן שורץ: א. אתה רוצה להיות כלכלי ואתה רוצה לעודד את זה.

מר ירון גדות: כלכלי.

ד"ר צחי שריב: מישהו ירצה לבוא מהרצלייה לעשות קניות ברמת השרון.

מר ירון גדות: שיטען את האוטו בכמה שעולה לו בכל מקום אחר.

מר אבי גרובר: אבל אתה מרים לו את המחיר עכשיו.

מר ירון גדות: החשיבות. של תושבי העיר לעבור לרכב. בגלל שאין להם עמדת טעינה בבית.

מר אבי גרובר: אתה רוצה שגם רמת שרונים שנוסעים למקום אחר גם ייקחו להם יותר. רמת שרוני שנוסע למקום אחר גם ייקחו לו יותר.

מר ירון גדות: רמת שרוני שנוסע זה המחירים שאמרת. יש בין חצי לשניים.

מר ערן שורץ: זו לא המהות. החשיבות הגדולה כאן היא הזמינות. לייצר את אותן נקודות אם אתה תיתן כמה פחות אגורות הלא מלכתחילה טעינה של

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

רכב חשמלי משמעותית הרבה יותר זולה מתדלוק. אנחנו מדברים פה על ניו אנסיס של אגורות ימינה ושמאלה מה שחשוב זה לייצר את הזמינות. ואחרי ההשלמה של הדבר הזה צריך להרחיב נראה את החדירה של הדברים אלה יחד עם חדירה של רכבים פרטיים, ונרחיב, ננסה להרחיב את הזמינות של העמדות האלה. זה מה שחשוב בהקשר הזה שמונים ואחת אגורות. זה מחיר

מר ירון גדות: שבעים ואחת אגורות ברמת השרון.

מר ערן שורץ: נכון. מחיר החשמל מתייחס גם לצריכה גז טבעי בהקשר הזה נכון להיום הוא יכול לרדת הוא יכול לעלות. המחיר בנוי במרגיין מעל מחיר קילו ואט שעה של חברת חשמל. הוא יותאם הוא ילווה אותו בהתאמה.

עו"ד עידן למדן: לתושב רמת השרון אמור לקבל עשרה אחוז הנחה. ככה נהוג ביתר הערים.

מר ירון גדות: לא הוא לא אמר את זה. ככה נהוג ביתר הערים?

מר ערן שורץ: לא אמרתי את זה. יש מקומות שאין הנחה.

ד"ר צחי שריב: לתת עשרה אחוז הנחה לתושבי רמת השרון.

מר ירון גדות: לא. לתושבי העיר שלהם.

ד"ר צחי שריב: אה.

מר ירון גדות: טוב. אני אמשוך אותה.

מר אבי גרובר: משך. כן פראקלטים.

המציע משך את ההצעה.

12. הצעה לסדר ירון גדות 4.5.22 – הפארקלטים בסוקולוב ואוסישקין

מר ירון גדות: הייתה פה שאילתה על פארקלטים קודם. זאת בעצם הצעה לסדר

25 שהעליתי תיכף אני אגיד מתי. הצעה לפירוק הפארקלטים בסוקולוב

26 ובאוסישקין. בחודש פברואר 2021 הגשתי הצעה לפירוק הפארקלטים

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

שהוצבו בסוקולוב ובאוסישקין עקב תלונות רבות של תושבים וחוסר שימוש בהם. זה היה אז. כתבתי אז ששאלות רבות עלו בהקשר להחלטה. ביצוע תמחור וקביעת מיקום. תכנון היחידה. תקופת הפעלה. נושאי תחבורה ופגיעה בחניות. ההצעה לא עברה. ושנים עשר חברי מועצה הצביעו נגדה. אני הייתי היחיד שהצביע בעדה. וכרגיל וחשבתי שבגלל שיש היום שאילתה ועוד הצטרפות של חברים לאופוזיציה שאפילו הגישו את השאילתה על הפארקלטים ואמרו כמה זה דבר גרוע למרות שהם הצביעו בעד. ההשערה שלהם. אז נראה כי בשלו התנאים לכך שמועצת העיר תחליט על הסרת המפגע הזה ולכן ההצעה אומרת להפסיק את תחזוקת היחידות לבטל את היחידות הקיימות ולהסירן מהמרחב הציבורי לאלתר. זאת ההצעה מי בעד? רוצה להתייחס.

מר אבי גרובר: הורדנו איפה שזה היה פחות רלוונטי. משאירים איפה שזה כן. אני

חושב שאין סיבה להוריד. מי בעד ההצעה של ירון? מי נגד?

עו"ד עידן למדן: אתה לא מוריד.

מר ירון גדות: את ההצעה. לא. את הפארקלטים אני מוריד.

מר אבי גרובר: נשארתי באותו אחד.

מר ירון גדות: שניים שהגישו את השאילתה לא פה.

מר רן אהרון: רוני ונטע מה הצבעתם?

מר אבי גרובר: נגד.

ד"ר צחי שריב: יחליטו להוריד אותם תגיש מיד את ההצעה. ותזכה בהישג.

החלטה: הצעה לסדר – פירוק הפארקלטים ברח' אוסישקין וסוקולוב לא אושרה.

בעד – 1: ירון גדות.

נגד – 9: צחי שריב, דני לביא, באצ'י אלקובי, עידן למדן, גיא קלנר, רוני בלקין, נטע

זיו, יעקב קורצקי, אבי גרובר.

22

מר אבי גרובר: זה מה שעשו דרך אגב. כן. סעיף הבא אישור הוצאות משפטיות. גיל

גורדון.

13. אישור החזר הוצאות משפטיות גילאי גורדון.

עו"ד מיכה בלוס: העברתי לחברי המועצה את חוות הדעת ואת הישיבה שנערכה על ידי הגורם המקצועי. הוועדה המקצועית. לעניין החזר הוצאות משפטיות. הנושא הוא אישי בסופו של דבר הייתה פה איזה שהיא חקירה. יצא זכאי לחלוטין. לא הוגש כתב אישום ולאור זה אנחנו מבקשים לאשר את הסכום המקסימלי אני רק אסביר פה, שהנהלים הם מאוד ישנים. לפני שלושים שנה ולכן יש תתי סעיפים. הסכומים לא עודכנו במשך שלושים שנה האלה. ולכן אנחנו בתור ועדה ממליצים לתת את החזר המקסימלי שלא מכסה את ההוצאה בפועל. עם זאת זה מגיע אחר כך למשרד הפנים ומשרד הפנים יצטרך לאשר את הסכום. יאשר או לא יאשר.

מר גיא קלנר: לא הבנתי רק את המשפט האחרון.

עו"ד מיכה בלוס: הנושא מועבר אחר כך לאישור משרד הפנים.

מר גיא קלנר: הוא צריך לאשר את זה?

עו"ד מיכה בלוס: ההמלצה שלנו מועברת למשרד הפנים והוא צריך לאשר את זה.

מר רוני בלקין: ההמלצה היא לא לכסות לו את כל ההוצאה. מחצית.

עו"ד מיכה בלוס: לפי חוזר מנכל גם זה לא. כלומר זה הרבה פחות. לפי שלבים זה הולך.

פרופ' נטע זיו: איך אפשר להחזיר על ניהול הליך משפטי בערכאה ראשונה של ההליך.

עו"ד מיכה בלוס: ודאי. יש לזה תת סעיף.

פרופ' נטע זיו: תסביר לי עוד פעם.

עו"ד מיכה בלוס: בחקירה רשאי יש סכום מסוים בחקירה. ליווי בחקירה.

פרופ' נטע זיו: נכון. אבל זה לא מספיק אתה אומר.

עו"ד מיכה בלוס: לא מספיק גם שלב הראשון לא מספיק אבל הסכום מקסימלי.

פרופ' נטע זיו: הוצאות משפטיות בגין ניהול הליך משפטי בערכאה ראשונה. אבל לא נוהל

הליך משפטי בערכאה ראשונה.

עו"ד מיכה בלום: נכון.

פרופ' נטע זיו: אז איך אנחנו יכולים לאשר את זה.

עו"ד מיכה בלום: הוועדה ממליצה לאור הסכומים הנמוכים. תראו מבחינת הניסיון אושר כבר כמה וכמה פעמים בעירייה הזאת גם. שהעלנו אנחנו אישרנו. פחות האדם בזמנו הגיש ערעור. על ההחלטה שלנו, משרד הפנים הלך איתנו. אישר. את הסכום המקסימלי. ולכן אני ממליץ ואני חושב שבסמכותכם לאשר את ההמלצה שלנו, על הסכום המקסימלי. הגיע הזמן שמשרד הפנים יעדכן את אותם טבלאות שלו שהם ביניהם לבין המציאות דבר וחצי דבר. היום אם מסתכלים על הסכומים האלה. מה גם שההוצאה בפועל הייתה הרבה יותר גבוהה ממה שאנחנו גם יכולים לשלם לו. בסכום המקסימלי. ולכן ההמלצה שלנו הוא לא עשה שום דבר רע, ונגרם לו רק נזק. נגרם לו נזק הרבה יותר אני לא רוצה כל כך בפורום המוקלט, בפייסבוק להסביר את הסוגייה הזאת.

עו"ד עידן למדן: אפשר את הסעיף הזה אולי יש פה שאלות. אולי אפשר לסגור את ההקלטה. ולבקש מהנוכחים ואז יהיה. לעשות דיון.

עו"ד מיכה בלום: אם יסגרו את ההקלטה אני אסביר.

עו"ד עידן למדן: לעשות דיון סגור.

עו"ד מיכה בלום: הכל רשום.

מר יעקב קורצקי: זה רשום.

עו"ד עידן למדן: יש שאלות כל מיני.

עו"ד מיכה בלום: הקהל גם יצטרך לצאת החוצה.

עו"ד עידן למדן: בסדר. הקהל ימתין בחוץ.

עו"ד מיכה בלום: לי אין בעיה להסביר.

מר אבי גרובר: דיון עקרוני. אתם רוצים ממש להיכנס לתוך התיק עכשיו.

25 **גב' בת שבע אלקובי:** לא. במשפט אחד. אנחנו הולכים להצביע על משהו ואין לי מושג על מה.

עו"ד מיכה בלום: למה. תקראי.

28 **גב' בת שבע אלקובי:** אני קוראת את המשפט הזה אני לא אגיד אותו אבל זה לא ברור. אני רואה. זה מה שאני.

- 1 עו"ד מיכה בלום: מה זה רלוונטי מה הסיפור. הסיפור לא רלוונטי. הסיפור הוא לא רלוונטי.
מר אבי גרובר: בעניין שלו, אין.
- עו"ד מיכה בלום: לא היה דבר ולא היה חצי דבר בעניינו.
ד"ר צחי שריב: מתי הייתה החקירה הזו.
- 6 עו"ד מיכה בלום: לפני כמה שנים. לפני שש, שבע שנים. והנזק שנגרם לו בתהליך חקירה
7 כזאת הוא אדיר כיוון שאתה לא יכול לקבל שום עבודה אחרת כל עוד יש
תיק כזה פתוח. לכן הנזקים שנגרמו להם אדירים.
פרופ' נטע זיו: הוא נחקר כחשוד?
- 10 עו"ד מיכה בלום: אני לא רוצה אין לי בעיה אחר כך להסביר. את הכל. אני רק הסיפור לא
מר יעקב קורצקי: צריך להוציא. עזוב את זה עידן. אתה עכשיו תוציא.
מר אבי גרובר: אתם רוצים שנייה אלי לחדר מי שזה מעניין אותנו?
עו"ד מיכה בלום: אין לי בעיה אני אסביר לכל אחד מה שכל הסיפור.
- 14 מר אבי גרובר: בוא נעשה הפסקה שנייה. מי שרוצה לשאול יכול ללכת את הישיבה
צריך להאריך אפשר בעוד רבע. שמונה.
עו"ד מיכה בלום: התחלנו בשמונה.
מר יעקב קורצקי: לא רבע לשמונה.
עו"ד מיכה בלום: רבע לשמונה. יש עוד זמן.
מר אבי גרובר: תעצור שנייה. זום על זה.
עו"ד מיכה בלום: מי שרוצה יכול לצאת החוצה אני אסביר.
מר אבי גרובר: אתן לכם להיכנס אלי לחדר.

הפסקה

- 24
- 25 מר אבי גרובר: אנחנו חוזרים מההתייעצות בחוץ, אז מי בעד לאשר את ההשתתפות
26 בסכום של עשרים ושלושה אלף שח פלוס מע"מ בתוספת על זה להוסיף
מע"מ. בהתאם לחוות דעת מי בעד? פה אחד.
עידן לא פה.
עידן חזר והצביע.

החלטה: אישור החזר הוצאות משפטיות גילאי גורדון לפי חוות דעת שהוגשה לחברי

המועצה.

בעד – 10 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני

בלקין, יעקב קורצקי, באצ'י אלקובי, עידן למדן.

מר אבי גרובר: סעיף 15.

14. עדכון סעיפי תקציב רגיל (ניוד תקציב בין פרקי תקציב שונים).

מר ערן שורץ: גידי ישלים במקומות שימצא לנכון.

מר יעקב קורצקי: עידן אתה בעד האישור מקודם.

עו"ד עידן למדן: כן.

מר יעקב קורצקי: גם עידן בעד.

מר ערן שורץ: יש כאן הצעה למספר עדכונים בסעיפי התקציב. הם נגזרים בחלקם

מהנושא של השתתפות הסכום שנקבע לנו כהשתתפות במועצה הדתית

שהסכום שנקבע לנו הוא נמוך בשלוש מאות עשרים וחמישה אלף שקל

מהסכום שתוקצב על ידנו בפועל והוא מהווה כאן מקור תקציבי.

רכיבים נוספים שנמצאים כאן זה הוצאות והגדלת הוצאות לפעולה של

המחלקה למניעת אלימות. איזה שהוא סוג של תקצוב חסר. חלק

מהפעולות שנה שעברה גם גלשו לתוך השנה הזאת. ולכן יש כאן

השלמה, הצעה להשלמה של סכום ההוצאות לפעולה למניעת אלימות

של מאה עשרים וחמישה אלף ש"ח. הדרישה לרזרבה להתייקרויות

אנחנו הגדרנו סכום עגול של חמישה מש"ח וההגדרות בתקנות הם אחד

אחוז ועל מנת לדקדק בסעיף הזה אז יש כאן הצעה לעוד ארבעים ושבעה

אלף שקל לרכיב הספציפי הזה על מנת להשלים אותו לאחד אחוז מסך

התקציב באופן מדויק.

פרופ' נטע זיו: למה זה מופיע פעמיים?

מר ערן שורץ:

יש כאן סכום בפלוס ויש כאן סכום במינוס שהוא סוג של פלג נמבר. שסוגר את כל הסעיפים האלה והוא הסעיף האחרון. לגבי שכר סייעות כאן אם אתם זוכרים אנחנו הגדרנו כחלק מהתקציב איזה שהיא קופה לתגמול נוסף לשכר סייעות. הקופה הייתה סדר גודל של שלוש מאות חמישים אלף שקל. היו דיונים כאלה ואחרים, לגבי הנושא הזה על מנת לשפר את התנאים שלהם לגבי אחזקת רכב לסייעות מרמת וותק מסוימת ומעלה. ואם אנחנו מגדילים את זה כמו שמתואר כאן משלוש מאות חמישים לארבע מאות חמישים זה אותה תוספת של מאה אלף שקל זה מאפשר לנו להכיל את ההגדרות האלה על המחצית השנייה של השנה. זאת אומרת זה יהיה ארבע מאות חמישים מחצית השנייה של השנה הזאת וכמובן שבכל שנה מלאה זה יהיה כפול. רכיב נוסף שנמצא כאן זה נושא של תמיכות בקבוצות ייצוגיות. רוצה להתייחס?

מר אבי גרנבר:

זה קבוצת נשים בכדור סל אנחנו בזמנו אישרנו לתת לגברים בכדור יד על כל שלב באירופה מאה אלף שקל. פה בכדור סל זה עובד אתה נכנס כאילו לבית ואז אתה משתתף כאילו בטורניר כזה אז זה לא שלב. והם יש לזה כל מיני הוצאות. טיסות, עניינים כאלה. הם רוצים להשתתף באירופה. קורה דברים מאוד יפים במחלקת הילדות, נערות ואני חושב שגם קבוצת בוגרות תהיה משמעותית וחזקה. אני חושב שזה יהיה ככה עושים את הקבוצה של הנשים במקום יותר כזה מוביל. כמו שנתנו לגברים עם ההשתתפות באירופה אני חושב שזה גם ראוי שניתן גם לנשים. שמשתתפות באירופה. אני לא חושב שזה סכום מאוד גדול, אבל יעזור להם להשתתף באירופה. זהו.

מר ערן שורץ:

בכל מקרה הסכימה של הרכיבים האלה בעצם יש לנו תקציב שתקציב עודף של שלוש מאות עשרים וחמשה אלף שקל. הסכימה של ההגדלות שמבוקשות כאן הם ארבע מאות עשרים וחמשה אלף שקל. והדלתא של מאה בעצם נגרעת מהרזרבה להתייקרויות.

ד"ר צחי שריב: מועצה דתית יסתדרו עם פחות כסף?

מר רוני בלקין: אתה מודאג אני רואה.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 עו"ד עידן למדן: הייתה פה טעות סופר. רק נפלה טעות סופר שורה למטה זה ארבע תשע
- 2 מאות בגלל ההגדלה. בגלל העדכון למעלה שעדכנו לארבעים ושבע ואז
- 3 מפחיתים מאה ארבעים ושבע. זה פשוט חמש תשע מאות. הורדתם מחמישה מיליון.

מר אבי גרובר: ארבע תשע מאות, צודק. יפה עידן.

מר יעקב קורצקי: כל הכבוד לעידן.

מר אבי גרובר: מי בעד.

עו"ד עידן למדן: נשאר לך עוד כסף.

מר אבי גרובר: פה אחד.

החלטה: אושר עדכון סעיפי תקציב רגיל (ניוד תקציב בין פרקי תקציב שונים) כפי שהוצג

על ידי מנכ"ל העירייה.

מס חשבון	שם חשבון	ביצוע 2020	תקציב 2021	ביצוע 2021 נכון ליום 01.3.2022	תקציב 2022	עדכון תקציב	תקציב מעודכן 2022
1851000810	השת במעצה הדתית	3,644,000	3,478,000	3,212,231	3,212,000	(325,000)	2,887,000
1725000780	הוצאות לפעולה מניעת אלימות	194,577	325,000	255,436	180,000	125,000	305,000
1993100781	ררבה להתיקרות	180,000	1,000,000	-	5,000,000	47,000	5,047,000
1812200110	שכר גנ"ש(שזהותוסייעות)	18,159,657	17,194,000	17,151,996	17,688,000	100,000	17,788,000
1829000820	תמיכות בקבוצות ייצוגיות	4,186,940	3,990,000	3,490,120	3,475,000	200,000	3,675,000
1993100781	ררבה להתיקרות	180,000	1,000,000	-	5,000,000	(147,000)	4,853,000
						-	

*התוספת לספורט ייצוגי – עבור קבוצת הבנות כדורסל לצורך השתתפות במפעל אירופאי.

בעד – 10 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני

בלקין, יעקב קורצקי, באציי אלקובי, עידן למדן.

מר אבי גרובר: תוכנית מפעל הפיס.

15. עדכון תוכנית חומש של הרשות מול מפעל הפיס 2019-2023

מר ערן שורץ: יש כאן פנייה לאישור עדכון של תוכנית חומש של מפעל הפיס. זה תוכנית שאושרה בעבר. בוצע ב-2019, 2020, 2021 בסכומים שמפורטים כאן. יש הגדלה שמתפנה שלא נוצלה במסגרת הזאת. ולכן אנחנו מבקשים את האישור להגדיל את הסעיפים הרלוונטיים בשנת 2022 ו-2023 בסכום של כארבע ומשהו מש"ח, מתוכם הסכום המהותי מיועד למחשוב, הצטיידות מחשוב למוסדות חינוך, יש לנו פערים שבחנו אותם.

מר אבי גרנבר: מיליון וחצי בשנת 22 וארבע מאות אלף ב 23.

מר ערן שורץ: הצטיידות במוסדות חינוך מיליון שבעים ואחת ועשרים ושתיים מאתיים שלושים בעשרים ושלוש. ותוכניות הפעלה חמש מאות ושישה עשר אלף ש"ח בעשרים ושתיים וארבע מאות אלף שח בעשרים ושלוש. זה הסכומים המצטברים. שלושה מיליון שמונים ושבע אלף בעשרים ושתיים ועוד מיליון בשלושים אלף בעשרים ושלוש. והבקשה היא לאשר את העדכון הזה. תהליך פורמלי, שנדרש לטובת מפעל הפיס ומשם אנחנו יכולים לעבור למימוש.

מר אבי גרנבר: הערות?

מר גיא קלנר: לא כל כך הבנתי את הפרוצדורה במהות. אנחנו מאשרים עוד פעם.

מר ערן שורץ: מפעל הפיס מייעד את הסכומים האלה לרשויות. אנחנו מביאים כאן את העדכון של סכומים שאנחנו יכולים לנצל אותם. אנחנו צריכים לקבוע את

מר רוני בלקין: תב"רים חיצוני

מר גיא קלנר: בסוף זה כסף שלו.

מר אבי גרנבר: הם מבקשים. אני אמור לקרוא עכשיו את הנוסח. המועצה מאשרת את הקדמת אמת המידה במפעל הפיס עד שנת 2023 בהתאם לתוכנית המעודכנת המצ"ב ואז כאילו זה. אז כאילו אני.

מר גיא קלנר: מפעל הפיס אומר מועצת העיר תאשר לי את תוכנית החומש ועל הבסיס הזה אני יכולה. את ייעודי הכסף. כן.

מר גידי טביב: מפעל הפיס מחלק תקציב לרשויות המקומיות לפי אמות מידה. אמת המידה לגבי 19 עד 23 נכון ל-2019 הייתה שמונה מיליון חמש מאות. חמישית בכל שנה. אז אנחנו הצבענו ואישרנו רשות שלנו. אישרנו שרוב הכסף יצא ב-2019 מי שזוכר הקמה ושדרוג גינות: נהרדעא, הקוצר והקמת. משיקומים. המשמעות היא שזה בעצם לא חמישית בכל שנה אלא הרבה בשנת 2019. לכן, בנוסח שראש העיר הקריא זה הנוסח שמפעל הפיס רוצה, שהמועצה מאשרת את הקדמת אמת המידה. זו המשמעות של המילה הקדמה. כעת ב-22 מפעל הפיס מגדיל לנו וגם לאחרים, הגדיל לנו בערך בארבעה מ"ח, אז אנחנו מביאים את העדכון כמו שאתה אמרת, כמו עדכון של תב"רים הקצבה נוספת מבחון שמסתכמת בסופו של דבר לא בשמונה וחצי מיליון אלא בשנים עשר נקודה שלושה מיליון.

מר רוני בלקין: על השמונה וחצי הוסיפו לנו כמעט ארבעה מיליון.

מר גידי טביב: כן. וזה הולך לשימושים כמו שאתם רואים מפורטים בדוח. שנת 22 ושנת 23.

עו"ד עידן למדן: ללא הגדלת השינוי תב"ר. אלא בעצם תוספת תקציב ואתה קובע למה אתה רוצה.

מר גידי טביב: נכון.

מר אבי גרובר: מי בעד? עוד פעם המועצה מאשרת את הקדמת אמת המידה במפעל הפיס

עד שנת 2023 בהתאם לתוכנית המעודכנת שהוצגה על ידי מנכ"ל העירייה.

מי בעד? פה אחד. מעולה.

החלטה: המועצה מאשרת את הקדמת אמת המידה במפעל הפיס עד שנת 2023

בהתאם לתוכנית המעודכנת שהוצגה על ידי מנכ"ל העירייה.

בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני

בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

מר אבי גרנבר: להאריך את הישיבה. מי בעד יש לנו מעט סעיפים אז בוא ננסה לגמור אותם. מי בעד להאריך את הישיבה? פה אחד. יופי. איפה רמי. אם כולם מצביעים בעד אין לנו את שלושת רבעי. שש עשרה. ועדת הנחות.

16. אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 - הסדרי פשרה בארנונה.

מר גידי טביב: ועדת הנחות ישיבה בשלישי לחמישי, על ארבעה תיקים ועוד שלושה תיקים. ביחד שבעה תיקים. קיבלתם לשולחן צילום של הפרוטוקול. באופן כללי יש פה ארבע חברות שהם לא פעילות. חובות מאוד ישנים. 1988, 2004, 1997, 2003. לפי הנוהל אתם מוזמנים אתם מאשרים כאן ולמי שרוצה אחר כך לראות גם פרטים נוספים יכול לבוא לעיין בחומר אצל מנהל האכיפה אצל ציון. ובעמוד השלישי, יש עוד שלושה הסדרי פשרה. שמתייחסים לחובות, שניים מהם שנת 90 עד 95 עד 2006 עד 2010 ו2011 גם כאן פרטים שאפשר לראות אצל מנהל האכיפה. אם אין שאלות הצבעה.

מר גיא קלנר: יש סיכום?

מר גידי טביב: אין לו כל כך משמעות. אבל אם תרצה שנעבור על הסכומים.

מר גיא קלנר: אחד אחד אבל מה סך המחיקה.

מר גידי טביב: שלוש שש מאות. אותם 4 חברות כמו שאמרתי חובות מאוד ישנים. חברות שלא פעילות מפורקות וכו'.

מר רוני בלקין: כל הארבעה הן...ואחת מהן אין בכלל...מסתבר בדיעבד שהיא נסגרה הרי הרבה יותר מוקדם ממה שאנחנו היא נשארה אצלנו פתוחה בספרים אבל רשם החברות היא הייתה סגורה איזה חמש עשרה שנה. אחורה.

מר גידי טביב: כך בחברה אחת החוב הסכום שנמחק מהספרים זה שבע מאות שישים אלף הנומינלי הוא מאה עשרים אלף. חברה שנייה מהספרים נמחקו ארבע מאות ארבעים אלף שהנומינלי הוא שלושים ושתיים אלף. שנת 88 וכו'. החברה הרביעית שבע מאות שמונים אלף כשהנומינלי הוא מאה שלושים אלף והרביעית זה שש מאות אלף שהנומינלי הוא מאה אלף.

חברות מחוסלות וכו'. ובהסדרי פשרה, הם חייבים יש לנו בתיק אחד, משולם במסגרת הפשרה ארבעים ושלושה אלף שקל מתוך סכום שמופיע בספרים ארבע מאות שישים אלף שזה משנת 2010 ו-2011 ככל שיש בתיקים חובות בגין שנים טריות שבע שנים אחרונות, זה משולם מלא. מה שכאן מופיע זה רק מספרים שהם לפני שבע שנים. כך בתיק הבא אנחנו שנים עשר אלף מתוך שלושים ושתיים אלף. חובות 90 עד 95 ובתיק השלישי גובים שלושים ושישה אלף מתוך מאה עשרים ושמונה אלף, שהנומינלי הוא ארבע עשרה אלף שקל.

מר גיא קלנר: הראשון קצת בהיקף חורג למעלה. שניים האחרים.

מר גידי טביב: כן. זה נכס זה לא מגורים. זה נכס עסקי זה מישהו ששכר

מר רוני בלקין: פתח חנות. סינמה סיטי.

מר גידי טביב: שכר עסק בשנת 2010 עד 2011 עשינו חקירה כלכלית גם ביקרנו חוקר מטעמנו בדק אותו הוא גר בצפון הרחוק כדי לראות במי מדובר. מה רמת החיים.

מר גיא קלנר: לא הבנתי. הפעיל את העסק או לא הפעיל את העסק.

מר גידי טביב: הוא טוען שהוא לא הפעיל את העסק אבל אותי זה לא מעניין.

מר גיא קלנר: והסכום הוא פועל יוצא של מה. של משא ומתן כי הפער פה בין החוב להסכם הוא משמעותי מאוד. זה לא.

מר גידי טביב: נכון. הגבייה פה היא תשעה אחוז. כמו שאתה רואה. אז לפעמים אנחנו מצליחים לגבות תשעה אחוז לפעמים בתיק הבא שלושים ושבעה אחוז ובתיק שאחרי עשרים ושמונה אחוז.

מר גיא קלנר: אני אומר מה הכלל שמנחה אותנו לגבייה חד ספרתית כזו לעומת

מר רוני בלקין: זה הסיפור היה שלכאורה החוב הוא של שנה וחצי ובבדיקה שנעשתה הוא בעצם ארבעה חודשים ואז העסק נסגר.

עו"ד עידן למדן: הוא משלם את החוב הנומינלי. זאת אומרת החוב שבו הוא בעצם הודה כנראה.

מר גידי טביב: בכל מקרה אנחנו עושים מאמצי גביה. כולל עיקולי בנק וכו'. פעם אחת יש לנו את.. הגבייה אם אנחנו מצליחים לתפוס כסף כן או לא. נניח לצורך העניין לא תופסים כסף, במקרה הזה יש לו גם חובות לאחרים וכו'. ובוא

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 תחשוב שזה עסק בשכירות אין מה לפרוס. אין על מה לעשות הערת
- 2 אזהרה ואם הצלחת לגרד את ארבעים ושלושה אלף שח זה לא רע.

מר גיא קלנר: מי מנהל את זה עורך דין מטעמנו או הגבייה עצמה.

מר גידי טביב: ציון. בליווי של עורכת דין מטעמנו.

מר אבי גרובר: הצבעה. מי בעד לאשר את הפרוטוקול. פה אחד. שבע עשרה.

החלטה: אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 - הסדרי פשרה בארנונה – 7

תיקים, עפ"י הסבר גזבר העירייה.

בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני

בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

17. אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22- פטור מארנונה למוסד מתנדב

לטובת הציבור

מר גידי טביב: יש לנו פה שני תיקים שאנחנו את המלצה של ועדת ההנחות 3.5 שני תיקים אחד של עמותת ביתנו. והבקשה השנייה של עמותת ויצו. אני רק אסביר בקצרה. סעיף 5 י' לפקודת מיסי העירייה קובע כי שר הפנים רשאי לפטור מוסד מתנדב לשירות הציבור מתשלום ארנונה. בכפוף לעמידה בקריטריונים מצטברים. מדובר בפטור חלקי בשיעור שני שלישים מתשלום הארנונה כלומר לא מדובר באפס אלא בשליש תשלום. עד לאחרונה אישור כאמור ניתן על ידי שר הפנים. שהאציל סמכותו לממונה על המחוז בינואר 19 נכנס לתוקף תיקון, שקובע שהסמכות לאשר או לא לאשר מועברת למועצת הרשות מקומית. לא קשור לרשות איתנה או לא איתנה אלא כך החליטו, רק לאחר שהונחה בפני המועצה חוות דעת של ועדת ההנחות של הרשות. דהיינו משרד הפנים הטיל את בדיקת הבקשות בהתקיים התנאים והכללים שנקבעו בחוזר מנכל אותו אחד מ-2019, וכן את הסמכות לאשרם בידי חברי מועצת העיר. תוקף הפטור הוא לשלוש שנים. כאשר בשנה השנייה והשלישית יהיה המוסד למסור תצהיר לפיו מטרותיו פעילותו ופעילותו הכלכלית לא השתנו. יש

נוסח של תצהיר כזה בתוך חוזר מנכל. ישבנו בוועדת ההנחות, בתיק של בתינו ובתיק של ויצו. לגבי בתינו. התרשמות הוועדה כי המוסד עומד בכל הקריטריונים לקבלת פטור. המוסד מקיים פעילות עבור גמלאים ברמת השרון. העמותה מחויבת בארנונה מאז שנת 2015 לאחר שבקשתם אז נדחתה על ידי הממונה על המחוז הקודמת. לאורך כל השנים ללא הפוגה, נעשו ניסיונות מטעם העירייה וגם נציגם למצוא פתרון לסוגייה. לכן ככה. על פי הייעוץ המשפטי, אנחנו כאן מאשרים אישרנו בוועדה את הפטור לשנת 22 23 24 זאת אומרת מהיום ואילך.

מר רוני בלקין: לשלוש השנים מה שמותר לנו.

מר גידי טביב: זה בוודאות מותר לנו לאשר כי הם הגישו את הבקשה לפטור. כאשר הכוונה שלנו היא אחרי שמאשרים כאן את השוטף אנחנו נשב בוועדה שוב ונדון בחוב שלהם מ-2015 עד 21 במסגרת.

מר רוני בלקין: זה התחלק לשלוש תקופות למעשה. זה היה ככה. שלוש שנים מעכשיו ואילך. שלוש שנים מעכשיו ואחורה כלומר 2019,20,21 אז יהיה לנו כאילו שתי תקופות של שלוש שנים ואחרי זה נצטרך לטפל בדרך אחרת מ-2019 עד 2015 לעשות ריברס אינג'ינירינג ברוח מה

מר גיא קלנר: ברוח מה שהחלטנו עכשיו.

מר רוני בלקין: כמו שעשית כאן.

מר גידי טביב: זאת אומרת שלישי. למשל בדרך של הסכם פשרה או מה.

עו"ד עידן למדן: כפי שראוי לעשות.

מר גידי טביב: נכון מאוד.

מר גיא קלנר: ראוי מאוד. השאלה אם בשלישי

מר גידי טביב: לגבי ויצו. העמדה של משרד הפנים היא שיש לבחון וזה גם בא לכאן בשנה הקודמת, שצריך לבחון את עמותות ארציות כאלה לבחון אותם ברמה הארצית. של הפעילות שלהם הכלכלית, מסחרית, וכו'. ולכן כרגע משרד הפנים נמצא בערעור לעליון על פסק דין שניתן במחוזי שקבע אותו החלטה במחוזי, שיש לקבל את טענת העותרת במקום אחר של ויצו לפיה שאלת היותה מוסד לשירות הציבור יש לבחון בקשב את פעילותם בנכס שבגיננו מתבקש הפטור ולא נדרש לפעילות האחרת שלה הארצית.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

וידאתי השבוע עם בשבוע שעבר עם משרד הפנים הם כתבו לי שהם משרד הפנים הגיש ערעור והוא תלוי ועומד בבית המשפט העליון לקראת דיון שייערך בקרוב. לכן אנחנו מנועים למעשה אנחנו כמו דוחים את הבקשה שלהם לפטור מוסד מתנדב לציבור.

מר אבי גרובר: נשוב ונדון

מר גידי טביב: יכול להיות. כנראה שהחלטה בעליון גם תשפיע כיוון שזה משהו ארצי.

מר אבי גרובר: השאלה אם להחליט עכשיו שאנחנו שווים נשוב ונדון.

עו"ד מיכה בלוס: מה יגיד אז נראה

מר רוני בלקין: לאור התוצאה בעליון

מר אבי גרובר: לא נכתוב עכשיו שאני מומלץ לדחות את הבקשה. אלא לשוב ולדון בבקשה לאחר.

מר רוני בלקין: לאור החלטת.

מר אבי גרובר: שתהיה הכרעה בדיון בעליון.

פרופ' נטע זיו: אם זה היה רק על בסיס מקומי. עומדים בקריטריונים?

עו"ד עידן למדן: זה היה לנו גם עם מד"א, היה לנו משהו דומה עם מד"א לפני שנה או 15 שנתיים. בקשה דומה לא משנה אבל היה לנו.

מר רוני בלקין: היה משהו אחר. היה משהו.

עו"ד עידן למדן: גם ברמה הארצית. לא מד"א אבל גם כן ברמה הארצית.

מר גיא קלנר: ביתנו מאשרים

מר רוני בלקין: אפשר להכניס את התיקון שאבי אומר, אין עם זה בעיה.

מר אבי גרובר: ויצו נשוב ונדון. מי בעד?

ד"ר צחי שריב: ביתנו לא תקצבנו אותם לשלם את הארנונה?

מר אבי גרובר: לא.

מר רוני בלקין: לא.

ד"ר צחי שריב: לא עשינו איזה.

מר רוני בלקין: לא. זה היה כל הזמן תקוע. לא.

מר גיא קלנר: לא. כל הזמן היו ניסיונות לפתרונות.

מר רוני בלקין: נשאר כל הזמן באוויר.

עו"ד עידן למדן: היו הרבה ניסיונות

מר גיא קלנר: ולא הצלחנו.

עו"ד עידן למדן: עד היום טרם נפתר. בהחלט ראוי לתת להם.

3 מר רוני בלקין: בלי קשר היה תקציב שהצענו...שליש הלך אליהם ושליש הלך ל...זה לא

קשור.

מר אבי גרובר: פה אחד.

מר גיא קלנר: בשעה טובה.

החלטה: פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22- פטור מארנונה למוסד מתנדב לטובת

הציבור:

ויצו – לשוב ולדון.

ביתנו – אושר.

בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו,

רוני בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

18. אישור היתר המועצה לשעות הפעילות בהתאם לסעיף 5א (לחוק עזר לרמת

השרון פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח – 1967.

מר אבי גרובר: אישור היתר המועצה לשעות פעילות בהתאם לסעיף 5 א' לחוק עזר

רמת השרון. רן אתה רוצה אתה?

מר רן אהרון: המטרה היא לשים פוד טראק יותר ולהאיר את אפרופו פארקלטים

שדרות ביאליק ולקדם גם עסקים באזור שם. כדי לייצר תנועה בלילה.

לא על שעות לא סבירות. זה על השדרה עצמה זה לא יתפוס מקומות

חניה. חוק העזר מחייב שמונה בערב סגירה והמטרה היא לפעול לפי

שעות הרעש. לפי תקנות הרעש זאת אומרת עד אחד עשרה בלילה.

לפחות בימים

מר יעקב קורצקי: מי עומד פה חוק העזר בנושא. אנחנו עומדים בזה?

מר גיא קלנר: שמונה בערב חוק העזר למה מתייחס סגירה.

מר רן אהרון: בתי אוכל.

מר גיא קלנר: הרגילים?

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר רן אהרון :** הרגילים. חברים אני לא המחוקק. אני רק מסביר.
- מר יעקב קורצקי:** יש חוק עזר שאסור לפתוח עסקים בשבת. ראש העיר הולך לשם ואומר שהם פותחים בשבת.
- מר אבי גרנבר :** אנחנו עושים עכשיו מכרז בעצמנו.
- מר רן אהרון :** כשאתה מוציא קול קורא. אתה לא יכול להוציא קול קורא.
- מר אבי גרנבר :** נוסעים בשטח ציבורי.
- מר יעקב קורצקי:** אנשי עסקים בעיר שלך שאנשים שעסקים פה שנתיים של קורונה זו המתנה
- מר רן אהרון :** לפי חוק העזר יום הזיכרון.
- מר יעקב קורצקי:** מקווה שזה יכשל לגמרי. ערן אתה הבאת את ההצעה הזאת?
- מר ירון גדות :** אני הבאתי אותה.
- מר יעקב קורצקי:** אתה הבאת את זה? מי הביא את ההצעה הזאת. יש פה בעלי עסקים משלמים ארנונה כל השנה. גוססים. עברו שנתיים קשות. אתה מוסיף להם אנשים מבחוץ שיבואו יעשו את זה. מה זה, זה בדיחה.
- מר ירון גדות :** מה זה קשור בכלל.
- מר ערן שורץ :** זה מייצר עוד עוגן שמייצר תנועה ברחוב.
- מר יעקב קורצקי:** תנו את האופציה לבעלי העסקים מקומיים שהם יעשו את זה.
- מר רוני בלקין:** הם יכולים להשתתף במכרז.
- מר יעקב קורצקי:** צריך לתת את זה להם. לתת להם
- מר רוני בלקין:** הם יכולים להשתתף.
- מר יעקב קורצקי:** יש לך פה משוקמים שנים שרוצים לעשות את הדברים האלה אתה אומר לא אין לך אתה לא יכול לעשות. תן את זה לכל האנשים שיתפרנסו אם כבר.
- ד"ר צחי שריב :** לא. הוא רוצה למישהו ספציפית.
- מר יעקב קורצקי:** יש בעלי עסקים צחי אתה עוד פעם מתחיל איתי. אתה יודע שאני
- ד"ר צחי שריב :** לא משוקמים.
- מר יעקב קורצקי:** אני רוצה לתת למישהו ספציפי. אני רוצה בעלי עסקים שקיימים פה תן להם שהם יעשו את זה אם אתה רוצה לעשות
- מר ירון גדות :** גם הם יעשו את זה.

מר יעקב קורצקי: הם גוססים.

מר ירון גדות: מותר להם גם.

מר יעקב קורצקי: מה זה החוצפה הזאת.

מר ירון גדות: מותר להם גם לפתוח.

מר יעקב קורצקי: בעלי העסקים פה. שנתיים הם מטרללים. כן. תבדוק תיכנס למספרים שלהם. סגרו פה את העסקים שמונים אחוז סגרו פה. תבדוק בסוקולוב מה קורה. תבדוק קודם כל, כל חנות שנייה. כן. בשנתיים האלה תבדקו. הנה יש לך פה מארנונה תבדקו כמה עסקים נסגרו שני שלישי נסגרו לפחות. אנחנו מדברים איך אנחנו מקדמים את העסקים המקומיים. עושים על זה אין סוף ישיבות ופתאום אתם מביאים המצאת כזאת.

מר רוני בלקין: אתה יכול לעשות משהו דומה למה שעשתה בזמנו עיריית אילת. למשל עם חוף מגדלור באילת. זה היה חוף כזה שאנשים שהיו יוצאי צבא גרים באילת חבריה נגיד בני 25 או משהו כזה. היו מקבלים את הזיכיון עד שלוש שנים. זה היה נועד מה שנקרא ליישר להם את הגב כשהם נכנסים לחיים, היו מפעילים את החוף הזה זה היה אחד החופים היחידים.

מר אבי גרובר: אנחנו כרגע מבקשים לאשר שעות. אם מישהו יהיה

עו"ד עידן למדן: אתה לא יכול כרגע גם לאשר שעות לדעתי. לדעתי ההצעה לא בשלה עדיין. משום שלא ברור לך מה זה אומר מתחם פוד טראק ולא ברור לך מה זה אומר מתחם פוד טראק האם שלושה, ארבעה, עשרה ואיפה.

מר ירון גדות: הוא יסביר גם איפה.

עו"ד עידן למדן: אומרים בשדרה אבל זה יכול להיות גם בעוד כמה מקומות בעיר. אתה לא יודעים איפה.

מר גיא קלנר: אתה מסביר או הוא מסביר?

מר ירון גדות: הוא מסביר איפה.

מר גיא קלנר: איך אתה קשור לזה?

מר ירון גדות: אני סגרתי בדיל בתקציב איפה זה. ישב כל אחד. נו.

עו"ד עידן למדן: הצענו כמה פעמים באמת לשים דוכני קפה בעיר בכמה מקומות זה

27 בסדר. זה לגיטימי וזה יפה השאלה היא איפה ומתי. אחר כך אנחנו

28 מקבלים שורה של תופעות ותלונות שאנחנו לא יודעים איפה זה.

- 1 **מר אבי גרנבר:** בשנים האחרונות פונו וגם על זה אני אנחנו פינינו לא הוספנו. במרחב הציבורי.
- 3 **מר רן אהרון:** העניין הוא כזה, קודם כל זה לא קול קורא שלי זה תוכלל על ידי צוות
- 4 **מקצועי גדול בעירייה החל מתרבות דרך אדריכלית העיר שגם בחרה את המקום ואחרים.**
- מר גיא קלנר:** הנייר שמובא הוא נייר מינימליסטי.
- מר רן אהרון:** אני לא חבר מועצה אני לא רוצה שיצביעו לי.
- עו"ד עידן למדן:** גם הרים גבות על העירוב של התרבות. אני לא יודע אם הוא יודע. אתה יודע אני לא יודע. פשוט עשית בשיתוף תרבות ראיתי הרמת גבות אז. עשה תנועה בעיניים. אני מנסה להבין. אתה אמרת תרבות.
- מר רן אהרון:** פוד טרק מטרתו א. הבודקה בשדרות רוטשילד לא הזיק לעסקים ברוטשילד. להיפך. המטרה היא ששדרות בן גוריון שעומדות שדרות ביאליק שעומדות שוממות בערב, יהיה בהם טיפת תנועה. יהיה אלטרנטיבה לאנשים לצאת מהבית. כי זה לא אמור להתחרות להיפך. העסקים כמו עד העצם, או פורט 19 או כל העסקים מסביב, התנועה הזאת תוסיף להם גם לקוחות. הם יוכלו גם בעצמם להתחרות. לפי המשפטית מותר חמישה אחוז, חמש נקודות בתוך קול קורא לעסק מקומי. יהיה את העידוד של חמש נקודות. יתחרו לא יתחרו אני לא יודע. המטרה היא תנאי הסף הם כאלה שוב לפי מעורבים בזה רוב אגפי העירייה. כולל רישוי עסקים, אז המטרה היא לתת עדיפות למי שכבר יש לו עסק מזון או פאב או בית קפה, שזה לא יהיה סתם מישהו שיבוא או לחילופין מקצועי. יהיה חמש נקודות. אחד יוצב יש בשדרות ביאליק יותר למטה, יש שתי נקודות שמגודרות. אני לא יודע למה הן מגודרות. הן מגודרות בגדר מאוד קטנה כבר שנים ארוכות. הוא יוצב בתוך הגדר הזאת והמתחם יהיה בתוך הגדר. כאשר גם העירייה עצמה במקביל אפרופו, כל נושא ביאליק והפעולות של האדריכלית העיר סוקולוב אז יש ספסלי אבן, המטרה היא שגם ספסלי האבן האלה יוחלפו בספסלים יותר נעימים ויותר נוחים כמו בשדרות של תל אביב. תסלחו לי על הציטוט של שרית חדד.

מר יעקב קורצקי: תפסיקו להביא דוגמא את תל אביב. זה משגע אותי. מה שמתאים לרמת השרון לא מתאים לתל אביב תמיד. זה לא

פרופ' נטע זיו: תנו לו להסביר.

מר יעקב קורצקי: אם זה היה ליד הבית שלך היית עומדת על השולחן עומדת, צועקת. יש לנו ניסיון איתך. על השולחן היית עומדת. כולה ברמת השרון מה..בית....נכון? יצא לי. רק לא ליד הבית שלך. אני שם את זה ליד הבית שלך. במתנחלים. בוא נראה מה תעשי. ליד הבית שלכם.

עו"ד עידן למדן: אפשר בגינה הקדמית של אלון.

מר יעקב קורצקי: אנחנו שבעים מאנשים. איזה צביעות.

מר רן אהרון: קודם כל המיקום אחד הוא שם. השני במתנחלים כאמור ליד הבית של ליאורה. וחוף מזה המטרה היא לתת אופציה יש רצון לעשות גם בפארק הנצח איזה שהוא פוד טראק כדי לפתח את עד היום יצא אין בסוקולוב. שם בפינת ביאליק קרוב לפינת סוקולוב. והספסל אבן הזה הוא על סוקולוב ממש. בביאליק. אין לא עכשיו מחליטים.

עו"ד עידן למדן: זה לא מתחם פוד טרק זה לשים פוד טרק אחד פה ואחד שם. לא להקים מתחם.

מר רן אהרון: האחד הוא מתחם שאתה יכול לשבת בו. לא יודע איך לקרוא לזה. לא רק פוד טרק ואתה קונה והולך, אתה גם תוכל לשים שם מי שיזכה בקול קורא הוא יוכל לשים כמה כסאות.

מר רוני בלקין: האם במתחם פוד טרק יהיו טרקס או אחד?

עו"ד עידן למדן: עגלת קפה או פוד טרק. זה גם שני דברים שונים. מה הרעיון.

מר רן אהרון: הרעיון אני מניח שכל אדם ואם הוא בעל עסק מקומי חמש נקודות הוא כבר קיבל. יוכל להציע את מרכולתו. תהיה ועדה של העירייה. אני יכול להגיד לכם את הניקוד שזה עד כמה שאני זוכר ארבעים וחמש נקודות להצעת מחיר. יש איזה שהיא הצעה נוספת כמות נקודות נוספת לסוג המזון שהוא ימכור.

עו"ד מיכה בלום: אתה מדבר חוק עזר אתה לא במכרז עכשיו. דבר חוק עזר.

מר אבי גרובר: שיוחלט מי יהיה שם. זה יבוא לוועדת מכרזים נכון.

מר רן אהרון: לא ועדת מכרזים, יובא לוועדת השלושה. זה קול קורא זה לא מכרז.

- 1 **מר רוני בלקין:** יש הבדל מהותי אם מוכרים שם מלבי, או אם עכשיו יתחילו לטגן שניצלים
או
מר גיא קלנר: המבורגרים.
ד"ר צחי שריב: אנחנו נדבר היום על השטחים הפתוחים?
עו"ד עידן למדן: לכן פתחתי. אפרופו שטחים פתוחים.
מר גיא קלנר: תגידו יש לי
7 **עו"ד עידן למדן:** הנושא הזה יכול לסבול דיחוי לפעם הבא לתת את הפירוט היותר מדויק.
8
9 **מר גיא קלנר:** למה תהליך עומד על ראשו ולא על בסיסו. עושים מה הפוד טראק ומה
יהיה המכרז. ואיפה רוצים למקם.
עו"ד עידן למדן: זה לא נקרא פוד טראק.
מר גיא קלנר: למה חוק העזר העירוני.
מר אבי גרובר: אי אפשר שזה יבוא לוועדת מכרזים?
14 **מר רן אהרון:** קודם כל אפשר הכל. זה אי אפשר שנייה. גיא. יוקם שם לא יודע מה.
עו"ד מיכה בלום: אני צריך את הצרה הזאת הזאת.
מר אבי גרובר: אמרת שנביא את זה לוועדת מכרזים.
עו"ד מיכה בלום: הוא מרים את זה.
מר אבי גרובר: מיכה. אבל מה הבעיה יבוא לוועדת המכרזים שיש שם חברי מועצה.
מר גיא קלנר: זה לא מבושל תרתי משמע.
מר אבי גרובר: אני מציע ככה. מאחר וועדת מכרזים מתכנסת כל יום שלישי, מיכה. רן
תן לי שנייה לאסוף את זה וזה. אנחנו צריכים לאשר כרגע חלק מאחר
המועצה מתכנסת פעם בחודש ואנחנו כן היינו רוצים להתקדם עם זה
במהלך החודש הקרוב, ולא לבוא רק בעוד חודש כדי להתחיל עם כל
לדעת עם השעות. אני מציע שאת ההחלטה לגבי זהות הזכיון וכל
המתווה של הזה. תעשה ועדת המכרזים בסדר. אנחנו
עו"ד מיכה בלום: תהיה לך בעיה. המדינה לוקחת רישיון עסק פוד טרק בגלל זה אנחנו
מנסים ללכת על לא בהליכי מכרז. כי עכשיו תצטרך רישיון עסק ואז
רישיון עסק אתה לא תתקדם אז אנחנו מנסים דרך ועדת שלושה בקול

קורא לנסות כמו בפיילוט לנסות לקדם את זה אולי המדינה תזוז, 1
ובינתיים.

מר גיא קלנר: בסדר. אבל בין זה לבין עכשיו.

מר יעקב קורצקי: ממשלה מאוד יציבה.

מר גיא קלנר: עכשיו התעוררת? ממשלה אתה מתעורר.

מר יעקב קורצקי: מאוד יציבה.

מר גיא קלנר: אני מבין מה הוא ביקש. אבל..נמלה אתה בונה את האמפייר בילד
שנייה.

עו"ד עידן למדן: בשביל מה אתה בכלל בא אלינו. שים שתי עגלות קפה. כבר מזמן אפשר
היה לשים את זה עגלות קפה דובר על זה בעבר. עשר פעמים.

מר ערן שורץ: הוא בא רק עם הרחבת שעות הפעילות. זה הכל.

עו"ד עידן למדן: קודם כל תשים שתי עגלות קפה על מה שאתה מבקש כרגע.

מר אבי גרנבר: באיזה שעות יעבדו עמדות הקפה?

עו"ד עידן למדן: כרגע אתה מבקש יעבדו כמו כל בית עסק אחר כמו כל בית קפה אחד
יעבוד עגלת קפה.

מר אבי גרנבר: אבל הם עובדים כל בתי הקפה פתוחים עד עשר אחד עשרה.

עו"ד עידן למדן: יש לנו בתי עסק שפתוחים בשבת יעבדו.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד יש פה אגב החלק היותר מוקדם של היום. הנושא הזה

עלה לא אחת על השולחן הדיונים, גם במחלקת התרבות בזמנו וגם

במקומות אחרים וגם עם שירלי עוד. וערן אבי וקודמיהם. עלה היו

השדרה תמיד הייתה מוקד ראשון לדבר הזה היו שם בעיות בזמנו של

נושא מתח קו החשמל שרצו להטמין אותו כי יש בעיה להוציא היתר או

רישוי עסקים לדבר הזה אני לא זוכר כפועל יוצא אבל המתח גבוה היה

בעייתי. שניים, היה איפה למקם את זה ושלוש, מה לעשות בתוכנו. אני

מסכים עם יעקב בנקודה שדין תל אביב הוא לא דין רמת השרון בהקשר

של אותה דוגמא שבה תמיד שדרות רוטשילד בית קפה כי אנחנו לא

אומרים דוכן קפה בשדרות ביאליק. אנחנו לוקחים פה משהו ומאוד

מרחיבים אותו. רמת השרון היא עיר קטנה. בין שתי הרחובות

המרכזיים שלנו יש שדרה אחת בודדה שמחברת אותם לשים שם בית

קפה באמצע. ימינה, שמאלה לא יודע מה זה יעורר או לא יעורר. שווה דיון. לפתוח את זה עכשיו לבתי עסק נוספים, שכרגע כפועל יוצא של החלטה הזו זה מה שהולך לקרות בתוך מתחם עסקים די קטן של רמת השרון שהרחובות העסקיים שלנו, בעיני זה יגרום נזק לעסקים שיש לנו מכל טוב פה עם מגוון רחב, במטרה רבוע מאוד קטן. זה לא דין תל אביב. כל העסק שלנו. רגע.

מר ירון גדות: בנצח אין לך.

מר גיא קלנר: תן לי לסיים שנייה. אם יש מקום. לטעמי, שדורש טיפול מידי ועליו דיברנו שנים ולא הצלחנו בגלל הסיפור של ההיתרים שם זה פארק הנצח. פארק הנצח גם לא מפריע. לשגרת העסקים ולא לוקח מהם פרנסה. פארק הנצח לא ייקח מבתי הקפה והמבורגרים, ופארק הנצח התושבים יברכו. להביא תמורה

מר ירון גדות: וגם בנווה גן.

מר גיא קלנר: לכן. הייתי מגדר את זה כרגע כי ממילא מדובר בסוג של פיילוט אם אני מבין נכון, בטח לקיץ הקרוב, על פארק הנצח. במסגרת הזו הייתי מגדר את זה לשם. שם באמת אפשר להיות יותר גמישים.

מר רן אהרון: פארק הנצח ניסו לעשות שם קול קורא לפוד טרק. זה לא עבד. לא היו משתתפים וזה לא התרומם. פוד טרק צריך מקום שיש בו תנועה אורגנית. לא

מר גיא קלנר: תשים בשדרה שזה כאילו הבעיה הקטנה שלנו. ובמקום שיש לנו בעיה קשה אתה נמנע ממנה. לקחת מגייקובס לקוחות ומזה. אתה יודע אני מכיר את השדרה. לא יכולים להתחרות. אני אומר הם משלמים ארנונה. הם חיים פה. יש להם עובדים. יש להם הוצאות. אני עכשיו בתקופת הקיץ שהם באים לתקוע לקבל את הפירות אני גוזר אותם. אני לא מביא תועלת רבה כי המרחק פה הוא ארבע מאות מטר מנקודה לנקודה. זה לא הבימה עד.

מר רן אהרון: התלות הזאת תוכל לתת את האפשרות להקים גם בפארק הנצח. אז פשוט ניסו את זה לא יעבוד. כי שעות הפעילות בפארק הנצח הם מאוד מוגבלות. בטח בתקופת הלימודים אבל גם לא בתקופת הלימודים.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- עו"ד עידן למדן:** תקופת הקיץ בסדר גמור.
- 2 **מר רן אהרון:** בתקופת הקיץ חם. שוב לא עבד. הרעיון היה שמי שיקים פה וירוויח פה.
- 3 יגידו לו.
- 4 **מר גיא קלנר:** זאת אומרת מחברים תנאי המכרז יהיו שאותו גוף לוקח את שתי הנקודות? שתיים הוא אומר שתיים איזה חמש.
- מר ירון גדות:** אמרנו גם פארק הנצח וגם סוקולוב וגם נווה גן.
- מר רוני בלקין:** אין סוקולוב.
- עו"ד עידן למדן:** הוא דיבר על שתי נקודות.
- מר גיא קלנר:** שדרה לכיוון סוקולוב ופארק הנצח. זה מה שדובר כרגע אם אני מבין נכון. חלק מתנאי המכרז זה שיהיה
- עו"ד עידן למדן:** זה לא מכרז זה קול קורא.
- מר ערן שורץ:** נקודה אחת יכולה לתמוך את השנייה מבחינת אטרקטיביות.
- מר אבי גרובר:** לא יודע אם הייתי.
- פרופ' נטע זיו:** תשאיר את זה פתוח. אל תשים את זה כתנאי.
- עו"ד עידן למדן:** רעיון הוא שמישהו ייקח גם שם וגם פה אז זה יאזן אותו כביכול שם.
- פרופ' נטע זיו:** תן לשוק לעבוד.
- עו"ד עידן למדן:** אני לא ידעתי שהיה מכרז שם.
- מר רן אהרון:** זה לא כזה פשוט. זה כאילו נראה לאנשים איזה רווח כל הזמן. זה תחום שהוא לא סופר רווחי. יש לזה הרבה הוצאות וגם הם משלמים לעירייה הקול קורא הוא גם תמורת תשלום לעירייה. כמובן.
- מר גיא קלנר:** מה קורה עם הטיפול בנושאים אחרים. כיסאות באזור. מוסיקה מותר להם להשמיע. אסור להם להשמיע. בתוך השעות ליד אזורי מגורים לא
- עו"ד מיכה בלום:** חוק עזר.
- מר גיא קלנר:** לא. לא טוב.
- עו"ד עידן למדן:** זה לא טוב. כי אין שם אקוסטיקה.
- פרופ' נטע זיו:** אבל תקבע בקול קורא שאתה לא יכול מוסיקה. זה לא.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

מר אבי גרונר: אמרת בייקרי וזה. הוא שם מוסיקה לא יודע מה בזה. פורטופינו או מתחת לבית. פורטופינו ממש מתחת למרפסת. יש לו קצת מוסיקה. והוא עושה.

מר גיא קלנר: זה לא אנשים שהם שוכרים וקנו דירות מעל קומת עסקים. פה אנשים באים לשדרה אתה פתאום פותח להם בית קפה עם מוסיקה. ביום אני לא אומר שלא. אבל אני מבין שזה

מר אבי גרונר: עשיתם מזה אומן 17 בואו כאילו. המחשבה שאתה הולך.

מר גיא קלנר: אמר יעקב נכון. כשזה ליד הבית של האנשים זה מאוד מפריע להם.

מר יעקב קורצקי: גן ילדים מפריע להם.

מר אבי גרונר: אפשר להגיד מוסיקה לא יהיה זה. טרנזיסטור וקצת שומע לו סבבה מוסיקה תסגור לו את העסק כי הפרת את תנאי הרישיון. כרגע בגדול עוד פעם אני לא רוצה לעשות את זה בכוח. אני רוצה אני חושב שעושים פה איזה שהוא שינוי.

עו"ד עידן למדן: תביאו משהו מבושל. תביאו נקודות. מה בתי העסק.

מר אבי גרונר: תן לגמור משפט. המחשבה הייתה לייצר איזה משהו קטן וכיפי שיושב בתוך השדרה, יושב בפארק. אני דווקא כן חושב שיש לפארק יש פוטנציאל מאוד יפה דווקא שם. זה מן כזה אתה לא בתוך תקוע לאנשים בתוך הזה. יש אנשים שאוהבים פשוט יכולים לקחת להם פינה שם לשבת עם מחשב נייד ולעבוד שלושת רבעי יום. על הזה וכל הדברים האלה. יש עוד פעם אנחנו כל הזמן אנחנו לא תל אביב, אנחנו כן תל אביב, מלא רמת שרונים נורא אוהבים בגיל מסוים לפרוח לתל אביב ונורא כיף להם בתל אביב ואז הם חוזרים לפה כשיש להם שני ילדים וזה גם כן נורא כיף, וזה. אף אחד לא מחפש פה להפוך את שדרות ביאליק לדיסקוטק. ואני לא חושב

מר גיא קלנר: בסוף זה ייצא לך מהידיים אתה לא מחפש את זה.

מר רן אהרון: לרעננה יש את ברנר 6. יש לכל עיר אגב כמעט כולם בחסות עירונית מתחמים שמאפשרים בילוי לתושבים.

מר גיא קלנר: אבל זה לא מה שאתה מבקש פה.

מר רן אהרון: פה זה עוד הרבה יותר

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- מר גיא קלנר:** בוא נעשה מתחמי עירוני אבל לא נקרא לילד בשמו.
- מר אבי גרנבר:** אתה רואה. עשית נזק עכשיו.
- מר רן אהרון:** משהו נורא קטן. נורא נחמד לא רועש מידי. עשרה כיסאות וספסלים וקצת תנועה שאנשים יוכלו בערב לצאת ולפגוש את השכנים שלהם. ולפגוש
- מר אבי גרנבר:** יש להם איפה ללכת ולפגוש את השכנים שלהם. הם יכולים ללכת לפורטופינו הם יכולים ללכת לארקפה הם יכולים ללכת לרביבה. הם יכולים ללכת לאסוף, הם יכולים ללכת למספיק מקומות. אני עושה סיבוב עם נורא בא לי כוס לימונדה. אני מזמין לי כוס לימונדה אני רוצה לשתות איזה שהוא הפוך, וזה לא אס לא יודע מה יושבים בזה. לא יודע מה הפנטזיות שלהם לעשות את הדבר הזה. מישהו מסתובב ובא לו לשתות קפה וכאלה. וזה היה המחשבה שלי אני חושב שהולכים על זה
- מר גיא קלנר:** אם זה בית קפה ומיצים זה עולם אחד. אתה לקחתם את זה ככה.
- מר אבי גרנבר:** יש בעיה לתקוע באיזה שהוא מקום מבנה קבוע להבנתי מול ההנדסה מול חברת חשמל וכאלה. להבנתי יש בעיה לתקוע מבנה. הדרך לעקוף את זה הייתה דרך זה שבוא ניקח איזה שהוא מן רכב קטן כזה שיושב כמה כבר אפשר לעשות שם. יש מתקן לנקניקיות ויש מתקן לאיזה וכמה אנשים ילכו באמצע הלילה ויאכלו נקניקיות. זה לא שם. המחשבה היא שמישהו מסתובב לו ובא לו כוס קפה ומישהו מסתובב ובא לו איזה שהוא לא יש את הגזוז, בא לו גזוז, בא לו זה סבבה. זה הייתה המחשבה. זה נראה לי עוד לא מספיק עוד פעם רצות פה כל מיני יותר מידי מחשבות רצות פה וזה כן אבל לא הבאנו פה. לא. אנחנו נראה לי ערן נראה לי שאנחנו נמשיך לבשל את זה קצת ונביא משהו יותר מסודר לישיבה הבאה. לא רוצה בכוח לשבור לכם את היד מאחורי הגב. לא. שטחים פתוחים.

החלטה: אישור היתר המועצה לשעות הפעילות בהתאם לסעיף 5א (לחוק עזר לרמת השרון פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח – 1967 – יחזור לדיון בישיבה הבאה.

19. הצעה להקמת מנהלת שטחים פתוחים – ועדת ההיגוי לשטחים פתוחים

בראשות פרופ' נטע זיו.

פרופ' נטע זיו: לאור השעה ויש פה תושבים אני אשתדל לעשות את זה מאוד בתמצית. אני

מניחה שכולם קראו. אני ממש רצה. הרקע הוא שבסוף דצמבר המועצה

החליטה להקים ועדת היגוי, אד הוק שהמנדט שלה יהיה לחשוב על

איזה שהוא מודל ניהול השטחים הפתוחים. זה ועדה שקיימה שתי

ישיבות המבנה של צוין כאן. היו מאוד פרודוקטיביות. השתתפו גם נציגי

ציבור. גדי השתתף. נציגי הוועדה החקלאית. ומאקולוגית שנבחרה

במיוחד בשביל הפורום הזה. נציגים מהנדסה, סגן המנכל מיחידה

סביבתית. ובעצם הסתכלנו על האתגרים המיוחדים שיש ברמת השרון

אנחנו כולנו מכירים אותם. מצד אחד עתודות מאוד רחבות של שטחים

פתוחים, של חקלאות, נחלים. הרבה ערכי טבע, אנחנו נמצאים בין ערים

שגם להן יש לנו ממשק טבע איתם מצד שני יש לחצי פיתוח אדירים

אנחנו מכירים גם את זה. כמו בולדוזר רשויות מדינה הוועדות

המחוזית, ותל, ותמ"ל נת"ע כל משרדי הממשלה לוטשים עיניים אל עבר

השטחים הפתוחים. יש לנו אתגרי ניקוז. יש לנו כל מיני תוכניות בשלבי

תכנון, ולכן בעצם השאלה היא איך אנחנו שומרים מצד אחד על ומגינים

על השטחים הפתוחים גם שטחים שטחי הטבע וגם שטחי החקלאות

ומצד שני שהפיתוח יהיה יותר פיתוח שלוקח בחשבון את ערכי הטבע

האלה. אני רק מציינת שבמקביל לפעילות שלנו מתקיים כאן סקר טבע

עירוני שנעשה על ידי החברה להגנת הטבע. במסמך שהעברנו אליכם. יש

גם ציון של רצף ממזרח. אזור של מורשה רביע הדרומי של מורשה ועד

גלילות דרום בעצם רצף של שטחים פתוחים עם שלושה נחלים. חלק

מהשטחים האלה הם גם מאוד מוזנחים. המטרה היא בעצם של שישבנו

עליה היה לנסות לחשוב על איזה שהוא מנגנון שיתכלל את כל

השיקולים האלה, גם של פיתוח, גם של שמירה על השטחים של

הפתוחים ובדקנו כל מיני מודלים. אני לא אכנס אליהם. הם נמצאים

בנספחים. יש מודל שהוא כמו ועדת איכות סביבה כזה. יש מודל שהוא פנימי לרשות. יש מודל מטרופוליני. ובעצם ראינו שאף מודל מאלה שבדקנו לא מתאים בדיוק לרמת השרון ולכן למעשה תפרנו לעצמנו איזה שהוא מודל שחשבנו שהוא מתאים לנו. כשחשבנו על המנדט אז דיברנו גם על המבנה של מנגנון כזה וגם על הסוג של הפעולות שהוא יעשה הפעולות יכולות להיות ברמה של טווח קצר, פעולות מיידיות. כדי למנוע את הפגיעה בשטחים הפתוחים. פעולות לטווח בינוני, מה קורה בינתיים עד שמפתחים ופעולות לטווח ארוך איך אנחנו שומרים באמת על האקו סיסטם האופטימלי. ולמעשה בחרנו באיזה שהוא מודל שתיכף אני אתאר אותו. שקוראים לו מנהלת שטחים פתוחים שהעוגן שלה הוא בתוך העירייה ביחידה לאיכות הסביבה אבל היא מתכתבת ומקיימת יחסי גומלין גם עם גופים שהם מחוץ לעירייה. בישיבה השנייה הציגו בפנינו את הממצאים הראשוניים של הסקר של הטבע העירוני. גם דברים אלה נמצאים במסמך. באמת העושר של גם ממצאים בוטניים זואולוגיים, צמחיה בסכנת הכחדה ולמעשה קיבלנו איזה שהיא החלטה שהסקר טבע עירוני הוא יהווה התשתית או המצע להסתכלות על השטחים הפתוחים. זאת אומרת אנחנו נסתכל גם על שטחים פתוחים גם בתוך העיר נגיד מגרש הכדורת. נגיד נחל הדירים אבל גם בשטחים הסובבים. זאת אומרת לא נגביל את עצמנו. המנהלת הזו לא תגביל את עצמה אך ורק לשטחים שמחוץ לרמת השרון, ובעצם תעשה שימוש באותו סקר טבע עירוני שאנחנו נמצאים בהליכים של ביצוע. שוב הדוח ביניים של הסקר הטבע העירוני הממצאים שלו נמצאים במסמך ששלחתי. בסופו של דבר החלטנו להמליץ על מודל, שמרכז הכובד שלו או העוגן שלו הוא רכז שיהיה ביחידה לאיכות הסביבה ותקן לאקולוג אושר בתקציב 22 ולכן בעצם חלק מהעבודה של אותו אקולוג יהיה לרכז את מנהלת של השטחים הפתוחים, ושינוי מסוים בעבודה הפנימית בעירייה במובן הזה של ממשק יותר עבה ויותר אפקטיבי בין מנהל ההנדסה לבין היחידה לאיכות הסביבה. אחד הדברים שעלו בדיונים שלנו בצוות הוא שלמעשה אין מספיק סנכרון בין מה שקורה בצד של

ההנדסה למה שקורה בצד של הסביבה. ולמעשה אותו רכז יהיה מתכלל נקרא לזה. מתכלל ושהרכז אותו אקולוג יקבל מידע שוטף בזמן אמיתי, אגב זה נקודה נורא חשובה הרבה פעמים דברים קורים בשטח ואנחנו לא כל כך יודעים עליהם או יודעים עליהם באיחור, בכל תוכניות, פגישות, מהלכים שנוגעים לשטחים הפתוחים, יוזמן לכל דיון הוועדה המקומית וועדות אחרות, שוב ועדה חקלאית תהיה מיוצגת במנהלת. זאת אומרת אותו רכז בעצם ירכז גם נציגים של הוועדה החקלאית, גם נציגי ציבור. וגם יתכלל פעולות משפע, גנים ונוף. מנהל ההנדסה, סביבה, ביטחון, כל הדברים שהם רלוונטיים. יש כאן הגדרה של הרכז. נמצא בעמוד 6 למסמך. ממש רצה בגלל השעה אבל אני רק אעבור בקצרה. יעוץ לתוכניות סטטוטוריות, אני מוצאת לנכון זה אחריות ציבורית פה. שימור ופיתוח השטחים החקלאים עם הוועדה החקלאית. קשר קבוע עם פעילי ציבור. לא חשוב. ליווי..חינוכיות. עבודה עם פעילים. הוועדה גם העלו בפניה כל אין פה איזה שהוא צורך בתקצוב נפרד או בשינוי בסמכויות זה פשוט שינוי בתפיסה ונוהלי עבודה ועלו גם כמה תוכניות קצרות טווח למגרש הכדורת. חורשת חק"ל וסביב סובב נחל הדירים. וכמובן כל הדברים שמגיעים לפיתוח הגדול בנווה גן 1010 הכפר הירוק, דרום גלילות, הנחלים. בקיצור מה שאני מבקשת מה שהצוות מבקש ואני מודה מאוד לכל מי שהשתתף בצוות, יש לנו כאן איזה שהיא המלצה לקווי מתאר לאותה מנהלת. כפי שאמרתי מצד אחד העוגן שלה יהיה ביחידה הסביבתית, אבל היא תעבוד יחד עם היחידות האחרות. ובעת הצורך גם עם גופים מחוץ לעירייה אם יש צורך רטג, רשות ניקוז, רמי, דגש על שיתוף של נציגי ציבור. אנחנו נדון בקרוב אני מקווה בוועדת איכות הסביבה. בנושא הזה ונמליץ גם על מי יכול להיות נציגי ציבור.

עו"ד עידן למדן: זאת אומרת נציגי הציבור יבחרו על ידי הוועדה לאיכות הסביבה. שניים או שלושה נציגי ציבור.

פרופ' נטע זיו: הגיוני. כן. וזהו. עכשיו השעה שתיים עשרה שלושים וארבע, אני מבקשת.

מר רוני בלקין: ואז יש לי שתי הערות. האמת חלק מהדברים אני הכרתי את הכל. כי אני בוועדה חקלאית. אבל שני דברים. אחד, אני חושב שהוועדה הזאת צריכה להיות ועדה מתמדת. זאת אומרת זה לא נכון שהיא הצצה בזמן כלשהו וזה לא ימשך כי אנחנו מבינים שהתהליכים תהליכים שוטפים. לאורך זמן. הדבר השני וצריך להגיד את זה כדי שלא זו ועדה מייעצת. אמנם בראיה מתכללת אבל ועדה מייעצת. היא לא מחליפה לא את מועצת העיר ולא את גופי התכנון העירוניים. צריכה לראות להכניס את האינפוט שלה פנימה כי אני כבר שמעתי כל מיני קולות כולל שמישהו אחד שאפילו נמצא פה באולם שכבר הסביר ואז זו אינה ועדה סטטוטורית.

עו"ד עידן למדן: לכולם צריך להישמע. כל המטרה בהצעה שגיא ואני הובלנו ונטע תמכה והובילה את כל העבודה, זה כדי שהקול הזה ישמע.

מר גיא קלנר: מה זה המועצה החליטה. זה הייתה הצעה לסדר של עידן ושלי.

פרופ' נטע זיו: נכון. הייתה הצעה לסדר. אני מסכימה רוני עם שני הדברים שאתה אומר ואני מציעה שאנחנו נעשה איזה שהיא ישיבת מעקב. או קי. שהוועדה שלנו לא תתפזר. אבל היא תעשה תוך כמה חודשים לראות שבאמת הדברים קורים. אבל הוועדה אנחנו לא המנהלת. אנחנו בעצם איזה שהיא ועדה שעיקר התפקיד שלה היה להמליץ על המתווה. ולוודא שהוא באמת מתקיים.

מר גיא קלנר: אבל המנהלת מוחזקת בסוף על ידי רק רכז?

פרופ' נטע זיו: רכז מנהל. נציג של מנהל הנדסה.

מר גיא קלנר: אני מוטרד.

עו"ד מיכה בלוס: ועדת רשות.

פרופ' נטע זיו: זה לא בדיוק. זה לא ועדת רשות.

מר גיא קלנר: לא. זה לא.

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

פרופ' נטע זיו: זה איזה שהיא סינתזה בין ועדת רשות, לבין ועדת רשות ורשות ועם קשר עם כל שלושה חודשים פגישה עם גופים חיצוניים, שהם רלוונטיים לשטחים הפתוחים כמו רט"ג. רמי.

מר אבי גרובר: מי שקובע ועדה זה המועצה וכתוב פה ועדת רשות עירונית בעלת סמכויות תכנון, ביצוע, ופיקוח. ביצוע. ועדת רשות היא מבצעת?

פרופ' נטע זיו: לא רשות, רשות. ועדה שיושבת בתוך הרשות.

מר אבי גרובר: אבל היא סוג של ועדת רשות. היא לא ועדת חובה.

פרופ' נטע זיו: איזה ועדת רשות. לא הבנתי. המנהלת?

עו"ד מיכה בלוס: אין בחוק ועדת רשות.

מר אבי גרובר: החוק קובע ועדות חובה וועדת רשות. מה לא. יש פה ועדת שטחים פתוחים.

פרופ' נטע זיו: המנהלת היא לא ועדה. היא גוף שעובד. יש לו.

מר אבי גרובר: כתוב פה שהיא בעלת סמכויות ותכנון ביצוע ופיקוח בשטחים. פיקוח מעולה. תכנון סבבה. ביצוע אבל מה.

פרופ' נטע זיו: עוד פעם. ביצוע. זה לנסות להבין משהו לסדר היום. לקדם פרויקטים, להגיד עכשיו אנחנו עושים את נחל הדרים ואחר כך את נחל פרדסים. זה לא.

מר אבי גרובר: אבל ביצוע בסוף הוא בסמכות עירייה.

פרופ' נטע זיו: ברור בגלל זה היא יושבת בתוך עירייה. היא עובדת עם המנכל והיא עובדת אין לה סמכויות סטטוטוריות. היא לא לוקחת את הסמכויות מהוועדה מקומית והיא לא לוקחת את הסמכויות משפע. תראו.

מר אבי גרובר: סוג של ועדת רשות.

מר גיא קלנר: זה לא ועדה.

מר אבי גרונבר: אבל כתוב פה ועדה. כתוב פה צוות. מתחת לזה ועדה ומתחת לזה מנהלת.

פרופ' נטע זיו: בדרך כלל בוועדה אין לך רכז בשכר. פה יש לך מישהו שעובד בתוך העירייה שהוא בשכר שהוא רכז של הגוף הזה. הוא אחראי. הוא קם בבוקר. הוא מסתכל על קולות קוראים. הוא לא ועדה. הוא מפעיל. למנהלת היחידה הסביבתית. נכון. זה המודל שבחרנו. לא ועדת רשות. לא כמו ועדה לאיכות הסביבה. אלא כפי שאמרתי זה מישהו שהוא עובד בעירייה אבל מתעורר בבוקר וחושב על אקולוגיה ושטחים פתוחים.

עו"ד מיכה בלוס: בסדר גמור.

פרופ' נטע זיו: תראו הרבה פעמים הבעיה היא לא בסמכויות פורמליים. אלא בזה שאין לי ידע. לא מזמינים אותי. אני לא יודעת מה קורה סביבי. לא מציפים את הסוגיות. לא צועקים. לא מקדמים. לא מדברים עם הציבור. זה בעצם משהו יותר.

עו"ד עידן למדן: ואז אנחנו מתעוררים הרבה פעמים בדיעבד.

פרופ' נטע זיו: נכון. זה איזה שהוא ניסיון לקדם מהלך אקזקוטיבי של מינוי סוג של גורם אחראי. אם חברי מועצה יהיו שם? תראה. לא חברי מועצה לא יהיו שם. לא. אבל אני עובדי עירייה ונציגי ציבור. נציגי ציבור אני מניחה שהוועדה לאיכות הסביבה תמנה נציגי ציבור מטעמה.

עו"ד מיכה בלוס: ועדה של ועדת איכות סביבה.

פרופ' נטע זיו: לא. היא לא תת ועדה של איכות סביבה. כי אני בוועדת איכות הסביבה אני לא יכולה להפעיל את היחידה הסביבתית. היחידה הסביבתית לא כפופה לוועדת איכות הסביבה. בעוד שאותו רכז יהיה כפוף למנהלת של היחידה ולמנכ"ל. המעורבות של נציגי ציבור יכולה להיות באמצעות

ישיבה מן המניין מס' 40 רמת השרון – 8.5.22

- 1 הוועדה לאיכות הסביבה. כולל של חברי מועצה. אבל חברי מועצה הם
לא חברים במנהלת הזאת.

עו"ד מיכה בלום: איפה זה עומד העירייה. אני לא מתנגד.

מר גיא קלנר: מתחת ליחידה לאיכות הסביבה.

פרופ' נטע זיו: זה איזה שהוא מבנה. מיכה זה איזה שהוא מבנה.

מר אבי גרובר: מה תכלס אנחנו מקימים פה. בוא נעשה שנייה סדר.

פרופ' נטע זיו: הוא לא מציית למבנים הקלאסיים שיש לך עובדים, ויש לך ועדות זה משהו שמנסה לתכלל את זה ולכן קוראים לזה מנהלת. משהו שהוא לא פורמלי.

מר אבי גרובר: יש כאילו מנהלת אבל אז פתאום גם יש ועדה. לא הצלחתי להבין גם אותה.

פרופ' נטע זיו: אין ועדה. עמוד ראשון יש פה צוות ועדה ומנהלת. אחד, שתיים, שלוש.

פרופ' נטע זיו: לא. הוועדה זה מה שאנחנו.

מר אבי גרובר: מתוכם אנחנו בוחרים את המנהלת.

עו"ד עידן למדן: לא. זאת הייתה הוועדה שדנה. מה הפתרון הנכון מטעמה.

מר יעקב קורצקי: ההחלטה בסוף מה שהם יעשו שם יצטרך לבוא לפה להחלטת המועצה.

17 פרופ' נטע זיו: כן. הרבה פעמים כן. עוד פעם.

18 עו"ד עידן למדן: בשוטף יינתנו המלצות. יביאו או לוועדת ..או למועצה.

19 מר גיא קלנר: נכון.

20 פרופ' נטע זיו: או לדיון בוועדת איכות הסביבה אם יהיה צורך.

21 מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד. יאללה. רגע לפני שאני סוגר אני צריך לעדכן אני מיום רביעי עד יום ראשון בחופשה פרטית בחו"ל.

החלטה: אישור מינוי פרופ' נטע זיו לראשת מנהלת שטחים פתוחים – ועדת ההיגוי לשטחים פתוחים.

בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

קובץ החלטות

5. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין מס' 38 מתאריך 3.6.22 – תיקון

6. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין מס' 27 מתאריך 2.3.22 - תיקון

החלטה:

אישור פרוטוקולים:

ישיבה מן המניין מס' 38 מתאריך 3.6.22

ישיבה שלא מן המניין מס' 27 מתאריך 2.3.22

בעד – 9: אבי גרובר, יעקב קורצקי, רוני בלקין, דני לביא, ירון גדות, רמי בר לב,

נטע זיו, גיא קלנר, ענבל דדון.

לא משתתף – 2: עידן למדן, דברת וייזר.

11. הצעה לסדר ירון גדות 4.5.22 – עידוד שימוש ברכבים חשמליים.

החלטה: המציע משך את ההצעה.

12. הצעה לסדר ירון גדות 4.5.22 – הפארקלטים בסוקולוב ובאוסישקין.

החלטה: הצעה לסדר – פירוק הפארקלטים ברח' אוסישקין וסוקולוב לא אושרה.

בעד – 1: ירון גדות.

נגד – 9: צחי שריב, דני לביא, באצ'י אלקובי, עידן למדן, גיא קלנר, רוני בלקין, נטע

זיו, יעקב קורצקי, אבי גרובר.

13. אישור החזר הוצאות משפטיות גילאי גורדון.

החלטה: אישור החזר הוצאות משפטיות גילאי גורדון לפי חוות דעת שהוגשה לחברי המועצה.
בעד – 10 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, באצ"י אלקובי, עידן למדן.

14. עדכון סעיפי תקציב רגיל (ניוד תקציב בין פרקי תקציב שונים)

החלטה: אושר עדכון סעיפי תקציב רגיל (ניוד תקציב בין פרקי תקציב שונים) כפי שהוצג על ידי מנכ"ל העירייה.

מס חשבון	שם חשבון	ביצוע 2020	תקציב 2021	ביצוע 2021 נכון ליום 01.3.2022		תקציב 2022	עדכון תקציב	תקציב מעודכן 2022
				2021	2022			
1851000810	השית במועצה הדתית	3,644,000	3,478,000	3,212,231	3,212,000	2,887,000	(325,000)	
1725000780	הוצאות לפעולה מניעת אלימות	194,577	325,000	255,436	180,000	305,000	125,000	יש עוד 20K ברובה
1993100781	רזרבה להתייקרות	180,000	1,000,000	-	5,000,000	5,047,000	47,000	עדכון ל-1% מהתקציב (דיוק)
1812200110	שכר גיל(שזחת וסייעות)	18,159,657	17,194,000	17,151,996	17,668,000	17,768,000	100,000	
1829000820	תמיכות בקבוצות ייצוגיות	4,166,940	3,990,000	3,490,120	3,475,000	3,675,000	200,000	
1993100781	רזרבה להתייקרות	180,000	1,000,000	-	5,000,000	4,853,000	(147,000)	
							-	

* התוספת לספורט ייצוגי – עבור קבוצת הבנות כדורסל לצורך השתתפות במפעל אירופאי.

בעד – 10 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, באצ"י אלקובי, עידן למדן.

15. עדכון תוכנית חומש של הרשות מול מפעל הפיס 2019-2023

החלטה: המועצה מאשרת את הקדמת אמת המידה במפעל הפיס עד שנת 2023 בהתאם לתוכנית המעודכנת שהוצגה על ידי מנכ"ל העירייה.
בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

16. אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 - הסדרי פשרה בארנונה .

החלטה: אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 - הסדרי פשרה בארנונה – 7 תיקים, עפ"י הסבר גזבר העירייה.
בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

17. אישור פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 - פטור מארנונה למוסד מתנדב לטובת הציבור.

החלטה: פרוטוקול ועדת הנחות מיום 3.5.22 - פטור מארנונה למוסד מתנדב לטובת הציבור:
ויצו – לשוב ולדון.
ביתנו – אושר.
בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.

20. אישור היתר המועצה לשעות הפעילות בהתאם לסעיף 5א (לחוק עזר לרמת השרון פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח – 1967.

החלטה: אישור היתר המועצה לשעות הפעילות בהתאם לסעיף 5א (לחוק עזר לרמת השרון פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח – 1967 – יחזור לדיון בישיבה הבאה.

19. הצעה להקמת מנהלת שטחים פתוחים – ועדת ההיגוי לשטחים פתוחים בראשות

פרופ' נטע זיו

החלטה: אישור מינוי פרופ' נטע זיו לראשת מנהלת שטחים פתוחים – ועדת ההיגוי לשטחים פתוחים.

בעד – 9 (פה אחד): אבי גרובר, צחי שריב, ירון גדות, דני לביא, גיא קלנר, נטע זיו, רוני בלקין, יעקב קורצקי, עידן למדן.